

Den Europæiske Unions Tidende

L 124

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

20. maj 2009

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

Kommissionens forordning (EF) nr. 410/2009 af 19. maj 2009 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2009 af 18. maj 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 798/2008 om fastlæggelse af en liste over tredjelande, områder, zoner og segmenter, hvorfra fjerkræ og fjerkræprodukter kan importeres til og sendes i transit gennem Fællesskabet, og krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikat ⁽¹⁾ 3**

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF af 6. maj 2009 om fødevarer bestemt til særlig ernæring (omarbejdning) ⁽¹⁾ 21**

- ★ **Rådets direktiv 2009/13/EF af 16. februar 2009 om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og European Transport Workers' Federation (ETF) om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, og om ændring af direktiv 1999/63/EF 30**

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Rådet

2009/392/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 27. november 2008 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters vegne af en protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union 51

Protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union 53

2009/393/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 18. maj 2009 om fastlæggelse af den holdning, der på Fællesskabets vegne skal indtages i Det Internationale Kornråd med hensyn til forlængelsen af konventionen om kornhandel af 1995 63

2009/394/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 18. maj 2009 om EF's holdning i Det Internationale Sukkerråd for så vidt angår forlængelsen af den internationale sukkeroverenskomst (1992) 64

Kommissionen

2009/395/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 14. maj 2009 om omsætning af biocidholdige produkter, der indeholder temephos, til væsentlige anvendelser i Frankrigs oversøiske departementer (meddelt under nummer K(2009) 3744) 65

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 410/2009

af 19. maj 2009

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. maj 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	JO	73,9
	MA	42,7
	MK	72,5
	TN	101,3
	TR	88,0
	ZZ	75,7
0707 00 05	EG	127,4
	MA	32,7
	TR	136,7
	ZZ	98,9
0709 90 70	TR	122,7
	ZZ	122,7
0805 10 20	EG	41,7
	IL	57,6
	MA	42,7
	TN	49,2
	TR	107,8
	US	49,3
	ZA	56,7
	ZZ	57,9
0805 50 10	AR	67,3
	TR	48,0
	ZA	53,8
	ZZ	56,4
0808 10 80	AR	98,0
	BR	73,4
	CL	82,5
	CN	90,9
	MK	42,0
	NZ	99,4
	US	124,4
	UY	71,7
	ZA	83,2
	ZZ	85,1

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 411/2009

af 18. maj 2009

om ændring af forordning (EF) nr. 798/2008 om fastlæggelse af en liste over tredjelande, områder, zoner og segmenter, hvorfra fjerkræ og fjerkræprodukter kan importeres til og sendes i transit gennem Fællesskabet, og krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikat

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande ⁽¹⁾, særlig artikel 22, stk. 3, og artikel 24, stk. 2, og

under henvisning til Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 798/2008 ⁽³⁾ er der fastlagt krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikat for import til og transit gennem Fællesskabet af fjerkræ og visse fjerkræprodukter. I henhold til nævnte forordning må varer, der er omfattet af forordningen (i det følgende benævnt »varerne«), kun importeres til og føres i transit gennem Fællesskabet fra tredjelande, områder, zoner og segmenter, der er sygdomsfri og er opført i skemaet i del 1 i bilag I til samme forordning. I del 2 i samme bilag er der desuden fastsat standardveterinærcertifikater. Forordning (EF) nr. 798/2008 foreskriver også, at når undersøgelse, prøveudtagning og testning for bestemte sygdomme er påkrævet i forbindelse med import af varerne, skal de gennemføres i overensstemmelse med samme forordnings bilag III.

(2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 798/2008 er det fastsat, at varerne kun må importeres til Fællesskabet, hvis det pågældende tredjeland orienterer Kommissionen om ethvert første udbrud af Newcastle disease eller højpatogen aviær influenza (HPAI) og sender virusisolater til EF-referencelaboratoriet for aviær influenza og Newcastle disease.

(3) Hvis der påvises et udbrud af aviær influenza på et tredjelandets område eller i en zone eller et eller flere segmenter i landet, må det pågældende tredjeland kompetente

myndighed ikke længere attestere, at landet eller en zone eller et eller flere segmenter i landet, som opført i del 1 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008, er fri for denne sygdom.

(4) Af hensyn til dyresundheden samt forebyggelsen og overvågningen af lavpatogen aviær influenza (LPAI) i fællesskabsregi bør første udbrud af denne sygdom indberettes til Kommissionen. Artikel 7 i forordning (EF) nr. 798/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(5) Canada har vist, at landet er i stand til at reagere på udbrud af LPAI på fjerkræbedrifter på dets område og til effektivt at forhindre infektion i at sprede sig.

(6) Canada har også givet Kommissionen detaljerede oplysninger om den epidemiologiske situation og de sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger, man har gennemført, herunder en beskrivelse af de dele af landet, for hvilke der er indført officielle restriktioner på grund af udbrud af LPAI.

(7) Ved Rådets afgørelse 1999/201/EF af 14. december 1998 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om sundhedsforanstaltninger til beskyttelse af folke- og dyresundheden i samhandelen med levende dyr og animalske produkter ⁽⁴⁾ godkendtes denne aftale, i henhold til hvilken hver af aftalens parter skal anerkende en sundhedsforanstaltning indført af den anden part som ligestillet, hvis sidstnævnte part objektivt godtgør, at dens foranstaltning sikrer det nødvendige beskyttelsesniveau.

(8) I lyset af nævnte aftale og det sygdomsbekæmpelsessystem, Canada har etableret, bør der gælde alternative certifikatudstedelsesbestemmelser for daggamle kyllinger og rugeæg, der har oprindelse uden for de dele af landet, der er omfattet af officielle restriktioner på grund af LPAI. I overensstemmelse hermed bør standardveterinærcertifikaterne for daggamle kyllinger, dog ikke af strudsefugle, og rugeæg af fjerkræ, bortset fra strudsefugle, ændres, således at der indføres alternative certifikatudstedelsesbestemmelser for Canada med henblik på eventuelle fremtidige udbrud af LPAI.

⁽¹⁾ EFT L 303 af 31.10.1990, s. 6.

⁽²⁾ EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 226 af 23.8.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 71 af 18.3.1999, s. 1.

- (9) Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE) har for nylig udstedt et sæt anbefalinger vedrørende bestemte metoder til behandling af varerne til inaktivering af sygdomsagenser. Standardveterinærcertifikatet for ægprodukter bør derfor ændres, så der tages hensyn til disse anbefalinger.
- (10) Del 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008 bør således ændres i overensstemmelse hermed.
- (11) Endvidere bør metoden til undersøgelse for en salmonellaarter af betydning for dyresundheden ændres, så det bliver muligt for tredjelande at anvende laboratoriemetoder som anbefalet af OIE. Bilag III til forordning (EF) nr. 798/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (12) En fodnote i standardveterinærcertifikatet til anvendelse i forbindelse med transit/oplagring af specifikt patogenfrie æg, kød, hakket kød og maskinsepareret kød af fjerkræ, strudsefugle og vildtlevende fjervildt samt æg og ægprodukter bør desuden ændres. Bilag XI til forordning (EF) nr. 798/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (13) Ydermere bør der fastsættes en overgangsperiode, så medlemsstaterne og erhvervslivet har mulighed for at træffe de fornødne foranstaltninger for at overholde de relevante krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikat.
- (14) Forordning (EF) nr. 798/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (15) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerekæden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 798/2008 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 7, litra a) og b), affattes således:

- a) orienterer Kommissionen om sygdomssituationen senest 24 timer efter ethvert bekræftet første udbrud af LPAI, HPAI eller Newcastle disease
- b) hurtigst muligt sender virusisolater fra første udbrud af HPAI og Newcastle disease til EF-referencelaboratoriet for aviær influenza og Newcastle disease (*); sådanne virusisolater kræves ikke, når der er tale om import af æg, ægprodukter og specifikt patogenfrie æg fra tredjelande, områder, zoner eller segmenter, hvorfra det er tilladt at importere sådanne varer til Fællesskabet.

(*) Veterinary Laboratories Agency, New Haw, Weybridge, Surrey KT 153NB, Det Forenede Kongerige.

2) Bilag I, III og XI ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Varer, for hvilke de relevante veterinærcertifikater er blevet udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 798/2008, inden den blev ændret ved nærværende forordning, kan fortsat importeres til eller føres i transit gennem Fællesskabet indtil den 15. juli 2009.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2009.

På Kommissionens vegne
Androulla VASSILIOU
Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilag I, III og XI foretages følgende ændringer:

1) Bilag I, del 2, ændres således:

a) Standardveterinærcertifikatet for daggamle kyllinger, dog ikke af strudsefugle (DOC) affattes således:

»Standardveterinærcertifikat for daggamle kyllinger, dog ikke af strudsefugle (DOC)

LAND

Veterinærcertifikat ved import til EU

Del I: Nærmere oplysninger om sendingen	I.1. Afsender Navn		I.2. Certifikatets referencenr.		I.2.a		
	Adresse		I.3. Central kompetent myndighed				
	Tlf. nr.:		I.4. Lokal kompetent myndighed				
	I.5. Modtager Navn		I.6.				
	Adresse						
	Postnr.						
	Tlf. nr.:						
	I.7. Oprindelsesland	ISO code	I.8. Oprindelsesregion	Kode	I.9. Bestemmelsesland	ISO-kode	I.10.
	I.11. Place of origin				I.12.		
	Navn		Godkendelsesnr.				
Adresse							
Navn		Godkendelsesnr.					
Adresse							
Navn		Godkendelsesnr.					
Adresse							
I.13. Indladningssted				I.14. Afsendelsesdato			
Adresse		Godkendelsesnr.		Afsendelsestidspunkt			
I.15. Transportmidler				I.16. Indgangsgrænsekontrolsted			
Fly ☐		Skib ☐					
Køretøj ☐		Togvogn ☐					
Andet ☐							
Identifikation				I.17. CITES-nr.			
Dokumentreference:							
I.18. Varebeskrivelse				I.19. Varekode (KN-kode)			
				I.20. Antal/bruttovægt			
I.21.				I.22. Antal kolli			
I.23. Plombe nr. og container nr.				I.24.			
I.25. Varer bestemt til							
Avi ☐							
I.26.				I.27. Ved import eller midlertidig indførsel ☐			
I.28. Identifikation af varene							
Art (videnskabeligt navn)		Race/Kategori		Mængde			

LAND

DOC (daggamle kyllinger, dog ikke af strudsefugle)

LAND		II.a. Certifikatets referencenummer	II.b.
Del II: Attest	II.	Sundhedsoplysninger	
	II.1.	Dyresundhedserklæring	
		Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter, at de daggamle kyllinger ⁽¹⁾ , der er beskrevet i dette certifikat:	
	II.1.1.	opfylder kravene i direktiv 90/539/EØF	
	II.1.2.	er klækket i:	
		⁽²⁾ ⁽³⁾ enten [området med områdekode .....;]	
		⁽³⁾ ⁽⁴⁾ eller [segmentet/segmenterne .....;]	
		hvor det gælder, at hvis de flokke, hvorfra rugæggenes stammer, er importeret til oprindelseslandet, -området, -zonen eller -segmentet, har importen fundet sted på veterinærbetingelser, der er mindst lige så strenge som de relevante bestemmelser i direktiv 90/539/EØF, herunder eventuelle beslutninger med hjemmel heri	
	II.1.3.	kommer fra:	
		⁽²⁾ ⁽³⁾ enten [området med områdekode .....;]	
		⁽³⁾ ⁽⁴⁾ eller [segmentet/segmenterne .....;]	
		a) som på datoen for udstedelse af dette certifikat var fri for Newcastle disease, jf. definitionen i forordning (EF) nr. 798/2008;	
		b) hvor der gennemføres et overvågningsprogram for aviær influenza i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 798/2008	
	II.1.4	kommer fra:	
		⁽²⁾ ⁽³⁾ enten [området med områdekode .....;]	
	⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽¹²⁾ eller [området med områdekode ....., som ikke er omfattet af officielle restriktioner på grund af lavpatogen aviær influenza, jf. definitionen i forordning (EF) nr. 798/2008]		
	⁽³⁾ ⁽⁴⁾ eller [segmentet/segmenterne .....;]		
	⁽³⁾ enten [II.1.4.1 som på datoen for udstedelse af dette certifikat var fri for højpatogen og lavpatogen aviær influenza, jf. definitionerne i forordning (EF) nr. 798/2008]		
	⁽³⁾ eller [II.1.4.1 som på datoen for udstedelse af dette certifikat var fri for højpatogen aviær influenza, jf. definitionen i forordning (EF) nr. 798/2008, og		
	⁽³⁾ enten [a) kommer fra forældreflokke, der har været holdt på en virksomhed, hvor der er gennemført overvågning for aviær influenza med negative resultater inden for 21 dage inden indsamlingen af de æg, som de daggamle kyllinger er klækket af]		
	⁽³⁾ eller [a) kommer fra forældreflokke, der har været holdt på en virksomhed, hvor der inden for 21 dage inden indsamlingen af de æg, som de daggamle kyllinger er klækket af, med negative resultater er foretaget en undersøgelse til påvisning af aviær influenzavirus på en stikprøve af kloaksvaberprøver og svaberprøver fra lufrør/svælg, udtaget fra mindst 60 stykker fjerkræ på virksomheden eller fra alt fjerkræet, hvis der er færre end 60 individer på virksomheden]		
	b) de daggamle kyllinger kommer fra en virksomhed:		
	— omkring hvilken der inden for en radius af 1 km ikke har forekommet lavpatogen aviær influenza på nogen virksomhed i de foregående 30 dage		
	— som ikke har haft nogen epidemiologisk forbindelse til en virksomhed, hvor der er påvist aviær influenza inden for de foregående 30 dage]		
II.1.5	a) ikke er blevet vaccineret mod aviær influenza		
	b) kommer fra forældreflokke, som:		
	⁽³⁾ enten [ikke er blevet vaccineret mod aviær influenza]		
	⁽³⁾ eller [er blevet vaccineret mod aviær influenza i overensstemmelse med en vaccinationsplan i henhold til forordning (EF) nr. 798/2008 med:		
	.....		
	(vaccinens/vaccinernes navn og type))		
	i en alder af ..... uger]		

II. Sundhedsoplysninger	II.a. Certifikatets referencenummer	II.b.
II.1.6. er klækket på den/de virksomhed(er), der er anført i rubrik I.11 i del I, og som er officielt godkendt på betingelser, der mindst svarer til dem, der er fastlagt i bilag II til direktiv 90/539/EØF, og <ul style="list-style-type: none"> a) hvis godkendelse ikke er suspenderet eller trukket tilbage b) som på afsendelsestidspunktet ikke var omfattet af dyresundhedsrestriktioner c) omkring hvilke(n) der inden for en radius af 10 km, i givet fald indbefattet et nabolands område, ikke har været udbrud af højpatogen aviær influenza eller Newcastle disease i mindst de foregående 30 dage 		
II.1.7. er klækket af æg, der kommer fra flokke, som: <ul style="list-style-type: none"> a) i mindst seks uger umiddelbart forud for importen til Fællesskabet er blevet holdt på officielt godkendte virksomheder, hvis godkendelse på tidspunktet for afsendelsen af rugeæggene til rugeriet ikke var suspenderet eller trukket tilbage b) på afsendelsestidspunktet ikke var omfattet af dyresundhedsrestriktioner c) har været omfattet af et sygdomsovervågningsprogram vedrørende: <ul style="list-style-type: none"> (³) enten [<i>Salmonella pullorum</i>, <i>S. gallinarum</i> og <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (høns)] (³) eller [<i>Salmonella arizonae</i>, <i>S. pullorum</i> og <i>S. gallinarum</i>, <i>Mycoplasma meleagridis</i> og <i>M. gallisepticum</i> (kalkuner)] (³) eller [<i>Salmonella pullorum</i> og <i>S. gallinarum</i> (perlehøns, vagtler, fasaner, agerhøns og ænder)] <p>i overensstemmelse med kapitel III i bilag II til direktiv 90/539/EØF og ikke blev fundet inficeret, og der er heller ikke begrundet mistanke om infektion med de pågældende agenser</p> <p>(³) enten [d] ikke er blevet vaccineret mod Newcastle disease]</p> <p>(³) eller [d] er blevet vaccineret mod Newcastle disease med:</p> <p>..... (navn og type (levende eller inaktiveret) for den Newcastle disease-virusstamme, der er anvendt i vaccinen/vaccinerne) i en alder af ..... uger]</p>		
(⁵) og/eller [e] er blevet vaccineret med officielt godkendte vacciner den ..... mod ..... behov]]		
II.1.8. er klækket af æg, som: <ul style="list-style-type: none"> a) inden afsendelsen til rugeriet er blevet mærket efter den kompetente myndigheds anvisninger b) er blevet desinficeret efter den kompetente myndigheds anvisninger 		
II.1.9. blev klækket den ..... (dates); <p>(⁵) [II.1.10. er blevet vaccineret med officielt godkendte vacciner den ..... mod ..... (gentages efter behov)]</p>		
II.1.11. er blevet undersøgt ved afsendelsen og ikke udviste kliniske tegn på sygdom, og der er heller ikke begrundet mistanke herom		
II.1.12. ikke har været i kontakt med fjerkræ, der ikke opfylder de i dette certifikat fastlagte krav, eller med vildtlevende fugle.		
II.2. Supplerende folkesundhedsmæssige garantier		
(⁶) [II.2.1. Det salmonellabekæmpelsesprogram, der er omhandlet i artikel 10 i forordning (EF) nr. 2160/2003, og de særlige krav i forordning (EF) nr. 1177/2006 om anvendelse af antimikrobielle stoffer og vacciner er anvendt for oprindelsesforældreflokken, og den pågældende forældreflok er blevet testet for forekomst af salmonellasero typer af betydning for folkesundheden. Dato for seneste prøveudtagning af forældreflokken, hvor testresultatet kendes:		

II. Sundhedsoplysninger	II.a. Certifikatets referencenummer	II.b.
<p>Resultat af alle test af forældreflokken:</p>		
<p>(³) (⁷) <i>enten</i> [positivt]</p>		
<p>(³) (⁷) <i>eller</i> [negativt].</p>		
<p>De særlige krav i forordning (EF) nr. 1177/2006 om anvendelse af antimikrobielle stoffer og vacciner er anvendt for de daggamle kyllinger.</p>		
<p>Til andre formål end salmonellabekæmpelsesprogrammet er der:</p>		
<p>(³) <i>enten</i> [ikke givet antimikrobielle stoffer til de daggamle kyllinger (herunder injektion i æg).]</p>		
<p>(³) (⁸) <i>eller</i> [givet følgende antimikrobielle stoffer til de daggamle kyllinger (herunder injektion i æg): .....]</p>		
<p>(⁶) [II.2.2. Er de daggamle kyllinger bestemt til avl, er der ikke påvist hverken <i>Salmonella enteritidis</i> eller <i>Salmonella typhimurium</i> som led i det bekæmpelsesprogram, der er omhandlet i punkt II.2.1.]</p>		
<p>II.3. Supplerende dyresundhedsmæssige garantier</p>		
<p>Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter endvidere følgende:</p>		
<p>(⁶) [II.3.1. I tilfælde af at sendingen er bestemt til en medlemsstat, hvis status er fastsat i henhold til artikel 12, stk. 2, i direktiv 90/539/EØF, er de daggamle kyllinger, der er beskrevet i dette certifikat, klækket af ruægæg, der kommer fra flokke, som:</p>		
<p>(³) <i>enten</i> [ikke er blevet vaccineret mod Newcastle disease.]</p>		
<p>(³) <i>eller</i> [er blevet vaccineret mod Newcastle disease med en inaktiveret vaccine.]</p>		
<p>(³) <i>eller</i> [er blevet vaccineret mod Newcastle disease med en levende vaccine senest 60 dage før indsamlingen af æggene.]</p>		
<p>(⁵) [II.3.2. Følgende supplerende garantier, som bestemmelsesmedlemsstaten har foreskrevet i henhold til artikel 13 og/eller 14 i direktiv 90/539/EØF, er opfyldt:</p>		
<p>.....</p>		
<p>(⁶) [II.3.3. Er bestemmelsesmedlemsstaten Finland eller Sverige, kommer de daggamle kyllinger, der skal indsættes i flokke af avlsfjerkræ eller flokke af brugsfjerkræ, fra flokke, der er blevet undersøgt og har reageret negativt på prøverne i henhold til Kommissionens beslutning 2003/644/EF.]</p>		
<p>II.4. Supplerende sundhedskrav</p>		
<p>Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter endvidere følgende:</p>		
<p>(¹⁰) [II.4.1. Uanset om brug af vacciner mod Newcastle disease, der ikke opfylder kravene i bilag VI, del II, til forordning (EF) nr. 798/2008, ikke er forbudt i:</p>		
<p>(²) (³) <i>enten</i> [området med områdekode .....]</p>		
<p>(³) (⁴) <i>eller</i> [segmentet/segmenterne .....]</p>		
<p>gælder følgende for det avlsfjerkræ, som de daggamle kyllinger stammer fra:</p>		
<p>a) Det er ikke blevet vaccineret med sådanne vacciner i mindst de sidste 12 måneder.</p>		
<p>b) Det kommer fra en flok eller flokke, der højst 14 dage inden afsendelsen ved stikprøve af kloaksvaberprøver fra mindst 60 fugle i hver flok har været underkastet en virusisolationsprøve for Newcastle disease foretaget af et officielt laboratorium, uden at der er fundet aviær paramyxovirus med et intracerebralt patogenicitetsindeks (ICPI) på over 0,4.</p>		
<p>c) Det har i de sidste 60 dage inden afsendelsen ikke været i kontakt med fjerkræ, der ikke opfylder betingelserne i litra a) og b).</p>		
<p>d) Det har været isoleret under officielt tilsyn på oprindelsesvirksomheden i de i litra b) omhandlede 14 dage.]</p>		
<p>(¹⁰) [II.4.2. De ruægæg, som de daggamle kyllinger er klækket af, har ikke på rugeriet eller under transport været i kontakt med æg eller fjerkræ, der ikke opfylder ovenstående krav.]</p>		
<p>(¹¹) II.5. Dyretransporterklæring</p>		
<p>Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter endvidere følgende:</p>		
<p>II.5.1 De daggamle kyllinger, der er beskrevet i dette certifikat, transporteres i engangskasser, der anvendes for første gang, og som:</p>		
<p>a) kun indeholder daggamle kyllinger af samme art, kategori og type fra samme virksomhed</p>		

II. Sundhedsoplysninger	II.a. Certifikatets referencenummer	II.b.
<p>b) er forsynet med følgende angivelser:</p> <ul style="list-style-type: none"> — afsendelseslandets, -områdets, -zonens eller -segmentets navn — den pågældende fjerkræart — antallet af kyllinger — den produktionskategori og -type, de er bestemt til — produktionsvirksomhedens navn, adresse og godkendelsesnummer — oprindelsesvirksomhedens godkendelsesnummer — bestemmelsesmedlemsstatens navn <p>c) er lukket efter den kompetente myndigheds anvisninger, således at indholdet ikke kan ombyttes.</p> <p>De containere og køretøjer, som ovennævnte kasser transporteres i, er rengjort og desinficeret før pålæsningen efter den kompetente myndigheds anvisninger.</p> <p>Bemærkninger</p> <p>Del I:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Rubrik I.8: Anfør oprindelseszonens eller oprindelsessegmentets kode (om nødvendigt) som fastlagt under kode i kolonne 2 i del 1 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008. — Rubrik I.11: Rugeriernes og formeringsvirksomhedens navn, adresse og godkendelsesnummer. — Rubrik I.15: For jernbanevogne og lastbiler anføres registreringsnummer, for skibe navnet og for fly rutenummeret, hvis det er bekendt. Ved transport i containere eller kasser anføres det samlede antal containere eller kasser, deres registreringsnummer og eventuelle plombenummer i rubrik I.23. — Rubrik I.19: Anvend den relevante HS-kode fra Verdenstoldorganisationen: 01.05 eller 01.06.39. — Rubrik I.28: (Kategori): Angiv en af følgende kategorier: racerent/bedsteforældre/forældre/ægglæggere/slagtekyllinger/andet. <p>Del II:</p> <p>(¹) "Daggamle kyllinger", jf. definitionen i forordning (EF) nr. 798/2008.</p> <p>(²) Områdekode, jf. kolonne 2 i del 1 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008.</p> <p>(³) Det ikke relevante overstreges.</p> <p>(⁴) Indsæt navnet på segmentet/segmenterne.</p> <p>(⁵) Det ikke relevante overstreges.</p> <p>(⁶) Denne garanti omfatter kun daggamle kyllinger af arten <i>Gallus gallus</i></p> <p>(⁷) Hvis der i flokkens levetid har været positive resultater ved test for følgende serotyper, anføres det som et positivt resultat:</p> <ul style="list-style-type: none"> — flokke af avlsfjerkræ: <i>Salmonella hadar</i>, <i>Salmonella virchow</i> og <i>Salmonella infantis</i> — flokke af brugsfjerkræ: <i>Salmonella enteritidis</i> og <i>Salmonella typhimurium</i>. <p>(⁸) Det ikke relevante overstreges. De anvendte antimikrobielle stoffer angives med navn og aktivt stof.</p> <p>(⁹) Slettes, hvis sendingen ikke er bestemt til Finland eller Sverige.</p> <p>(¹⁰) Denne garanti skal kun opfyldes for fjerkræ, der kommer fra lande, områder, zoner eller segmenter, hvor artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 798/2008 finder anvendelse.</p> <p>(¹¹) NB: I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 kontrolleres dyr, efter at de er indført i Fællesskabet, af medlemsstaternes kompetente myndigheder for at sikre, at dyrene er egnede til videre transport. Er kravene ikke opfyldt, skal dyrene aflæsses, og der skal træffes supplerende foranstaltninger.</p> <p>(¹²) Gælder kun for Canada.</p> <p>Dette certifikat er gyldigt i 10 dage.</p>		
<p>Embedsdyrlæge</p> <p>Navn (med blokbogstaver): _____ Stilling og titel: _____</p> <p>Dato: _____ Underskrift: _____</p> <p>Stempel:« _____</p>		

b) Standardveterinærcertifikatet for rugeæg af fjerkræ, bortset fra strudsefugle (HEP), affattes således:

»Standardveterinærcertifikat for rugeæg af fjerkræ, bortset fra strudsefugle (HEP)»

LAND		Veterinærcertifikat ved import til EU					
Del I: Nærmere oplysninger om sendingen	I.1. Afsender Navn		I.2. Certifikatets referencenr.		I.2.a		
	Adresse		I.3. Central kompetent myndighed				
	Tlf. nr.:		I.4. Lokal kompetent myndighed				
	I.5. Modtager Navn		I.6.				
	Adresse						
	Postnr.						
	Tlf. nr.:						
	I.7. Oprindelsesland	ISO-kode	I.8. Oprindelses-region	Kode	I.9. Bestemmelsesland	ISO-kode	I.10.
	I.11. Oprindelsessted/fangstplads				I.12.		
	Navn		Godkendelsesnr.				
Adresse							
Navn		Godkendelsesnr.					
Adresse							
Navn		Godkendelsesnr.					
Adresse							
I.13. Indladningssted				I.14. Afsendelsesdato		Afsendelsestidspunkt	
Adresse		Godkendelsesnr.					
I.15. Transportmidler				I.16. Indgangsgrænsekontrolsted			
Fly ☐		Skib ☐					
Køretøj ☐		Togvogn ☐					
Andet ☐							
Identifikation				I.17. CITES-nr.			
Dokumentreference:							
I.18. Varebeskrivelse				I.19. Varekode (KN-kode)			
				04.07			
				I.20. Antal/bruttovægt			
I.21.				I.22. Antal kolli			
I.23. Plombe nr. og container nr.				I.24.			
I.25. Varer bestemt til							
Avl ☐							
I.26.				I.27. Ved import eller midlertidig indførsel		☐	
I.28. Identifikation af varene							
Art (videnskabeligt navn)		Race/Kategori		Identifikationsnr.		Mængde	

LAND

HEP (rugeæg af fjerkræ, strudsefugle)

		II.a. Certifikatets referencenummer	II.b.
Del II: Attest	II.	Sundhedsoplysninger	
	II.1.	Dyresundhedserklæring	
		Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter, at de rugeæg ⁽¹⁾ , der er beskrevet i dette certifikat:	
	II.1.1.	opfylder kravene i direktiv 90/539/EØF	
	II.1.2.	kommer fra flokke, der har været i:	
		⁽²⁾ ⁽³⁾ <i>enten</i> [området med områdekode .....]	
		⁽³⁾ ⁽⁴⁾ <i>eller</i> [segmentet/segmenterne .....]	
		i mindst tre måneder. Hvis de flokke, hvorfra rugeæggene stammer, er importeret til oprindelseslandet, -området, -zonen eller -segmentet, har importen fundet sted på veterinærbetingelser, der er mindst lige så strenge som de relevante bestemmelser i direktiv 90/539/EØF, herunder eventuelle beslutninger med hjemmel heri	
	II.1.3.	kommer fra:	
		⁽²⁾ ⁽³⁾ <i>enten</i> [området med områdekode .....]	
		⁽³⁾ ⁽⁴⁾ <i>eller</i> [segmentet/segmenterne .....]	
		a) som på datoen for udstedelse af dette certifikat var fri for Newcastle disease, jf. definitionen i forordning (EF) nr. 798/2008	
		b) hvor der gennemføres et overvågningsprogram for aviær influenza i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 798/2008	
	II.1.4.	kommer fra:	
		⁽²⁾ ⁽³⁾ <i>enten</i> [området med områdekode .....]	
	⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽¹⁰⁾ <i>eller</i> [området med områdekode ....., som ikke er omfattet af officielle restriktioner på grund af lavpatogen aviær influenza, jf. definitionen i forordning (EF) nr. 798/2008]		
	⁽³⁾ ⁽⁴⁾ <i>eller</i> [segmentet/segmenterne .....]		
	⁽³⁾ <i>enten</i> [II.1.4.1. som på datoen for udstedelse af dette certifikat var fri for højpatogen og lavpatogen aviær influenza, jf. definitionerne i forordning (EF) nr. 798/2008]		
	⁽³⁾ <i>eller</i> [II.1.4.1. som på datoen for udstedelse af dette certifikat var fri for højpatogen aviær influenza, jf. definitionen i forordning (EF) nr. 798/2008, og		
	⁽³⁾ <i>enten</i> [a] kommer fra forældreflokke, der har været holdt på en virksomhed, hvor der er gennemført overvågning for aviær influenza med negative resultater inden for 21 dage inden indsamlingen af æggene]		
	⁽³⁾ <i>eller</i> [a] kommer fra forældreflokke, der har været holdt på en virksomhed, hvor der inden for 21 dage inden indsamlingen af æggene med negative resultater er foretaget en undersøgelse til påvisning af aviær influenzavirus på en stikprøve af kloaksvaberprøver og svaberprøver fra luftrør/svælg, udtaget fra mindst 60 stykker fjerkræ på virksomheden eller fra alt fjerkræet, hvis der er færre end 60 individer på virksomheden] rugeæggene kommer fra en virksomhed:		
	b) rugeæggene kommer fra en virksomhed:		
	— omkring hvilken der inden for en radius af 1 km ikke har forekommet lavpatogen aviær influenza på nogen virksomhed i de foregående 30 dage		
	— som ikke har haft nogen epidemiologisk forbindelse til en virksomhed, hvor der er påvist aviær influenza inden for de foregående 30 dage]		
II.1.5.	kommer fra forældreflokke, som:		
	⁽³⁾ <i>enten</i> [ikke er blevet vaccineret mod aviær influenza]		
	⁽³⁾ <i>eller</i> [er blevet vaccineret mod aviær influenza i overensstemmelse med en vaccinationsplan i henhold til forordning (EF) nr. 798/2008 med:		
	.....		
	(vaccinens/vaccinernes navn og type)		
	i en alder af ..... uger]		

II. Sundhedsoplysninger	II.a. Certifikatets referencenummer	II.b.
<p>II.1.6. kommer fra flokke, der:</p> <p>a) er blevet undersøgt på datoen for udstedelse af dette certifikat og ikke udviste kliniske tegn på sygdom, og der er heller ikke begrundet mistanke herom</p> <p>b) i mindst seks uger umiddelbart forud for importen til Fællesskabet er blevet holdt på den/de virksomhed(er), der er anført i rubrik I.11 i del I, og som er officielt godkendt på betingelser, der mindst svarer til dem, der er fastlagt i bilag II til direktiv 90/539/EØF, og</p> <p>— hvis godkendelse ikke er suspenderet eller trukket tilbage</p> <p>— som ikke er omfattet af dyresundhedsrestriktioner</p> <p>— omkring hvilke(n) der inden for en radius af 10 km, i givet fald indbefattet et nabolands område, ikke har været udbrud af højpatogen aviær influenza eller Newcastle disease i mindst de foregående 30 dage</p> <p>c) i den i litra b) nævnte periode ikke har haft kontakt med fjærkræ, der ikke opfylder de i dette certifikat fastlagte krav, eller med vildtlevende fugle</p> <p>d) har været omfattet af et sygdomsovervågningsprogram vedrørende:</p> <p>⁽³⁾ enten [<i>Salmonella pullorum</i> , <i>S. gallinarum</i> og <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (høns)]</p> <p>⁽³⁾ eller [<i>Salmonella arizonae</i> , <i>S. pullorum</i> og <i>S. gallinarum</i> , <i>Mycoplasma meleagridis</i> og <i>M. gallisepticum</i> (kalkuner)]</p> <p>⁽³⁾ eller [<i>Salmonella pullorum</i> og <i>S. gallinarum</i> (perlehøns, vagtler, fasaner, agerhøns og ænder)]</p> <p>i overensstemmelse med kapitel III i bilag II til direktiv 90/539/EØF og ikke blev fundet inficeret, og der er heller ikke begrundet mistanke om infektion med de pågældende agenser</p> <p>⁽³⁾ enten [e) ikke er blevet vaccineret mod Newcastle disease]</p> <p>⁽³⁾ eller [e) er blevet vaccineret mod Newcastle disease med:</p> <p>.....</p> <p>(navn og type (levende eller inaktiveret) for den Newcastle disease-virusstamme, der er anvendt i vaccinen/vaccinerne)</p> <p>i en alder af ..... uger]</p> <p>⁽³⁾ og/eller [f) er blevet vaccineret med officielt godkendte vacciner</p> <p>den ..... mod ..... (gentages efter behov)]</p>		
<p>⁽⁹⁾ II.1.7. er blevet mærket som angivet i certifikatets punkt I.28 med ..... (farve) farvestempel</p>		
<p>II.1.8. er blevet desinficeret efter mine anvisninger med ..... (produktets og det aktive stofs navn) i ..... (antal minutter)</p>		
<p>II.1.9. er blevet indsamlet fra den ..... til den ..... (datoer)</p>		
<p>II.1.10. er blevet undersøgt på datoen for udstedelse af dette certifikat og ikke udviste kliniske tegn på sygdom, og der er heller ikke begrundet mistanke herom.</p>		
<p>II.2. Supplerende folkesundhedsmæssige garantier</p>		
<p>⁽⁵⁾ [II.2.1. Det salmonellabekæmpelsesprogram, der er omhandlet i artikel 10 i forordning (EF) nr. 2160/2003, og de særlige krav i forordning (EF) nr. 1177/2006 om anvendelse af antimikrobielle stoffer og vacciner er anvendt for oprindelsesforældreflokken, og den pågældende forældreflok er blevet testet for forekomst af salmonellasero typer af betydning for folkesundheden.</p> <p>Dato for seneste prøveudtagning af forældreflokken, hvor testresultatet kendes: .....</p>		

II. Sundhedsoplysninger	II.a. Certifikatets referencenummer	II.b.
<p>Resultat af alle test af forældreflokken:</p>		
<p>(³) (⁶) <i>enten</i> [positivt]</p>		
<p>(³) (⁶) <i>eller</i> [negativt].</p>		
<p>(⁵) [II.2.2. Der er ikke påvist hverken Salmonella enteritidis eller Salmonella typhimurium som led i det bekæmpelsesprogram, der er omhandlet i punkt II.2.1.]</p>		
<p>II.3. Supplerende dyresundhedsmæssige garantier</p>		
<p>Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter endvidere følgende:</p>		
<p>(⁷) [II.3.1. I tilfælde af at sendingen er bestemt til en medlemsstat, hvis status er fastsat i henhold til artikel 12, stk. 2, i direktiv 90/539/EØF, kommer de ruægæg, der er beskrevet i dette certifikat, fra fjerkræ, der:</p>		
<p>(³) <i>enten</i> [ikke er blevet vaccineret mod Newcastle disease.]</p>		
<p>(³) <i>eller</i> [er blevet vaccineret mod Newcastle disease med en inaktiveret vaccine.]</p>		
<p>(³) <i>eller</i> [er blevet vaccineret mod Newcastle disease med en levende vaccine senest 60 dage før indsamlingen af æggene.]</p>		
<p>(⁸) [II.3.2. Følgende supplerende garantier, som bestemmelsesmedlemsstaten har foreskrevet i henhold til artikel 13 og/eller 14 i direktiv 90/539/EØF, er opfyldt:</p> <p>.....</p>		
<p>(⁷) [II.3.3. Er bestemmelsesmedlemsstaten Finland eller Sverige, kommer ruægæggene fra flokke, der er blevet undersøgt og har reageret negativt på prøverne i henhold til Kommissionens beslutning 2003/644/EF.]</p>		
<p>II.4. Supplerende sundhedskrav</p>		
<p>Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter endvidere følgende:</p>		
<p>(⁸) [II.4.1. Uanset om brug af vacciner mod Newcastle disease, der ikke opfylder kravene i bilag VI, del II, til forordning (EF) nr. 798/2008, ikke er forbudt i:</p>		
<p>(²) (³) <i>enten</i> [området med områdekode .....]</p>		
<p>(³) (⁴) <i>eller</i> [segmentet/segmenterne .....]</p>		
<p>gælder følgende for det fjerkræ, som ruægæggene stammer fra:</p>		
<p>a) Det er ikke blevet vaccineret med sådanne vacciner i mindst de sidste 12 måneder.</p>		
<p>b) Det kommer fra en flok eller flokke, der højst 14 dage inden afsendelsen ved stikprøve af kloaksvaberprøver fra mindst 60 fugle i hver af de pågældende flokke har været underkastet en virusisolationsprøve for Newcastle disease foretaget af et officielt laboratorium, uden at der er fundet aviær paramyxovirus med et intracerebralt patogenicitetsindeks (ICPI) på over 0,4.</p>		
<p>c) Det har i de sidste 60 dage inden afsendelsen ikke været i kontakt med fjerkræ, der ikke opfylder betingelserne i litra a) og b).</p>		
<p>d) Det har været isoleret under officielt tilsyn på oprindelsesvirksomheden i de i litra b) omhandlede 14 dage.]</p>		
<p>II.5. Dyretransporterklæring</p>		
<p>Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter endvidere følgende:</p>		
<p>II.5.1 Rugeæggene transporteres i fuldstændig rene engangskasser, der anvendes for første gang, og som:</p>		
<p>a) kun indeholder ruægæg af samme art, kategori og type fra samme virksomhed</p>		

II. Sundhedsoplysninger	II.a. Certifikatets referencenummer	II.b.
<p>b) er forsynet med følgende angivelser:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ordet »rugeæg« — afsendelseslandets, -områdets, -zonens eller -segmentets navn — den pågældende fjerkræart — antallet af æg — den produktionskategori og -type, de er bestemt til — produktionsvirksomhedens navn, adresse og godkendelsesnummer — oprindelsesvirksomhedens godkendelsesnummer — bestemmelsesmedlemsstatens navn <p>c) er lukket efter den kompetente myndigheds anvisninger, således at indholdet ikke kan ombyttes.</p> <p>II.5.2: De containere og køretøjer, som ovennævnte kasser transporteres i, er rengjort og desinficeret før pålæsningen efter den kompetente myndigheds anvisninger.</p> <p>Bemærkninger</p> <p>Del I:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Rubrik I.8: Anfør oprindelseszonens eller oprindelsessegmentets kode (om nødvendigt) som fastlagt under kode i kolonne 2 i del 1 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008. — Rubrik I.11: Formeringsvirksomhedens navn, adresse og godkendelsesnummer. — Rubrik I.15: For jernbanevogne og lastbiler anføres registreringsnummer, for skibe navnet og for fly rutenummeret, hvis det er bekendt. Ved transport i containere eller kasser anføres det samlede antal containere eller kasser, deres registreringsnummer og eventuelle plombenummer i rubrik I.23. — Rubrik I.28 (Kategori): Angiv en af følgende kategorier: racerent/bedsteforældre/forældre/hønniker/kalkunæg til konsum/andet. (Identifikationssystem og identifikationsnummer): Mærket på ægget angives. <p>Del II:</p> <p>(¹) Rugeæg af fjerkræ, jf. definitionen i forordning (EF) nr. 798/2008, bortset fra strudsefugle.</p> <p>(²) Områdekode, jf. kolonne 2 i del 1 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008.</p> <p>(³) Det ikke relevante overstreges.</p> <p>(⁴) Indsæt navnet på segmentet/segmenterne.</p> <p>(⁵) Gælder for fjerkræ af arten <i>Gallus gallus</i></p> <p>(⁶) Hvis der i forældreflokkens levetid har været positive resultater ved test for følgende serotyper, anføres det som et positivt resultat: <i>Salmonella infantis</i>, <i>Salmonella virchow</i> og <i>Salmonella hadar</i>.</p> <p>(⁷) Slettes, hvis sendingen ikke er bestemt til Finland eller Sverige.</p> <p>(⁸) Det ikke relevante overstreges.</p> <p>(⁹) På afsendelsestidspunktet skal æggene være individuelt mærket i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1868/77, herunder med formeringsvirksomhedens godkendelsesnummer, med sort sværte, der ikke kan slettes. Mærkningen skal være letlæselig og være på mindst ét EU-sprog.</p> <p>(¹⁰) Gælder kun for Canada.</p> <p>Dette certifikat er gyldigt i 10 dage.</p>		
<p>Embedsdyrlæge</p> <p>Navn (med blokbogstaver): _____ Stilling og titel: _____</p> <p>Dato: _____ Underskrift: _____</p> <p>Stempel:« _____</p>		

c) Standardveterinærcertifikatet for ægprodukter (EP) affattes således:

»Standardveterinærcertifikat for ægprodukter (EP)

LAND

Veterinærcertifikat ved import til EU

Del I: Nærmere oplysninger om sendingen	I.1. Afsender Navn		I.2. Certifikatets referencenr.		I.2.a						
	Adresse		I.3. Central Central kompetent myndighed								
	Tlf. nr.:		I.4. Lokal kompetent myndighed								
	I.5. Modtager Navn		I.6.								
	Adresse										
	Postnr. Tlf. nr.:										
	I.7. Oprindelsesland		ISO-kode	I.8. Oprindelses-region		Kode	I.9. Bestemmelsesland		ISO-kode	I.10.	
	I.11. Oprindelsessted/fangstplads Navn		Godkendelsesnr.				I.12.				
	Adresse										
	I.13. Indladningssted		I.14. Afsendelsesdato								
I.15. Transportmidler Fly ☐ Skib ☐ Togvogn ☐ Køretøj ☐ Andet ☐		I.16. Indgangsgrænsekontrolsted				I.17.					
Identifikation Dokumentreference:											
I.18. Varebeskrivelse		I.19. Varekode (KN-kode)				I.20. Antal/bruttovægt					
I.21. Produktets temperatur Omgivelse ☐ Nedkølet ☐ Frosset ☐		I.22. Antal kolli									
I.23. Plombe nr. og container nr.		I.24. Kollitype									
I.25. Varer bestemt til Konsum ☐		I.26.				I.27. Ved import eller midlertidig indførsel ☐					
I.28. Identifikation af varene		Virksomhedens autorisationsnummer		Fremstillingsvirksomhed		Køle-/frysehus		Antal kolli		Nettovægt	
Art (videnskabeligt navn)		Produkttype									

LAND

EP (ægprodukter)

LAND		II.a. Certifikatets referencenummer	II.b.
Del II: Attest	II.	Sundhedsoplysninger	
	II.1.	Dyresundhedserklæring	
		Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter, at de ægprodukter, der er beskrevet i dette certifikat, er fremstillet af æg fra en virksomhed, som på datoen for certifikatets udstedelse var fri for højpatogen aviær influenza, jf. definitionen i forordning (EF) nr. 798/2008, og	
	<i>enten</i>		
	(¹) II.1.1.	[omkring hvilken der inden for en radius af 10 km, i givet fald indbefattet et nabolands område, ikke har været udbrud af højpatogen aviær influenza eller Newcastle disease i mindst de foregående 30 dage.]	
	<i>eller</i>		
	(¹) II.1.1.	[ægprodukterne er blevet behandlet på følgende måde:	
	(¹) <i>enten</i>	[<i>Flydende æggehvite er blevet varmebehandlet:</i>	
	(¹) <i>enten</i>	[i 870 sekunder ved 55,6 °C.]	
	(¹) <i>eller</i>	[i 232 sekunder ved 56,7 °C.]	
	(¹) <i>eller</i>	[Æggeblomme med et indhold af tilsat salt på 10 % er blevet varmebehandlet i 138 sekunder ved 62,2 °C.]	
	(¹) <i>eller</i>	[<i>Tørret æggehvite er blevet varmebehandlet:</i>	
	(¹) <i>enten</i>	[i 20 timer ved 67 °C.]	
	(¹) <i>eller</i>	[i 513 timer ved 54,4 °C.]	
	II.2.	Folkesundhedserklæring	
	Undertegnede embedsdyrlæge/officialle inspektør erklærer at have kendskab til de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 852/2004 og (EF) nr. 853/2004 og bekræfter, at de ægprodukter, der er beskrevet i dette certifikat, er tilvejebragt i overensstemmelse med disse krav, og særlig at:		
II.2.1.	de kommer fra en virksomhed/virksomheder, der anvender et program baseret på HACCP-principperne i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 852/2004		
II.2.2.	de er fremstillet af råvarer, der opfylder kravene i afsnit X, kapitel II, del II, i bilag III til forordning (EF) nr. 853/2004		
II.2.3.	de er fremstillet i overensstemmelse med hygiejnekravene i afsnit X, kapitel II, del III, i bilag III til forordning (EF) nr. 853/2004		
II.2.4.	de opfylder de analytiske specifikationer i afsnit X, kapitel II, del IV, i bilag III til forordning (EF) nr. 853/2004 og de relevante kriterier i forordning (EF) nr. 2073/2005 om mikrobiologiske kriterier for fødevarer		
II.2.5.	de er mærket med et identifikationsmærke, jf. afsnit I i bilag II og afsnit X, kapitel II, del V, i bilag III til forordning (EF) nr. 853/2004		
II.2.6.	garantiene for levende dyr og produkter heraf i de restkoncentrationsplaner, der er blevet forelagt i henhold til direktiv 96/23/EF, særlig artikel 29, er opfyldt.		
Bemærkninger			
Del I:			
— Rubrik I.8: Anfør oprindelseszonens eller oprindelsessegmentets kode (om nødvendigt) som fastlagt under kode i kolonne 2 i del 1 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008.			
— Rubrik I.11: Afsendervirksomhedens navn, adresse og godkendelsesnummer.			
— Rubrik I.15: For jernbanevogne og lastbiler anføres registreringsnummer, for skibe navnet og for fly rutenummeret, hvis det er bekendt. Ved transport i containere eller kasser anføres det samlede antal containere eller kasser, deres registreringsnummer og eventuelle plombenummer i rubrik I.23.			
— Rubrik I.19: Anvend den relevante HS-kode fra Verdenstoldorganisationen: 04.08 eller 21.06.10.			
— Rubrik I.28: Varetype: Anfør ægbestanddelenes procentandel.			
Del II:			
(¹) Det ikke relevante overstreges.			
Embedsdyrlæge/official inspektør			
Navn (med blokbogstaver):		Stilling og titel:	
Dato:		Underskrift:	
Stempel:«			

2) Afsnit I, punkt 4, i bilag III affattes således:

»4. *Salmonella arizonae*

— Kapitel III i bilag II til direktiv 90/539/EØF eller

— Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals fra Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE).«

3) Bilag XI affattes således:

»BILAG XI

(jf. artikel 18, stk. 2)

Standardveterinærcertifikat til anvendelse i forbindelse med transit/oplagring af specifikt patogenfrie æg, kød, hakket kød og maskinsepareret kød af fjerkræ, strudsefugle og vildtlevende fjervildt samt æg og ægprodukter

LAND

Veterinærcertifikat ved import til EU

Del I: Nærmere oplysninger om sendingen	I.1. Afsender Navn		I.2. Certifikatets referencenr.		I.2.a			
	Adresse		I.3. Central kompetent myndighed					
	Tlf. nr.:		I.4. Lokal kompetent myndighed					
	I.5. Modtager Navn		I.6. Den person, der har ansvaret for sendingen i EU Navn					
	Adresse		Adresse					
	Postnr.		Postnr.					
	Tlf. nr.:		Tlf. nr.:					
	I.7. Oprindelsesland	ISO-kode	I.8. Oprindelsesregion	Kode	I.9. Bestemmelsesland	ISO-kode	I.10. Bestemelsesregion	Kode
	I.11. Oprindelsessted/fangstplads Navn		Godkendelsesnr.		I.12. Bestemmelsessted Toldoplæg ☐		Skibsprovianteringshandler ☐	
	Adresse				Navn		Godkendelsesnr.	
				Adresse				
				Postnr.				
I.13. Indladningssted				I.14. Afsendelsesdato				
I.15. Transportmidler Fly ☐ Skib ☐ Togvogn ☐ Køretøj ☐ Andet ☐				I.16. Indgangsgrænsekontrolsted				
Identifikation				I.17.				
Dokumentreference:								
I.18. Varebeskrivelse				I.19. Varekode (KN-kode)				
				I.20. Antal/bruttovægt				
I.21. Produktets temperatur Omgivelse ☐ Nedkølet ☐ Frosset ☐				I.22. Antal kolli				
I.23. Plombe nr. og container nr.				I.24. Kollitype				
I.25. Varer bestemt til Konsum ☐								
I.26. Transit til tredjeland gennem EU ☐				I.27.				
Tredjeland				ISO-kode				
I.28. Identifikation af varene								
Art (videnskabeligt navn)	Produkttype	Type behandling	Virksomhedens autorisationsnummer Slakteri	Fremstillingsvirksomhed	Køle-/frysehus	Antal kolli	Nettovægt	

LAND

Transit/oplagring af specifikt patogenfrie æg, kød, hakket kød og maskinsepareret kød af fjerkræ, strudsefugle og vildtlevende fjervildt samt æg og ægprodukter

Del II: Attest	II.	Sundhedsoplysninger	II.a. Certifikatets referencenummer	II.b.
	II.1.	Sundhedserklæring		
		Undertegnede embedsdyrlæge bekræfter, at specifikt patogenfrie æg, kød, hakket kød og maskinsepareret kød af fjerkræ, strudsefugle og vildtlevende fjervildt samt æg og ægprodukter ⁽¹⁾ , der er beskrevet i dette certifikat:		
	II.1.1	kommer fra et tredjeland, et område, en zone eller et segment, der er anført i del 1 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008, og		
	⁽²⁾ II.1.2	opfylder de relevante dyresundhedsbetingelser, der er fastsat i dyresundhedserklæringen i certifikatmodellerne i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008.		
		Bemærkninger		
		Del I:		
		— Rubrik I.8: Anfør oprindelseszonens eller oprindelsessegmentets kode (om nødvendigt) som fastlagt under kode i kolonne 2 i del 1 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008.		
		— Rubrik I.11: Afsendervirksomhedens navn, adresse og godkendelsesnummer.		
		— Rubrik I.15: For jernbanevogne og lastbiler anføres registreringsnummer, for skibe navnet og for fly rutenummeret, hvis det er bekendt. Ved transport i containere eller kasser anføres det samlede antal containere eller kasser, deres registreringsnummer og eventuelle plombenummer i rubrik I.23.		
		— Rubrik I.19: Anvend den relevante HS-kode fra Verdenstoldorganisationen: 02.07, 02.08.90, 04.07, 04.08 eller 21.06.10.		
		Del II:		
		⁽¹⁾ Specifikt patogenfrie æg, kød, hakket kød og maskinsepareret kød af fjerkræ, strudsefugle og vildtlevende fjervildt samt æg og ægprodukter, jf. del 1 i bilag I til forordning (EF) nr. 798/2008.		
		⁽²⁾ For specifikt patogenfrie æg (SPF), fjerkrækød (POU), kød af strudsefugle (RAT), kød af vildtlevende fjervildt (WGM), hakket kød og maskinsepareret kød af fjerkræ (POU-MI/MSM), hakket kød og maskinsepareret kød af strudsefugle (RAT-MI/MSM), hakket kød og maskinsepareret kød af vildtlevende fjervildt (WGM-MI/MSM), æg (E) og ægprodukter (EP).		
		Embedsdyrlæge		
		Navn (med blokbogstaver):	Stilling og titel:	
		Dato:	Underskrift:	
		Stempel:«		

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/39/EF

af 6. maj 2009

om fødevarer bestemt til særlig ernæring

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

gerne mod vildledende oplysninger om varernes art samt
fastsat regler for mærkning af de pågældende varer.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95,

(4) De varer, som dette direktiv tager sigte på, er fødevarer,
der må sammensættes og tilvirkes specielt for at opfylde
de særlige ernæringsmæssige behov hos de personer, som
de hovedsagelig er tiltænkt. Det kan derfor blive nødven-
digt at fastsætte undtagelser fra de almindelige eller
særlige bestemmelser, som gælder for fødevarer med
henblik på at nå dette specifikke ernæringsmæssige mål.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

(5) Selv om en effektiv kontrol med fødevarer bestemt til
særlig ernæring, for hvilke der er vedtaget specifikke
bestemmelser, kan ske på grundlag af de generelle
regler for kontrollen med alle fødevarer, er dette ikke
altid tilfældet med fødevarer, for hvilke der ikke er
fastsat sådanne specifikke bestemmelser.

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 89/398/EØF af 3. maj 1989 om
indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning
om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring ⁽³⁾ er flere
gange blevet ændret væsentligt ⁽⁴⁾. Da der skal foretages
yderligere ændringer, bør direktivet af hensyn til klar-
heden omarbejdes.

(6) I sidstnævnte tilfælde er det med de midler, som sædvan-
ligvis er til rådighed for kontroltjenesterne, under visse
omstændigheder ikke muligt at efterprøve, om den
pågældende fødevarer faktisk besidder de særlige ernæ-
ringsmæssige egenskaber, som tillægges det. Det er
derfor påkrævet at fastsætte, at den ansvarlige for
markedsføringen af denne fødevarer om nødvendigt
bistår kontroltjenesten i udøvelsen af dens virksomhed.

(2) Forskellene mellem de nationale lovgivninger vedrørende
fødevarer bestemt til særlig ernæring hæmmer varernes
frie bevægelighed og kan skabe ulige konkurrencevilkår
og således direkte indvirke på det indre markeds funk-
tion.

(7) De særbestemmelser, der skal gælde for visse grupper af
fødevarer, bør vedtages ved særdirektiver.

(3) Den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgiv-
ning forudsætter, at der bliver udarbejdet en fælles defini-
tion, fastlagt foranstaltninger til beskyttelse af forbru-

(8) Der bør indføres en procedure, som gør det muligt
midlertidigt at markedsføre fødevarer fremkommet ved
teknologisk innovation, for at den industri, der er
ophavsmand hertil, kan udnytte resultaterne af sit forsk-
ningsarbejde, indtil det pågældende særdirektiv er blevet
ændret. Af hensyn til beskyttelsen af forbrugernes
sundhed må en markedsføringstilladelse dog først
kunne gives efter høring af Den Europæiske Fødevarer-
sikkerhedsautoritet.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 19.8.2008, s. 44.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23.9.2008 (endnu ikke offentlig-
gjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.3.2009.

⁽³⁾ EFT L 186 af 30.6.1989, s. 27.

⁽⁴⁾ Jf. bilag II, del A.

- (9) Da det ikke er klart, om der er tilstrækkeligt grundlag for at vedtage særbestemmelser for gruppen af fødevarer til personer, der lider af forstyrrelser i kulhydratstofskiftet (sukkersyge), bør Kommissionen kunne vedtage eller fremsætte forslag til de relevante bestemmelser på et senere tidspunkt efter at have hørt Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet.
- (10) Det er fortsat muligt på fællesskabsniveau at harmonisere regler for andre grupper af fødevarer bestemt til særlig ernæring af hensyn til forbrugerbeskyttelsen og den frie bevægelighed for sådanne fødevarer.
- (11) Udarbejdelsen af særdirektiver til gennemførelse af fællesskabsforskrifternes grundprincipper samt ændringer af sådanne direktiver udgør tekniske gennemførelsesforanstaltninger. For at forenkle og fremskynde proceduren bør vedtagelsen af disse foranstaltninger overlades til Kommissionen.
- (12) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (13) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at vedtage visse særdirektiver, en liste over stoffer, der anvendes i specielt ernæringsmæssigt øjemed, og over andre stoffer, der tilsættes fødevarer bestemt til særlig ernæring, samt renhedskriterierne for disse stoffer, og i givet fald anvendelsesbetingelserne herfor, bestemmelser, hvorved det tillades, at det på almindelige fødevarer angives, at de er egnede til særlig ernæring, særbestemmelser for fødevarer til personer, der lider af forstyrrelser i kulhydratstofskiftet (sukkersyge), regler om brug af udtryk såsom nedsat natrium- eller saltindhold eller natrium- eller saltfri eller glutenfri til at beskrive produkterne, samt bestemmelser for, hvornår der ved mærkning, præsentation og reklame må henvises til en diæt eller til en kategori af personer. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (14) Når de frister, der normalt gælder i forbindelse med forskriftsproceduren med kontrol, i særligt hastende tilfælde ikke kan overholdes, bør Kommissionen have mulighed for at bringe hasteproceduren i artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF i anvendelse til vedtagelse og ændring af en liste over stoffer, der anvendes i specielt ernæringsmæssigt øjemed, og over andre stoffer, der tilsættes fødevarer bestemt til særlig ernæring, samt renhedskriterierne for disse stoffer, og i givet fald anvendelsesbetingelserne herfor, og til at vedtage ændringer af dette direktiv eller særdirektiverne, når det konstateres, at en fødevarer bestemt til særlig ernæring udgør en sundhedsmæssig fare, selv om det er i overensstemmelse med det pågældende særdirektiv.
- (15) De nye bestemmelser, der indføres ved dette direktiv, vedrører kun udvalgsprocedurerne. Det er derfor ikke nødvendigt at gennemføre disse bestemmelser i national ret.
- (16) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører fødevarer bestemt til særlig ernæring.
2. Ved fødevarer bestemt til særlig ernæring forstås fødevarer, som på grund af deres særlige sammensætning eller den særlige måde, hvorpå de er fremstillet, klart adskiller sig fra almindelige fødevarer, er egnede til det angivne ernæringsmæssige formål og forhandles på en sådan måde, at det fremgår, at de er egnede til dette formål.
3. En særlig ernæring skal opfylde særlige ernæringsbehov:
  - a) hos visse kategorier af personer, hvis fordøjelse eller stofskifte er i uorden, eller
  - b) hos visse kategorier af personer, som befinder sig i en særlig fysiologisk tilstand, og som derfor kan have særlig gavn af en kontrolleret indtagelse af visse stoffer i fødevarer, eller
  - c) hos sunde spædbørn og småbørn.

Artikel 2

1. De varer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra a) og b), kan betegnes ved udtrykket »diætetisk« eller »til diætkost«.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Ved mærkning og præsentation af almindelige fødevarer og ved reklame i forbindelse hermed forbydes:

- a) brugen af udtrykket »diætetisk« eller »til diætkost« alene eller sammen med andre ord som betegnelse for disse fødevarer
- b) enhver anden angivelse eller præsentation, der kan give indtryk af, at det drejer sig om en af de i artikel 1 definerede varer.

I henhold til bestemmelser, der skal vedtages af Kommissionen, kan det dog tillades, at det i forbindelse med almindelige fødevarer, som er egnede til særlig ernæring, angives, at de har denne egenskab.

Sådanne bestemmelser kan indeholde nærmere regler for angivelsen af denne egenskab.

De i andet afsnit nævnte foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

Artikel 3

1. De i artikel 1 omhandlede varers art eller sammensætning skal være således, at varerne er egnede til det særlige ernæringsmæssige formål, som de er bestemt til.

2. De i artikel 1 omhandlede varer skal ligeledes opfylde enhver obligatorisk bestemmelse gældende for almindelige fødevarer, dog bortset fra de ændringer, der er foretaget for at bringe varerne i overensstemmelse med definitionerne i artikel 1.

Artikel 4

1. De særbestemmelser, der skal gælde for de grupper af fødevarer bestemt til særlig ernæring, som er anført i bilag I, vedtages ved særdirektiver.

Disse direktiver kan blandt andet omfatte:

- a) hovedkrav til varernes art eller sammensætning
- b) bestemmelser vedrørende råvarernes kvalitet
- c) hygiejnekrav
- d) tilladte ændringer i henhold til artikel 3, stk. 2
- e) en liste over tilsætningsstoffer

f) bestemmelser vedrørende mærkning, præsentation og reklame

g) prøveudtagningsprocedurer og analysemetoder, der er nødvendige for at kontrollere, om der er overensstemmelse med bestemmelserne i særdirektiverne.

Disse særdirektiver vedtages:

— efter proceduren i traktatens artikel 95 for så vidt angår litra e)

— af Kommissionen, for så vidt angår de øvrige litraer. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

De bestemmelser, der kan forventes at få indvirkning på folkesundheden, vedtages efter høring af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet.

2. For at give mulighed for hurtigt at bringe fødevarer bestemt til særlig ernæring, som er resultatet af videnskabelige og teknologiske fremskridt, på markedet kan Kommissionen efter høring af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet for en periode på to år tillade markedsføring af fødevarer, der ikke overholder de regler med hensyn til sammensætning, der er fastsat i særdirektiverne for de grupper af fødevarer bestemt til særlig ernæring, der er nævnt i bilag I. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

Om nødvendigt kan Kommissionen i beslutningen om tilladelse fastsætte regler for mærkning i forbindelse med den ændrede sammensætning.

3. Kommissionen vedtager en liste over stoffer, der anvendes i specielt ernæringsmæssigt øjemed, såsom vitaminer, mineraler, aminosyrer, og over andre stoffer, der tilsættes fødevarer bestemt til særlig ernæring, samt renhedskriterierne for disse stoffer og i givet fald anvendelsesbetingelserne herfor.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 15, stk. 4, i anvendelse.

Artikel 5

Kommissionen vedtager de nærmere bestemmelser for anvendelsen af udtryk som nedsat natrium- eller saltindhold eller natrium- eller saltfri (kogsalt, bordsalt) eller glutenfri til at beskrive produkterne i artikel 1.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

Artikel 6

Inden den 8. juli 2002 forelægger Kommissionen, efter at have hørt Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvorvidt det er ønskeligt at indføre særbestemmelser for fødevarer til personer, der lider af forstyrrelser i kulhydratstofskiftet (sukkersyge).

På baggrund af beretningens konklusioner skal Kommissionen derefter enten

- a) udarbejde de pågældende særbestemmelser, eller
- b) forelægge relevante forslag til ændring af dette direktiv efter proceduren i traktatens artikel 95.

De i litra a) nævnte foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

Artikel 7

Kommissionen kan vedtage nærmere bestemmelser om, hvornår der ved mærkning, præsentation og reklame må henvises til en diæt eller til en kategori af personer, for hvilke en i artikel 1 omhandlet vare er beregnet.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3.

Artikel 8

1. Ved mærkning af de i artikel 1 omhandlede varer og mærkningens udformning samt ved præsentation og reklame i forbindelse hermed må der ikke tillægges sådanne varer egenskaber med hensyn til forebyggelse, behandling eller helbredelse

af en sygdom hos mennesker, eller vækkes forestilling om sådanne egenskaber.

Undtagelser fra bestemmelserne i første afsnit kan vedtages i særlige og klart fastsatte tilfælde. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3. Indtil afslutningen af denne procedure kan de pågældende undtagelser opretholdes.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for udbredelse af enhver nyttig oplysning eller anbefaling, som udelukkende er bestemt for personer, der er kvalificerede inden for medicin, ernæring eller apotekervæsen.

Artikel 9

1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁽¹⁾ finder anvendelse på de varer, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, og på de i nærværende artikels stk. 2, 3 og 4 anførte betingelser.

2. Salgsbetegnelsen for en vare skal ledsages af en angivelse af varens særlige ernæringsmæssige egenskaber. For så vidt angår de varer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra c), skal denne angivelse dog erstattes af en angivelse af formålet med de pågældende varer.

3. Mærkningen af varer, for hvilke der ikke er vedtaget noget særdirektiv i henhold til artikel 4, skal ligeledes omfatte følgende oplysninger:

- a) arten og mængden af de særlige bestanddele eller den særlige fremstillingsmåde, som giver varen dens særlige ernæringsmæssige egenskaber
- b) energiindholdet udtrykt i kJ og kcal samt indholdet af kulhydrater, proteiner og fedtstoffer pr. 100 g eller 100 ml af den markedsførte vare og, hvor det er hensigtsmæssigt, pr. angivet mængde af varen, således som den foreslås indtaget.

Såfremt energiindholdet er lavere end 50 kJ (12 kcal) pr. 100 g eller 100 ml af varen, således som den markedsføres, kan de pågældende angivelser dog erstattes af udtrykket »energiindhold under 50 kJ (12 kcal) pr. 100 g« eller »energiindhold under 50 kJ (12 kcal) pr. 100 ml«.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

4. De særlige mærkningskrav for de varer, for hvilke der er vedtaget et særdirektiv, fastsættes i det pågældende særdirektiv.

Artikel 10

1. De i artikel 1 omhandlede varer må kun bringes i handelen i færdigpakninger, og på en sådan måde, at emballagen dækker dem fuldstændigt.

2. Medlemsstaterne kan dog tillade fravigelser fra stk. 1 for detailhandelen, forudsat at de i artikel 9 omhandlede angivelser ledsager varen, når den bringes i handelen.

Artikel 11

1. For fødevarer bestemt til særlig ernæring, som ikke henhører under en af de grupper, der er anført i bilag I, gælder følgende specifikke bestemmelser for at muliggøre en effektiv officiel kontrol af disse fødevarer:

a) på tidspunktet for den første markedsføring af et produkt giver fabrikanten eller, såfremt produktet er fremstillet i et tredjeland, importøren den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor denne markedsføring finder sted, meddelelse herom ved at fremsende en model af den anvendte mærkning for dette produkt

b) på tidspunktet for den efterfølgende markedsføring af samme produkt i en anden medlemsstat fremsender fabrikanten, eller i givet fald importøren, samme oplysninger til den kompetente myndighed i denne medlemsstat, suppleret med en angivelse af den myndighed, som modtog den første underretning

c) den kompetente myndighed er bemyndiget til om nødvendigt at kræve af fabrikanten, eller i givet fald importøren, at han forelægger videnskabeligt materiale samt oplysninger til dokumentation for produktets overensstemmelse med artikel 1, stk. 2 og 3, samt de angivelser, der er nævnt i artikel 9, stk. 3, litra a). Hvis dette materiale findes i en publikation, der er let tilgængelig, er en henvisning hertil tilstrækkelig.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navnene på de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, samt andre nyttige oplysninger vedrørende disse.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger i *Den Europæiske Unions Tidende*.

3. Særlige bestemmelser om gennemførelsen af stk. 2 kan vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 15, stk. 2.

4. Kommissionen forelægger hvert tredje år og første gang inden den 8. juli 2002 Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om anvendelsen af denne artikel.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne må ikke forbyde eller begrænse handelen med varer, der er omhandlet i artikel 1, og som opfylder kravene i dette direktiv og, i givet fald, i direktiver, som vedtages i medfør af dette direktiv, på grund af varernes sammensætning, fremstillingsmåde, præsentation eller mærkning.

2. Stk. 1 berører ikke gældende nationale bestemmelser, så længe der ikke er vedtaget direktiver i medfør af dette direktiv.

Artikel 13

1. Hvis en medlemsstat har en begrundet formodning om, at en fødevarer, som er bestemt til særlig ernæring, og som ikke henhører under en af de i bilag I anførte grupper, ikke er i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2 og 3, eller at den udgør en sundhedsmæssig fare, og alligevel omsættes frit i en eller flere medlemsstater, kan denne medlemsstat midlertidigt suspendere eller begrænse handelen med den pågældende vare på sit område. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom og begrundet sin beslutning.

2. Kommissionen undersøger snarest de grunde, som den pågældende medlemsstat har anført, og hører medlemsstaterne i den i artikel 15, stk. 1, nævnte komité, hvorefter den straks afgiver udtalelse og træffer passende foranstaltninger.

3. Hvis Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning skal bortfalde eller ændres, vedtager den passende foranstaltninger efter forskriftsproceduren i artikel 15, stk. 2.

Artikel 14

1. Hvis en medlemsstat som følge af nye oplysninger eller en fornyet vurdering af eksisterende oplysninger, der er fremkommet efter vedtagelsen af et særdirektiv, har en begrundet formodning om, at anvendelsen af en fødevarer bestemt til særlig ernæring udgør en sundhedsmæssig fare, selv om den er i overensstemmelse med bestemmelserne i det pågældende særdirektiv, kan denne medlemsstat på sit område midlertidigt suspendere eller indskrænke anvendelsen af de omhandlede bestemmelser. Den underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og begrundet sin beslutning.

2. Kommissionen undersøger snarest de grunde, som den pågældende medlemsstat har anført, og hører medlemsstaterne i den i artikel 15, stk. 1, nævnte komité, hvorefter den straks afgiver udtalelse og træffer passende foranstaltninger.

3. Hvis Kommissionen finder, at det er nødvendigt at foretage ændringer i dette direktiv og/eller i særdirektiverne for at afhjælpe de i stk. 1 anførte vanskeligheder og for at beskytte sundheden, vedtager den sådanne ændringer.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen bringe hasteproceduren i artikel 15, stk. 4, i anvendelse.

I så fald kan den medlemsstat, som har indført beskyttelsesforanstaltninger, opretholde disse, indtil de omhandlede ændringer er blevet vedtaget.

Artikel 15

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed nedsat ved artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1, 2, 4 og 6, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 16

Direktiv 89/398/EØF, som ændret ved de retsakter, der er nævnt i bilag II, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og skal læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 17

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 18

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. maj 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

J. KOHOUT

Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

BILAG I

- A. Grupper af fødevarer bestemt til særlig ernæring, for hvilke der ved særdirektiver skal fastsættes særbestemmelser ⁽¹⁾:
1. modermælksstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn
  2. forarbejdede fødevarer baseret på cerealier og babymad til spædbørn og småbørn
  3. fødevarer til anvendelse i energifattige diæter med henblik på vægttab
  4. fødevarer til særlige medicinske formål
  5. fødevarer til indtagelse i forbindelse med stærkt krævende muskelarbejde, især for sportsfolk.
- B. Grupper af fødevarer bestemt til særlig ernæring, for hvilke der ved et særdirektiv skal fastsættes særbestemmelser afhængigt af resultatet af den procedure, der er beskrevet i artikel 6 ⁽¹⁾:
- Fødevarer til personer, der lider af forstyrrelser i kulhydratstofskiftet (sukkersyge).
-

⁽¹⁾ Produkter, der allerede findes på markedet, når et særdirektiv vedtages, berøres ikke af det.

BILAG II

DEL A

**Ophævet direktiv med oversigt over ændringer
(jf. artikel 16)**

Rådets direktiv 89/398/EØF
(EFT L 186 af 30.6.1989, s. 27)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/84/EF
(EFT L 48 af 19.2.1997, s. 20)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/41/EF
(EFT L 172 af 8.7.1999, s. 38)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003
(EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1)

Udelukkende punkt 15 i
bilag III

DEL B

**Frister for gennemførelse i national ret og anvendelse
(jf. artikel 16)**

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Handel med varer, der er i overensstemmelse med dette direktiv, tilladt	Handel med varer, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forbudt
89/398/EØF	—	16. maj 1990 ⁽¹⁾	16. maj 1991 ⁽¹⁾
96/84/EF	30. september 1997	—	—
1999/41/EF	8. juli 2000	8. juli 2000 ⁽²⁾	8. januar 2001 ⁽²⁾

⁽¹⁾ I overensstemmelse med artikel 15 i direktiv 89/398/EØF:

- »1. Medlemsstaterne ændrer deres love og administrative bestemmelser for:
— fra den 16. maj 1990 at tillade handel med varer, der er i overensstemmelse med dette direktiv
— fra den 16. maj 1991 at forbyde handel med varer, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv.
De underretter straks Kommissionen herom.

2. Stk. 1 berører ikke de nationale bestemmelser, som, indtil de i artikel 4 omhandlede særdirektiver foreligger, gælder for visse grupper af levnedsmidler bestemt til særlig ernæring.»

⁽²⁾ I overensstemmelse med artikel 2 i direktiv 1999/41/EF:

»Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 8. juli 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse bestemmelser skal anvendes på en sådan måde, at

- handel med varer, der er i overensstemmelse med dette direktiv, tillades senest den 8. juli 2000
— handel med varer, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forbydes senest den 8. januar 2001.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.»

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 89/398/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, litra a)	Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 2, litra b)	Artikel 1, stk. 3
Artikel 1, stk. 2, litra b), nr. i), ii) og iii)	Artikel 1, stk. 3, litra a), b) og c)
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2, første afsnit
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 2, andet og tredje afsnit
—	Artikel 2, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 1a	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4a	Artikel 5
Artikel 4b	Artikel 6
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9, indledende tekst	Artikel 11, stk. 1, indledende tekst
Artikel 9, nr. 1), 2) og 3)	Artikel 11, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 9, nr. 4), første og andet punktum	Artikel 11, stk. 2
Artikel 9, nr. 4), tredje punktum	Artikel 11, stk. 3
Artikel 9, nr. 5)	Artikel 11, stk. 4
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 13
Artikel 12	Artikel 14
Artikel 13, stk. 1 og 2	Artikel 15, stk. 1 og 2
Artikel 13, stk. 3	—
—	Artikel 15, stk. 3 og 4
Artikel 14 og 15	—
—	Artikel 16 og 17
Artikel 16	Artikel 18
Bilag I	Bilag I
Bilag II	—
—	Bilag II og III

RÅDETS DIREKTIV 2009/13/EF

af 16. februar 2009

om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og European Transport Workers' Federation (ETF) om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, og om ændring af direktiv 1999/63/EF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 139, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Arbejdsgiverne og arbejdstagerne, i det følgende benævnt »arbejdsmarkedets parter«, kan i henhold til traktatens artikel 139, stk. 2, i fællesskab anmode om, at aftaler, der indgås på fællesskabsplan, iværksættes ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen.
- (2) Den 23. februar 2006 vedtog Den Internationale Arbejdsorganisation konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006 og ønskede hermed at skabe et enkelt, sammenhængende instrument, der så vidt muligt omfatter alle opdaterede normer fra eksisterende internationale konventioner og anbefalinger vedrørende søfarendes arbejdsforhold samt de grundlæggende principper, der er knæsat i andre internationale arbejdskonventioner.
- (3) Kommissionen har i overensstemmelse med traktatens artikel 138, stk. 2, hørt arbejdsmarkedets parter om det hensigtsmæssige i at videreudvikle den gældende fællesskabsret ved at tilpasse, konsolidere eller supplere den på grundlag af konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006.
- (4) European Community Shipowners' Associations (ECSA) og European Transport Workers' Federation (ETF) meddelte den 29. september 2006 Kommissionen, at de ønskede at indlede forhandlinger i overensstemmelse med traktatens artikel 138, stk. 4.
- (5) Den 19. maj 2008 indgik nævnte organisationer ud fra ønsket om at bidrage til at skabe lige vilkår på verdensplan i hele søfartsindustrien en aftale om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, i det følgende benævnt »aftalen«. Denne aftale og bilaget hertil indeholder en fælles anmodning til Kommissionen om at iværksætte dem ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen, i overensstemmelse med traktatens artikel 139, stk. 2.
- (6) Aftalen finder anvendelse på søfarende om bord på skibe, der er registreret i en medlemsstat og/eller fører en medlemsstats flag.
- (7) Aftalen ændrer den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, som blev indgået i Bruxelles den 30. september 1998 mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST).
- (8) Iværksættelsen af aftalen sker mest hensigtsmæssigt ved et direktiv i henhold til traktatens artikel 249.
- (9) Aftalen træder i kraft samtidig med konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, og arbejdsmarkedets parter ønsker, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet ikke træder i kraft, før nævnte konvention gør det.
- (10) Udtryk, der anvendes i aftalen, og som ikke er særskilt defineret deri, kan medlemsstaterne ifølge dette direktiv selv definere i overensstemmelse med national lovgivning og praksis, således som det også er tilfældet for andre social- og arbejdsmarkedspolitiske direktiver, hvori der anvendes lignende udtryk, forudsat at de pågældende definitioner er i overensstemmelse med aftalens indhold.
- (11) Kommissionen har udarbejdet sit direktivforslag i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 20. maj 1998 om tilpasning og fremme af den sociale dialog på fællesskabsplan under hensyntagen til de underskrivende parters repræsentative status samt lovmæssigheden af hver enkelt bestemmelse i aftalen.
- (12) Medlemsstaterne kan efter fælles anmodning fra arbejdsmarkedets parter overlade det til disse at gennemføre dette direktiv under forudsætning af, at medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige, for at de til enhver tid kan garantere de resultater, der er foreskrevet i dette direktiv.
- (13) Dette direktiv bør ikke berøre eksisterende regler i Fællesskabet, der er mere specifikke og/eller sikrer et højere beskyttelsesniveau for søfarende, navnlig ikke bestemmelser indeholdt i fællesskabslovgivning.

- (14) Det bør sikres, at det overordnede princip om arbejdsgiverens ansvar som fastsat i Rådets direktiv 89/391/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1 og 3, overholdes.
- (15) Dette direktiv bør ikke benyttes til at berettige en forringelse af det generelle beskyttelsesniveau for arbejdstagere på de områder, der er omfattet af aftalen, som er knyttet til direktivet som bilag.
- (16) I direktivet og den tilknyttede aftale fastsættes minimumsnormer. Medlemsstaterne og/eller arbejdsmarkedets parter bør kunne opretholde eller indføre mere gunstige bestemmelser.
- (17) Kommissionen har, i overensstemmelse med sin meddelelse af 14. december 1993 om gennemførelsen af protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, informeret Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, idet den har sendt dem sit direktivforslag indeholdende aftalen.
- (18) Denne retsakt opfylder de grundlæggende rettigheder og principper, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 31, hvori det er fastsat, at enhver arbejdstager har ret til sunde, sikre og værdige arbejdsforhold, til en begrænsning af den maksimale arbejdstid, til daglige og ugentlige hvileperioder samt til årlig ferie med løn.
- (19) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (20) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽²⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så

vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

- (21) Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 om gennemførelse af den aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, som er indgået mellem European Community Shipowners' Association (ECSA) og Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST)⁽³⁾, der indeholder den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende som bilag, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (22) Iværksættelsen af aftalen bidrager til at gennemføre de mål, der er omhandlet i traktatens artikel 136 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved dette direktiv iværksættes den aftale om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, der blev indgået den 19. maj 2008 mellem de organisationer, som repræsenterer arbejdsmarkedets parter i søfartssektoren (European Community Shipowners' Associations, ECSA og European Transport Workers' Federation, ETF), jf. bilaget.

Artikel 2

I bilaget til Rådets direktiv 1999/63/EF foretages følgende ændringer:

1) I paragraf 1 tilføjes som stk. 3:

»3. I tilfælde af tvivl om, hvorvidt en personkategori skal betragtes som søfarende i denne aftale, afgøres spørgsmålet af den kompetente myndighed i hver medlemsstat efter høring af de sammenslutninger af skibsredere og søfarende, der beskæftiger sig med dette spørgsmål. Der skal i denne forbindelse tages behørigt hensyn til den resolution, der blev vedtaget på den Internationale Arbejdsorganisations generalkonferences 94. møde (søfartskonferencen) vedrørende oplysninger om erhvervsmæssige grupper.«

2) Paragraf 2, litra c) og d), affattes således:

»c) »søfarende« en person, der, uanset i hvilken stilling, er ansat eller forhyret eller arbejder om bord på et skib, for hvilket denne aftale er gældende

⁽¹⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 33.

- d) »reder« ejeren af skibet eller en hvilken som helst anden organisation eller person, såsom en operatør, agent eller bareboat-befragter, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra ejeren af skibet, og som ved denne ansvarsoverdragelse har accepteret at overtage alle opgaver og pligter, der er pålagt redere i overensstemmelse med denne aftale, uanset om andre organisationer eller personer opfylder visse af opgaverne eller pligterne på rederens vegne.«
- 3) Paragraf 6 affattes således:
- »1. Søfarende under 18 år må ikke arbejde om natten. Ved anvendelsen af denne paragraf defineres »nat« i henhold til national lovgivning og praksis. Natten dækker en periode på mindst ni timer, der begynder senest ved midnat og slutter tidligst kl. 5.
2. Den kompetente myndighed kan dispensere fra kravet om nøje overholdelse af begrænsningerne for natarbejde, hvis:
- a) den effektive uddannelse af de pågældende søfarende i henhold til etablerede programmer og planer ellers ville blive forringet, eller
- b) opgavens specifikke art eller et anerkendt uddannelsesprogram kræver, at de søfarende, der er omfattet af dispensationen, udfører opgaver om natten, og myndigheden efter høring af rederens og de søfarendes relevante organisationer beslutter, at arbejdet ikke vil være skadeligt for deres sundhed og velbefindende.
3. Det er forbudt for søfarende under 18 år at være ansat eller forhyret eller at arbejde, hvis arbejdet kan forventes at bringe deres sundhed eller sikkerhed i fare. Efter høring af rederens og de søfarendes relevante organisationer skal det i henhold til relevante internationale normer i nationale love og forskrifter eller af den kompetente myndighed fastsættes, hvilke typer arbejde der kan bringe sundheden eller sikkerheden i fare.«
- 4) Paragraf 13 affattes således:
- »1. Søfarende må ikke arbejde på et skib, medmindre de har attest på, at de ud fra et lægeligt synspunkt er egnede til at udføre deres opgaver.
2. Undtagelser er kun tilladt i henhold til det i denne aftale foreskrevne.
3. Den kompetente myndighed kræver, at søfarende, før de påbegynder arbejde på et skib, har en gyldig lægeattest, der bekræfter, at de ud fra et lægeligt synspunkt er egnede til at udføre de opgaver, de skal udføre til søs.
4. For at sikre, at lægeattester virkelig afspejler de søfarendes sundhedstilstand i lyset af de opgaver, de skal udføre, foreskriver den kompetente myndighed efter høring af rederens og de søfarendes relevante organisationer og under behørig hensyntagen til gældende internationale retningslinjer arten af den lægelige undersøgelse og lægeattesten.
5. Denne aftale indskrænker ikke anvendelsen af den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold fra 1978 (STCW-konventionen) som ændret. En lægeattest udstedt i overensstemmelse med kravene i STCW-konventionen accepteres af den kompetente myndighed ved anvendelsen af stk. 1 og 2 i denne paragraf. En lægeattest, der opfylder substansen i disse krav, accepteres ligeledes for søfarende, der ikke er omfattet af STCW-konventionen.
6. Lægeattesten udstedes af en behørigt kvalificeret læge eller, for så vidt angår attester, der udelukkende vedrører synet, af en person, der af den kompetente myndighed anerkendes som kvalificeret til at udstede en sådan attest. Læger skal fagligt være helt uafhængige i udøvelsen af deres lægelige vurdering ved udførelsen af lægeundersøgelsens procedurer.
7. Søfarende, der er blevet nægtet lægeattest, eller som har fået pålagt begrænsninger for deres arbejdsevne — specielt med hensyn til tid, arbejdsområde eller fartsområde — skal have mulighed for at få endnu en undersøgelse af en anden uafhængig læge eller af en uafhængig medicinsk opmand.
8. Hver lægeattest skal specielt angive,
- a) at den pågældende søfarendes hørelse og syn samt farvesyn for søfarende, der skal ansættes i en stilling, hvor egnetheden til det arbejde, der skal udføres, påvirkes af defekt farvesyn, er tilfredsstillende, og
- b) at den pågældende søfarende ikke lider af en medicinsk tilstand, der kan forventes at blive forværret af arbejde til søs eller gøre den søfarende uegnet til det pågældende arbejde eller bringe andre ombordværendes sundhed i fare.

9. Medmindre der på grund af de specifikke opgaver, som den pågældende søfarende skal udføre, eller i henhold til STCW-konventionen kræves en kortere periode, skal:

- a) en lægeattest være gyldig i en periode på højst to år, medmindre den søfarende er under 18 år, idet den maksimale gyldighedsperiode i så fald skal være et år
- b) en attest på farvesyn have en gyldighedsperiode på maksimalt seks år.

10. I påtrængende tilfælde kan den kompetente myndighed tillade, at en søfarende arbejder uden en gyldig lægeattest indtil den næste anløbshavn, hvor den søfarende kan få en lægeattest fra en kvalificeret læge, under forudsætning af at:

- a) gyldighedsperioden for en sådan tilladelse ikke overstiger tre måneder, og
- b) den pågældende søfarende er i besiddelse af en udløbet lægeattest af nyere dato.

11. Hvis en attests gyldighedsperiode udløber under en rejse, fortsætter attesten med at være i kraft indtil næste anløbshavn, hvor den søfarende kan få en lægeattest fra en kvalificeret læge, under forudsætning af at denne periode ikke overstiger tre måneder.

12. Lægeattester for søfarende, der arbejder på skibe, der normalt foretager internationale rejser, skal som minimum være på engelsk.

13. Hvilken form for helbreds kontrol, der skal foretages, og hvilke nærmere oplysninger, der skal indgå i lægeerklæringen, fastlægges efter høring af de berørte sammenlutninger af skibsredere og søfarende.

14. Alle søfarende skal have foretaget regelmæssig helbreds kontrol. Vagtgående personale, som lider af helbredsproblemer, der ifølge en læge skyldes, at de udfører natarbejde, skal om muligt overføres til dagarbejde, som passer til dem.

15. Den helbreds kontrol, der er nævnt i stk. 13 og 14, skal være gratis og omfattet af lægens tavshedspligt. En

sådan helbreds kontrol kan foretages inden for det nationale sundhedssystem.»

5) Paragraf 16 affattes således:

»Enhver søfarende har ret til en årlig betalt ferie. Retten til årlig ferie med løn beregnes på grundlag af et minimum på 2,5 kalenderdage pr. måneds ansættelse og pro rata for perioder på under en hel måned. Den minimale årlige betalte ferieperiode kan ikke erstattes med en finansiel godtgørelse, medmindre arbejdsforholdet ophører.»

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre bestemmelser, der er gunstigere end dem, der er fastsat i dette direktiv.

2. Gennemførelsen af direktivet må under ingen omstændigheder anvendes som tilstrækkelig begrundelse for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne på de områder, direktivet omfatter. Dette tilsidesætter dog ikke medlemsstaternes og/eller arbejdsmarkedets parter ret til som følge af ændrede omstændigheder at fastsætte andre retlige, administrative eller aftalemæssige bestemmelser end dem, der gælder på direktivets vedtagelsestidspunkt, forudsat at de minimumsforskrifter, der er fastsat i direktivet, overholdes.

3. Anvendelsen og/eller fortolkningen af dette direktiv berører ikke lovbestemmelser, sædvane eller overenskomster på fællesskabsniveau eller i medlemsstaterne, der sikrer de pågældende søfarende gunstigere vilkår.

4. Bestemmelsen i norm A4.2, stk. 5, litra b), berører ikke princippet om arbejdsgiverens ansvar som fastsat i artikel 5 i direktiv 89/391/EØF.

Artikel 4

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 5

1. Senest 12 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttrædelse sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv eller sikrer sig, at arbejdsmarkedets parter ved aftale har truffet de nødvendige foranstaltninger.

2. Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale restforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Anvendelsen af princippet om substantiel ækvivalens, der er nævnt i præambelen til aftalen, anfægter ikke medlemsstaternes forpligtelser som følge af dette direktiv.

Artikel 7

Dette direktiv træder i kraft på den dato, hvor konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006 træder i kraft.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2009.

På Rådets vegne

O. LIŠKA

Formand

BILAG

AFTALE

indgået mellem ECSA og ETF om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006

PRÆAMBEL

DE UNDERSKRIVENDE PARTER har ud fra følgende betragtninger —

I henhold til ILO-konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006 (i det følgende benævnt »konventionen«) skal enhver medlemsstat sørge for, at bestemmelserne i landets love og regler i forhold til konventionen respekterer de grundlæggende rettigheder vedrørende foreningsfrihed og reel anerkendelse af retten til overenskomstforhandlinger, afskaffelse af alle former for tvangsarbejde, effektiv afskaffelse af børnearbejde og afskaffelse af diskrimination med hensyn til ansættelse og beskæftigelse.

Konventionen foreskriver, at alle søfarende har ret til en sikker arbejdsplads, der er i overensstemmelse med sikkerhedsnormerne, samt til rimelige ansættelsesvilkår, menneskeværdige arbejds- og levestandarder, sundhedsbeskyttelse, lægebehandling, velfærdstiltag og andre former for social beskyttelse.

I henhold til konventionen skal hver medlemsstat inden for rammerne af sin jurisdiktion sikre, at de søfarendes ansættelsesrettigheder og sociale rettigheder, der er angivet i det foregående afsnit, implementeres fuldt ud i overensstemmelse med konventionens bestemmelser. Medmindre andet er angivet i konventionen, kan en sådan implementering opnås gennem nationale love eller regler, gennem gældende kollektive overenskomster eller gennem andre tiltag eller i praksis.

De underskrivende parter ønsker især at henlede opmærksomheden på »Bemærkninger til forskrifter og kodeks i den internationale konvention om søfarendes arbejdsforhold«, som beskriver konventionens opbygning og struktur.

De underskrivende parter henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), særlig artikel 137, 138 og 139.

I henhold til traktatens artikel 139, stk. 2, kan aftaler, der indgås på fællesskabsplan, efter fælles anmodning fra de underskrivende parter iværksættes ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen.

De underskrivende parter indgiver hermed anmodning herom.

Den mest hensigtsmæssige retsakt til iværksættelse af aftalen er et direktiv efter betydningen i traktatens artikel 249, som er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler; konventionens artikel VI giver ILO's medlemmer mulighed for at gennemføre foranstaltninger, som de finder det godtgjort er substantielt ækvivalente med konventionens normer, og som medvirker til at sikre opfyldelsen af konventionens overordnede målsætning og formål og at implementere konventionens bestemmelser; iværksættelsen af aftalen ved et direktiv samt konventionens princip om substantiel ækvivalens sigter således mod at give medlemsstaterne mulighed for at iværksætte rettighederne og principperne som foreskrevet i konventionens artikel VI, stk. 3 og 4 —

INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

1. Medmindre andet er angivet i specifikke bestemmelser, forstås i denne aftale ved:

a) kompetent myndighed: den minister, det ministerium eller anden myndighed, som af en medlemsstat er bemyndiget til at udstede og håndhæve forskrifter, bekendtgørelser eller andre bestemmelser, der har retskraft for den pågældende bestemmelses sagsområde

- b) bruttotonnage: bruttotonnage beregnet i henhold til reglerne for måling af tonnage i bilag I til den internationale konvention om tonnagemåling af skibe fra 1969 eller eventuelle efterfølgende konventioner; for skibe, der er omfattet af den midlertidige ordning for tonnagemåling, der er vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation, er bruttotonnagen den, der er inkluderet i kolonnen BEMÆRKNINGER i det internationale tonnagecertifikat (1969)
- c) søfarende: en person, der, uanset i hvilken stilling, er ansat eller forhyret eller arbejder om bord på et skib, for hvilket denne aftale er gældende
- d) søfarendes ansættelsesaftale: en ansættelsesaftale for søfarende, som inkluderer både en ansættelseskontrakt og ansættelsesbetingelser
- e) skib: et skib med undtagelse af skibe, der udelukkende anvendes i indre farvande eller farvande inden for eller i umiddelbar nærhed af beskyttede farvande eller områder, for hvilke havnereglementer gælder
- f) reder: ejeren af skibet eller en hvilken som helst anden organisation eller person, såsom en operatør, agent eller bareboat-befragter, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra ejeren af skibet, og som ved denne ansvarsoverdragelse har accepteret at overtage alle opgaver og pligter, der er pålagt redere i overensstemmelse med denne aftale, uanset om andre organisationer eller personer opfylder visse af opgaverne eller pligterne på rederens vegne.
2. Denne aftale gælder for alle søfarende, medmindre andet udtrykkeligt er angivet.

3. I tilfælde af tvivl om, hvorvidt en personkategori skal betragtes som søfarende i denne aftale, skal spørgsmålet afgøres af den kompetente myndighed i hver medlemsstat efter høring af de sammenslutninger af skibsredere og søfarende, der beskæftiger sig med dette spørgsmål. Der skal i denne forbindelse tages behørigt hensyn til den resolution, der blev vedtaget på den Internationale Arbejdsorganisations generalkonferences 94. møde (søfartskonferencen) vedrørende oplysninger om erhvervsmæssige grupper.

4. Medmindre andet udtrykkeligt er angivet, gælder denne aftale for alle skibe, uanset om disse ejes af det offentlige eller af private, der normalt er beskæftiget med kommercielle aktiviteter, bortset fra skibe, der beskæftiger sig med fiskeri eller lignende, og skibe med traditionel bygning såsom dhows og junker. Denne aftale gælder ikke for krigsskibe eller for flådens hjælpeskibe.

5. I tilfælde af tvivl om, hvorvidt denne aftale gælder for et skib eller en bestemt kategori af skibe, skal spørgsmålet afgøres af den kompetente myndighed i hver medlemsstat efter høring af de relevante organisationer for skibsredere og søfarende.

FORSKRIFTER OG NORMER

AFSNIT 1

MINIMUMSKRAV FOR SØFARENDE, DER SKAL ARBEJDE PÅ ET SKIB

Forskrift 1.1 — Mindstealder

1. Personer under mindstealderen må ikke ansættes eller forhyres eller arbejde på et skib.
2. Der kræves under de i denne aftale angivne forhold en højere mindstealder.

Norm A1.1 — Mindstealder

Mindstealderen er reguleret ved Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 (vil blive ændret) om gennemførelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende (vil blive ændret i overensstemmelse med bilag A til nærværende aftale).

Forskrift 1.2 — Lægeattest

Lægeattester er reguleret ved Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 (vil blive ændret) om gennemførelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende (vil blive ændret i overensstemmelse med bilag A til nærværende aftale).

Forskrift 1.3 — Uddannelse og kvalifikationer

1. Søfarende må ikke arbejde på et skib, medmindre de er uddannet eller er certificeret som kompetente eller på anden måde kvalificerede til at udføre deres opgaver.
2. Søfarende må ikke arbejde på et skib, medmindre de har gennemført uddannelse i personlig sikkerhed om bord på skibe.
3. Uddannelse og certificering i overensstemmelse med de obligatoriske dokumenter, der er vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation, anses for at opfylde kravene i denne forskrifts stk. 1 og 2.

AFSNIT 2

ANSÆTTELSESVILKÅR*Forskrift 2.1 — Søfarendes ansættelsesaftaler*

1. En søfarendes ansættelsesvilkår skal fastsættes, eller der skal være henvisning til dem, i en klar, skriftlig retskraftig aftale og skal være i overensstemmelse med de normer, der er angivet i denne aftale.
2. Søfarendes ansættelsesaftaler skal godkendes af den søfarende under forhold, der sikrer, at den søfarende har mulighed for at gennemgå og søge råd vedrørende vilkårene i aftalen og frit acceptere dem før underskrivelsen.
3. Det er underforstået, at søfarendes ansættelsesaftaler, i den udstrækning dette er foreneligt med medlemsstatens nationale lovgivning og praksis, inkorporerer eventuelle gældende kollektive overenskomster.

Norm A2.1 — Søfarendes ansættelsesaftaler

1. Hver medlemsstat vedtager love eller forskrifter, der gør det obligatorisk for skibe, som fører dens flag, at overholde følgende krav:
  - a) søfarende, der arbejder om bord på skibe, der fører medlemsstatens flag, skal have en ansættelsesaftale for søfarende underskrevet af både den søfarende og rederen eller en repræsentant for rederen (eller, hvis der ikke er nogen arbejdstager, bevis på kontraktmæssige eller lignende ordninger), som sikrer dem menneskeværdige arbejds- og leveforhold om bord på skibet i overensstemmelse med kravene i nærværende aftale
  - b) søfarende, der underskriver en ansættelsesaftale for søfarende, skal have mulighed for at gennemgå og søge råd om aftalen, inden den underskrives, samt have adgang til de øvrige faciliteter, der måtte være nødvendige for at sikre, at den søfarende frit har indgået aftalen med tilstrækkelig forståelse af sine rettigheder og forpligtelser
  - c) rederen og den søfarende skal hver have en underskrevet original af den søfarendes ansættelsesaftale
  - d) der skal tages forholdsregler for at sikre, at de søfarende, inklusive skibsføreren, nemt kan indhente klare oplysninger om bord om deres ansættelsesvilkår, og at disse oplysninger, inklusive en kopi af den søfarendes ansættelsesaftale også er tilgængelige for gennemgang af en kompetent myndigheds medarbejdere, herunder i havne, der skal besøges, og
  - e) søfarende skal have udleveret et dokument, der indeholder en registrering af deres ansættelse om bord på skibet.
2. Hvis en kollektiv overenskomst udgør hele eller en del af en søfarendes ansættelsesaftale, skal en kopi af denne overenskomst være til rådighed om bord. Hvis sproget i den søfarendes ansættelsesaftale og en eventuel gældende kollektiv overenskomst ikke er engelsk, skal følgende også være til rådighed på engelsk (bortset fra på skibe, der udelukkende foretager indenlandske rejser):
  - a) en kopi af en standardudgave af aftalen, og
  - b) de dele af den kollektive overenskomst, der er genstand for en havnestatsinspektion.

3. Det i stk. 1, litra e), i denne norm omtalte dokument må ikke indeholde udtalelser om kvaliteten af den søfarendes arbejde eller løn. Dokumentets form, de oplysninger, der skal registreres, og måden, hvorpå disse oplysninger skal angives, fastlægges ved national lovgivning.

4. Hver medlemsstat vedtager love og forskrifter, der angiver, hvilke spørgsmål der skal inkluderes i de søfarendes ansættelsesaftaler, der er underlagt den nationale lovgivning. Søfarendes ansættelsesaftaler skal i alle tilfælde indeholde følgende oplysninger:

- a) den søfarendes fulde navn, fødselsdag eller alder og fødested
- b) rederens navn og adresse
- c) sted og dato for indgåelsen af den søfarendes ansættelsesaftale
- d) den stilling, hvori den søfarende ansættes
- e) den søfarendes løn eller, hvor dette er relevant, den formel, der anvendes til beregning af lønnen
- f) den søfarendes årlige ferie med løn eller, hvor dette er relevant, den formel, der anvendes til beregning af ferien
- g) aftalens ophør og betingelserne herfor, herunder:
  - i) hvis aftalen er indgået for en ubestemt periode, de forhold, der giver en af parterne ret til at opsige aftalen, samt den krævede opsigelsesfrist, som ikke må være kortere for rederen end for den søfarende
  - ii) datoen for aftalens udløb, hvis den er indgået for en bestemt periode, og
  - iii) hvis aftalen er indgået for en rejse, destinationshavnen og den tid, der skal gå efter ankomsten, før den søfarende skal afmønstre
- h) de fordele med hensyn til sundhedsbeskyttelse og social sikring, som rederen skal give den søfarende
- i) den søfarendes ret til hjemsendelse
- j) henvisning til den kollektive overenskomst, hvis dette er relevant, og
- k) eventuelle andre oplysninger, som måtte kræves i henhold til national lovgivning.

5. Hver medlemsstat vedtager love eller forskrifter, der fastlægger minimumsopsigelsesvarsler, som søfarende og redere skal give ved førtidig opsigelse af en søfarendes ansættelsesaftale. Disse minimumsvarslers længde fastsættes efter høring af rederens og de søfarendes relevante organisationer, men de må ikke være på under syv dage.

6. Der kan gives en kortere opsigelsesperiode i situationer, der i henhold til nationale love eller forskrifter eller gældende kollektive overenskomster anses for at berettige, at ansættelsesaftalen opsiges med kortere varsel eller uden varsel. En medlemsstat sikrer ved fastlæggelsen af disse situationer, at der tages hensyn til den søfarendes behov for uden bod at opsige ansættelsesaftalen med kortere varsel eller uden varsel af medmenneskelige eller andre presserende grunde.

Forskrift 2.3 — Arbejds- og hviletid

Søfarendes arbejds- og hviletid er reguleret ved Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 (vil blive ændret) om gennemførelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende (vil blive ændret i overensstemmelse med bilag A til nærværende aftale).

Forskrift 2.4 — Ret til ferie

1. Hver medlemsstat foreskriver, at søfarende, der er ansat på skibe, der fører dens flag, skal have årlig ferie med løn under passende forhold i overensstemmelse med nærværende aftale og med Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 (vil blive ændret) om gennemførelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende (vil blive ændret i overensstemmelse med bilag A til nærværende aftale).
2. Søfarende skal være sikret landlov af hensyn til deres sundhed og velbefindende og i overensstemmelse med de driftsmæssige krav, der knytter sig til deres stilling.

Forskrift 2.5 — Hjemsendelse

1. Søfarende har ret til at blive sendt hjem uden udgift for dem selv.
2. Hver medlemsstat foreskriver, at skibe, der fører dens flag, skal sørge for finansiel sikkerhed for at sikre, at søfarende hjemsendes på behørig vis.

Norm A2.5 — Hjemsendelse

1. Hver medlemsstat sikrer, at søfarende på skibe, der fører dens flag, har ret til hjemsendelse under følgende omstændigheder:
  - a) hvis den søfarendes ansættelsesaftale udløber, mens den søfarende er i udlandet
  - b) hvis den søfarendes ansættelsesaftale opsiges:
    - i) af rederen, eller
    - ii) af den søfarende med berettiget begrundelse, og
  - c) hvis den søfarende ikke længere er i stand til at udføre sine opgaver i henhold til ansættelsesaftalen eller ikke kan forventes at udføre dem under de specifikke omstændigheder.
2. Hver medlemsstat sikrer, at der i landets love og forskrifter eller andre foranstaltninger eller i kollektive overenskomster findes egnede bestemmelser, der foreskriver:
  - a) de omstændigheder, hvorunder søfarende er berettiget til hjemsendelse i overensstemmelse med denne norms stk. 1, litra b) og c)
  - b) den maksimale længde af ansættelsesperioder om bord, hvorefter en søfarende er berettiget til hjemsendelse, idet disse perioder skal være på under 12 måneder, og
  - c) de nøjagtige rettigheder, som rederen skal indrømme vedrørende hjemsendelse, herunder rettigheder i relation til hjemsendelsesdestinationerne, transportmåden, de udgifter, der skal dækkes, og andet, der skal ordnes af rederen.
3. Hver medlemsstat forbyder rederne at kræve, at søfarerne ved starten af deres ansættelse foretager en forskudsbetaling for hjemsendelsesudgifterne, og at modregne hjemsendelsesudgifterne i de søfarendes løn eller andre rettigheder, bortset fra tilfælde, hvor det er konstateret, at den søfarende i henhold til nationale love eller forskrifter eller andre foranstaltninger eller gældende kollektive overenskomster i alvorlig grad har misligholdt sine forpligtelser i henhold til ansættelsen.
4. Nationale love og forskrifter må ikke indskrænke rederens eventuelle ret til at inddrive hjemsendelsesudgifterne i henhold til kontraktmæssige ordninger med tredjemand.
5. Hvis en reder undlader at træffe foranstaltninger for hjemsendelse eller betale hjemsendelsesudgifterne for søfarende, der er berettiget til at blive hjemsendt:

- a) skal den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis flag skibet fører, sørge for hjemsendelse af den pågældende søfarende; såfremt den kompetente myndighed undlader dette, kan den stat, hvorfra den søfarende skal hjemsendes, eller den stat, hvor den søfarende er statsborger, sørge for hjemsendelsen og få godtgjort udgifterne fra den medlemsstat, hvis flag skibet fører
- b) skal den medlemsstat, hvis flag skibet fører, have godtgjort de udgifter, der er forbundet med hjemsendelse af søfarende, af rederen
- c) må udgifterne i forbindelse med hjemsendelse ikke under nogen omstændigheder være en omkostning for den søfarende, bortset fra i det i denne norms stk. 3 angivne tilfælde.
6. En medlemsstat, der har betalt hjemsendelsesudgifterne, kan under hensyntagen til gældende internationale dokumenter, herunder den internationale konvention om arrest i skibe fra 1999, tilbageholde eller anmode om tilbageholdelse af den pågældendes reders skibe, indtil der sker godtgørelse i henhold til denne norms stk. 5.
7. Hver medlemsstat letter hjemsendelsen af søfarende, der arbejder om bord på skibe, der anløber statens havne eller passerer gennem dens territoriale eller indre farvande, samt deres afløsning om bord.
8. En medlemsstat kan specielt ikke nægte en søfarende ret til hjemsendelse på grund af en reders økonomiske forhold eller på grund af rederens manglende evne eller vilje til at sørge for afløsning for en søfarende.
9. Hver medlemsstat foreskriver, at skibe, der fører dens flag, skal have et eksemplar af de gældende nationale bestemmelser vedrørende hjemsendelse på et hensigtsmæssigt sprog og stille dette til rådighed for de søfarende.

Forskrift 2.6 — Søfarendes kompensation ved tab af skibe eller forlis

Søfarende er berettigede til tilstrækkelig kompensation i tilfælde af skader, tab eller arbejdsløshed som følge af, at skibet går tabt eller forliser.

Norm A2.6 — Søfarendes kompensation ved tab af skibe eller forlis

1. Hver medlemsstat udarbejder regler, der sikrer, at rederen i alle tilfælde af tab af skibe eller forlis skal betale alle søfarende om bord på skibet en erstatning for arbejdsløshed som følge af et sådant tab eller forlis.
2. De i denne norms stk. 1 omtalte regler indskrænker ikke andre rettigheder, som en søfarende måtte have i henhold til medlemsstatens nationale lovgivning i forbindelse med tab eller skader som følge af tab af et skib eller forlis.

Forskrift 2.7 — Bemandingens omfang

Regler vedrørende tilstrækkelig, sikker og effektiv bemanding af skibe findes i Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 (vil blive ændret) om gennemførelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende (vil blive ændret i overensstemmelse med bilag A til nærværende aftale).

Forskrift 2.8 — Karriere- og færdighedsudvikling og muligheder for beskæftigelse for søfarende

Hver medlemsstat skal have nationale politikker til fremme af beskæftigelsen inden for søfartsområdet og tilskyndelse til karriere- og færdighedsudvikling og bedre muligheder for beskæftigelse for søfarende, der er hjemmehørende inden for statens område.

Norm A2.8 — Karriere- og færdighedsudvikling og muligheder for beskæftigelse for søfarende

1. Hver medlemsstat skal have nationale politikker, der fremmer karriere- og færdighedsudvikling og beskæftigelsesmulighederne for søfarende med henblik på at sikre søfartssektoren en stabil og kompetent arbejdsstyrke.
2. Hensigten med de i denne norms stk. 1 omtalte politikker er at hjælpe søfarende med at styrke deres færdigheder, kvalifikationer og beskæftigelsesmuligheder.

3. Hver medlemsstat opstiller efter høring af de relevante organisationer for redere og søfarende klare målsætninger for den faglige vejledning, uddannelse og oplæring af søfarende, hvis opgaver om bord primært har relation til sikker drift og navigation af skibet, herunder løbende oplæring.

AFSNIT 3

OPHOLDSRUM, FRITIDSFACILITETER, KOST OG FORPLEJNING

Forskrift A3.1 — Opholdsrum og fritidsfaciliteter

1. Skibe, der regelmæssigt sejler til moskitobefængte havne, skal være udstyret med passende anordninger i henhold til den kompetente myndigheds krav.
2. Der skal være passende fritidsfaciliteter, bekvemmeligheder og ydelser til rådighed om bord for alle søfarende, og de skal være indrettet til at opfylde de særlige behov hos søfarende, der skal leve og arbejde på skibe, idet der tages hensyn til bestemmelserne vedrørende beskyttelse af sundhed og sikkerhed og forebyggelse af ulykker.
3. Den kompetente myndighed kræver, at der af skibsføreren eller i henhold til dennes bemyndigelse udføres hyppige inspektioner af skibet for at sikre, at de søfarendes opholdsrum er rene, værdige til beboelse og i god vedligeholdelsesmæssig stand. Resultatet af hver enkelt inspektion skal registreres og være til rådighed for gennemgang.
4. For så vidt angår skibe, hvor der er behov for uden diskriminering at tage hensyn til søfarende med forskellige og særegne religiøse og sociale skikke, kan den kompetente myndighed efter høring af de relevante organisationer for redere og søfarende tillade rimelige afvigelser fra denne norm på den betingelse, at resultatet af disse afvigelser ikke er faciliteter, der generelt er mindre favorable, end de ville have været under anvendelse af denne norm.

Forskrift 3.2 — Kost og forplejning

1. Hver medlemsstat sikrer, at skibe, der fører dens flag, medbringer og serverer fødevarer og drikkevand af passende kvalitet og næringsværdi og i passende mængde, der i tilstrækkelig grad dækker skibets behov og tager hensyn til forskelligartede kulturelle og religiøse baggrunde.
2. Søfarende om bord på et skib har under deres ansættelsesperiode ret til kost uden udgift for dem selv.
3. Søfarende, der er ansat som skibskokke med ansvar for tilberedelsen af fødevarer, skal være uddannede og kvalificerede til deres stilling på skibet.

Norm A3.2 — Fødevarer og forplejning

1. Hver medlemsstat vedtager love og forskrifter og andre foranstaltninger for at tilvejebringe minimumsnormer for mængden og kvaliteten af fødevarer og drikkevand samt for de forplejningsnormer, der gælder for måltider til de søfarende på skibe, der fører dens flag, og iværksætter uddannelsesmæssige aktiviteter for at fremme opmærksomheden på og implementeringen af de i dette stykke omtalte normer.
2. Hver medlemsstat sikrer, at skibe, der fører dens flag, opfylder følgende minimumsnormer:
  - a) Fødevarer- og drikkevandsforsyninger skal, under hensyntagen til antallet af søfarende om bord, deres religiøse krav og kulturelle praksis med hensyn til fødevarer og rejsens varighed og art, være egnede med hensyn til mængde, næringsværdi, kvalitet og variation.
  - b) Forplejningsafdelingens indretning og udstyr skal gøre det muligt at forsyne de søfarende med tilstrækkelige, varierede og sunde måltider, der er tilberedt og serveres under hygiejniske forhold.
  - c) Forplejningsmedarbejderne skal være korrekt uddannet og instrueret til deres job.
3. Rederne sikrer, at søfarende, der er ansat som skibskokke, er uddannede, kvalificerede og kompetente til jobbet i henhold til kravene i den pågældende medlemsstats love og forskrifter.

4. Kravene i henhold til denne norms stk. 3 skal inkludere fuldførelse af et uddannelseskursus, der er godkendt eller anerkendes af den kompetente myndighed, og som dækker praktisk madlavning, fødevarerhygiejne og personlig hygiejne, opbevaring af fødevarer, lagerkontrol samt miljøbeskyttelse og sundhed og sikkerhed inden for forplejning.

5. På skibe, der fungerer med en foreskrevet bemanning på under ti, og for hvilke den kompetente myndighed på grund af mandskabets størrelse eller handelsmønstret ikke kan kræve, at de skal have en fuldt kvalificeret kok, skal enhver, der tilbereder fødevarer i kabyssen, være uddannet eller oplært inden for områder, der inkluderer fødevarer og personlig hygiejne samt håndtering og opbevaring af fødevarer om bord på skibe.

6. Den kompetente myndighed kan under omstændigheder, hvor der er et ganske særligt behov derfor, give en dispensation, i henhold til hvilken en ikke fuldt kvalificeret kok kan arbejde på et nærmere angivet skib i en nærmere angivet begrænset periode indtil det næste bekvemme havneanløb eller i en periode, der ikke overstiger en måned, forudsat at den person, som dispensationen er udstedt til, er uddannet eller oplært inden for områder, der inkluderer fødevarer og personlig hygiejne samt håndtering og opbevaring af fødevarer om bord på skibe.

7. Den kompetente myndighed kræver, at der af skibsføreren eller i henhold til dennes bemyndigelse udføres hyppige, dokumenterede inspektioner af skibet med hensyn til:

a) fødevarer- og drikkevandsforsyning

b) alle områder og alt udstyr, der anvendes til opbevaring og håndtering af fødevarer og drikkevand, og

c) kabysudstyr og andet udstyr til tilberedning og servering af måltider.

8. Søfarende under 18 år må ikke ansættes eller forhyres eller arbejde som skibskok.

AFSNIT 4

SUNDHEDSBESKYTTELSE, LÆGEBEHANDLING OG VELFÆRD

Forskrift 4.1 — Lægebehandling om bord og i land

1. Hver medlemsstat sikrer, at alle søfarende på skibe, der fører dens flag, er dækket af tilstrækkelige foranstaltninger til at beskytte deres sundhed, og at de har adgang til omgående og tilstrækkelig lægebehandling, mens de arbejder om bord.

2. Hver medlemsstat sikrer, at søfarende på skibe inden for statens område, der har behov for øjeblikkelig lægebehandling, får adgang til medlemsstatens faciliteter til lægebehandling i land.

3. Kravene til sundhedsbeskyttelse og lægebehandling om bord inkluderer normer for foranstaltninger, der har til formål at give søfarende sundhedsbeskyttelse og lægebehandling, der i videst muligt omfang svarer til det, der generelt er til rådighed for arbejdstagere i land.

Norm A4.1 — Lægebehandling om bord og i land

1. Hver medlemsstat sørger for, at der vedtages foranstaltninger, der sikrer sundhedsbeskyttelse og lægebehandling, herunder nødvendig tandlægehjælp, for søfarende, der arbejder på et skib, der fører dens flag, og at disse

a) sikrer, at eventuelle generelle bestemmelser vedrørende beskyttelse af sundheden på arbejdspladsen og lægebehandling, der er relevante for søfarendes arbejde, samt særlige bestemmelser, der er specifikke for arbejdet på et skib, anvendes for søfarende

b) sikrer, at søfarende får sundhedsbeskyttelse og lægebehandling, der i videst mulig udstrækning svarer til det, der almindeligvis er til rådighed for arbejdstagere i land, herunder omgående adgang til nødvendig medicin, medicinsk udstyr og faciliteter til diagnosticering og behandling samt til medicinske informationer og lægefaglig ekspertise

c) giver søfarende ret til uden ophør at søge en uddannet læge eller tandlæge i anløbshavne, hvor dette er praktisk muligt

- d) ikke er begrænset til behandling af syge eller tilskadekomne søfarende, men inkluderer foranstaltninger af forebyggende art såsom programmer vedrørende sundhedsfremme og sundhedsoplysning.
2. Den kompetente myndighed indfører en formular til lægebehandling til brug for skibets fører og relevante sygdomsbehandlere i land og om bord. Den udfyldte formular og dens indhold holdes fortrolige og anvendes kun til fremme af behandlingen af søfarende.
3. Hver medlemsstat vedtager love og forskrifter med krav til hospitals- og lægebehandlingsfaciliteter om bord samt til udstyr og uddannelse på skibe, der fører dens flag.
4. Nationale love og forskrifter skal som minimum sikre følgende:
- a) Alle skibe skal medføre en medicinkiste, medicinsk udstyr og en vejledning i lægebehandling, der skal beskrives nærmere, og som skal være underlagt regelmæssig inspektion fra den kompetente myndigheds side; de nationale krav skal tage hensyn til skibstypen, antallet af personer om bord og rejsernes art, destination og varighed samt relevante nationale og internationale anbefalede medicinske normer.
- b) Skibe med 100 personer eller derover, der normalt foretager rejser i international fart af mere end 72 timers varighed, skal have en uddannet læge om bord, som er ansvarlig for at tilbyde lægebehandling; nationale love og forskrifter skal endvidere angive, hvilke andre skibe der skal have en læge om bord, idet der tages hensyn til faktorer såsom rejsens varighed, art og omstændigheder samt antallet af søfarende om bord.
- c) Skibe, der ikke har en læge om bord, skal have enten mindst én søfarende om bord, som er ansvarlig for sygdomsbehandlingen og udlevering af medicin som en del af den pågældendes almindelige opgaver, eller mindst én søfarende om bord, der har kompetence til at give førstehjælp. Personer, der har ansvaret for sygdomsbehandling om bord, og som ikke er læger, skal have bestået oplæring i sygdomsbehandling, der opfylder kravene i den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold fra 1978 (STCW-konventionen) som ændret; søfarende, der er udpeget til at give førstehjælp, skal have bestået uddannelse i førstehjælp, der opfylder kravene i STCW-konventionen; nationale love og forskrifter skal angive det krævede niveau for den godkendte uddannelse, idet der tages hensyn til faktorer såsom rejsens varighed, art og omstændigheder samt antallet af søfarende om bord.
- d) Den kompetente myndighed sikrer ved hjælp af et på forhånd arrangeret system, at der er lægerådgivning til rådighed hele døgnet ved hjælp af radio- eller satellitkommunikation for skibe til søs; lægerådgivning, herunder videresendelse af lægemeddelelser ved hjælp af radio- eller satellitkommunikation mellem et skib og de personer i land, der rådgiver, skal være gratis til rådighed for alle skibe, uanset hvilket flag de fører.

Forskrift 4.2 — Redernes ansvar

1. Hver medlemsstat sikrer, at der på skibe, der fører dens flag, er truffet foranstaltninger til at give søfarende, der er beskæftiget på skibene, ret til materiel bistand og støtte fra rederen med hensyn til de økonomiske konsekvenser af sygdom, tilskadekomst eller død, mens de søfarende arbejder i henhold til en ansættelsesaftale for søfarende eller som følge af deres ansættelse i henhold til en sådan aftale.
2. Denne forskrift berører ikke andre juridiske retsmidler, som en søfarende måtte anvende.

Norm A4.2 — Redernes ansvar

1. Hver medlemsstat vedtager love og forskrifter, der foreskriver, at ejere af skibe, der fører dens flag, er ansvarlige for sundhedsbeskyttelse og lægebehandling for alle søfarende, der arbejder om bord på skibene, i overensstemmelse med følgende minimumsnormer:
- a) rederne er ansvarlige for at afholde de udgifter, som søfarende, der arbejder på deres skibe, har ved sygdom og tilskadekomst, der forekommer mellem datoen for starten af deres ansættelse og den dato, hvor de anses for at være behørigt hjemsendt, eller som opstår på grund af deres ansættelse mellem disse datoer
- b) rederne skal tilvejebringe finansiel sikkerhed for at sikre kompensation i tilfælde af søfarendes død eller langvarige invaliditet som følge af en arbejdsrelateret skade, sygdom eller fare som angivet i national lovgivning, den søfarendes ansættelsesaftale eller kollektive overenskomster

- c) rederne er ansvarlige for at afholde udgifterne til lægebehandling, herunder lægebehandling og køb af den nødvendige medicin og de nødvendige terapeutiske redskaber, samt kost og logi uden for hjemmet, indtil den syge eller tilskadekomne søfarende er rask, eller indtil sygdommen eller uarbejdsdygtigheden er erklæret permanent, og
- d) rederne er ansvarlige for at betale begravelsesudgifterne i tilfælde af dødsfald om bord eller i land under ansættelsesperioden.
2. Nationale love og forskrifter kan begrænse rederens ansvar for at betale udgifterne til lægebehandling samt kost og logi til en periode, der ikke må være mindre end 16 uger fra datoen for tilskadekomsten eller sygdommens start.
3. Hvis sygdommen eller tilskadekomsten medfører uarbejdsdygtighed, er rederen ansvarlig for:
- a) at betale fuld løn, så længe den syge eller tilskadekomne søfarende forbliver om bord, eller indtil den søfarende er hjemsendt i overensstemmelse med denne aftale, og
- b) at betale hele eller en del af lønnen i henhold til nationale love og forskrifter eller i henhold til kollektive overenskomster fra det tidspunkt, hvor de søfarende er hjemsendt eller ilandsat, og indtil de er raske eller, hvis dette sker tidligere, indtil de er berettigede til kontantydelse i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning.
4. Nationale love og forskrifter kan for en søfarende, der ikke længere er om bord, begrænse rederens ansvar for at betale hele eller en del af lønnen til en periode, der ikke må være mindre end 16 uger fra datoen for tilskadekomsten eller sygdommens start.
5. Nationale love og forskrifter kan friholde rederen for ansvar med hensyn til:
- a) tilskadekomst, der er sket på anden måde end ved arbejde på skibet
- b) tilskadekomst eller sygdom som følge af bevidst forsømmelighed fra den syge, tilskadekomne eller afdøde søfarendes side, og
- c) sygdom eller svagelighed, der bevidst er holdt skjult ved ansættelsesaftalens indgåelse.
6. Nationale love og forskrifter kan fritage rederen for ansvar for at afholde udgifterne til lægebehandling, kost, logi og begravelse, såfremt dette ansvar overtages af de offentlige myndigheder.
7. Rederne eller deres repræsentanter skal tage skridt til at sikre ejendele, der er efterladt om bord af syge, tilskadekomne eller afdøde søfarende, og til at returnere disse ejendele til de søfarende eller deres pårørende.

Forskrift 4.3 — Sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse samt forebyggelse af ulykker

1. Hver medlemsstat sikrer, at søfarende på skibe, der fører dens flag, har arbejdsmæssig sundhedsbeskyttelse og bor, arbejder og uddannes på skibet i et sikkert og hygiejnisk miljø.
2. Hver medlemsstat udarbejder og offentliggør nationale retningslinjer for styringen af arbejdssikkerheden og sundheden om bord på skibe, der fører dens flag, efter høring af de repræsentative organisationer for redere og søfarende, idet der tages hensyn til gældende kodekser, retningslinjer og normer, der er anbefalet af internationale organisationer, nationale administrationer og organisationer inden for søfartssektoren.
3. Hver medlemsstat vedtager love og forskrifter og andre foranstaltninger, der behandler de spørgsmål, der er angivet i denne aftale, idet der tages hensyn til relevante internationale dokumenter, ligesom den opstiller normer for beskyttelse af arbejdssikkerheden og sundheden samt for forebyggelse af ulykker på skibe, der fører dens flag.

Norm A4.3 — Sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse samt forebyggelse af ulykker

1. De love, forskrifter og andre foranstaltninger, der skal vedtages i henhold til forskrift 4.3, stk. 3, skal omfatte følgende emner:

- a) vedtagelse og effektiv implementering og fremme af arbejdssikkerheds- og sundhedspolitik og -programmer på skibe, der fører medlemsstatens flag, herunder risikovurdering samt uddannelse og oplæring af søfarende
- b) programmer om bord til forebyggelse af arbejdsulykker og -skader og erhvervssygdomme og til løbende forbedring af arbejdssikkerheden og sundhedsbeskyttelsen, der involverer de søfarendes repræsentanter og alle andre, der er involveret i implementeringen heraf, idet der tages hensyn til forebyggende foranstaltninger, herunder teknik- og designkontrol, udskiftning af processer og procedurer for kollektive og individuelle opgaver og brug af personlige værnemidler, og
- c) krav om inspektion, rapportering og korrektion af usikre forhold og om undersøgelse og rapportering af arbejdsulykker om bord.

2. De i denne norms stk. 1 omtalte bestemmelser skal:

- a) være udformet under hensyntagen til relevante internationale dokumenter, der behandler arbejdssikkerhed og sundhedsbeskyttelse generelt og specifikke risici, og dække alle spørgsmål af relevans for forebyggelse af arbejdsulykker og -skader og erhvervssygdomme, der måtte gælde for søfarendes arbejde, og i særdeleshed spørgsmål, der er specifikke for beskæftigelse til søs
- b) angive den forpligtelse, som skibsføreren og/eller en person udpeget af skibsføreren har til at tage specifikt ansvar for implementeringen og overholdelsen af skibets arbejdssikkerheds- og sundhedspolitik og -program, og
- c) angive den af skibets søfarende udpegede eller valgte sikkerhedsrepræsentants kompetence til at deltage i møder i skibets sikkerhedsudvalg; dette udvalg skal oprettes om bord på et skib, hvis der er fem eller flere søfarende.

3. De i forskrift 4.3, stk. 3, omtalte love, forskrifter og andre foranstaltninger skal regelmæssigt gennemgås i samråd med repræsentanterne for redernes og de søfarendes organisationer og skal om nødvendigt revideres således, at de tager hensyn til ændringer i teknologi og forskning, med henblik på at fremme løbende forbedring af arbejdssikkerheds- og sundhedspolitikker og -programmer og for at sikre et sikkert arbejdsmiljø for søfarende på skibe, der fører medlemsstatens flag.

4. Overholdelse af kravene i gældende internationale dokumenter vedrørende acceptable niveauer for udsættelse for risici på arbejdspladsen på skibe og vedrørende udviklingen og implementeringen af skibes arbejdssikkerheds- og sundhedspolitikker og -programmer anses for at opfylde kravene i denne aftale.

5. Den kompetente myndighed sikrer:

- a) at arbejdsulykker og -skader og erhvervssygdomme rapporteres korrekt
- b) at der føres omfattende statistikker over sådanne ulykker og sygdomme, som analyseres og offentliggøres og, hvor det er relevant, følges op med undersøgelser af de generelle tendenser og de identificerede risici, og
- c) at arbejdsulykker undersøges.

6. Rapportering og undersøgelse af arbejdsmæssige sikkerheds- og sundhedsspørgsmål skal være beregnet på at sikre beskyttelse af de søfarendes personoplysninger.

7. Den kompetente myndighed samarbejder med redernes og de søfarendes organisationer om at træffe foranstaltninger til at gøre alle søfarende opmærksomme på oplysninger vedrørende særlige risici om bord på skibe, f.eks. ved at fremsende officielle meddelelser, der indeholder relevante instruktioner.

8. Den kompetente myndighed kræver, at redere, der foretager risikovurdering i relation til styring af arbejdsmæssig sikkerhed og sundhed, henholder sig til relevante statistiske oplysninger fra rederens skibe og fra generelle statistikker tilvejebragt af den kompetente myndighed.

Forskrift 4.4 — Adgang til landbaserede velfærdsfaciliteter

Hver medlemsstat sikrer, at der er nem adgang til landbaserede velfærdsfaciliteter, hvor disse findes. Medlemsstaten fremmer endvidere udviklingen af velfærdsfaciliteter i udpegede havne for at give søfarende på skibe, der er i dens havne, adgang til tilstrækkelige velfærdsfaciliteter og -tjenester.

Norm A4.4 — Adgang til landbaserede velfærdsfaciliteter

1. Hver medlemsstat foreskriver, hvis der findes velfærdsfaciliteter på dens område, at disse skal være til rådighed for alle søfarende, uanset nationalitet, race, hudfarve, køn, religion, politisk overbevisning og social oprindelse, og uanset flagstaten for det skib, hvor de er ansat og arbejder.

2. Hver medlemsstat fremmer udviklingen af velfærdsfaciliteter i passende havne i landet og fastsætter efter høring af de relevante organisationer for redere og søfarende, hvilke havne der skal anses for passende.

3. Hver medlemsstat tilskynder til oprettelse af velfærdsudvalg, der regelmæssigt skal gennemgå velfærdsfaciliteterne og -tjenesterne for at sikre, at de er passende i lyset af ændringer i de søfarendes behov som følge af den tekniske, driftsmæssige og anden udvikling inden for søfartssektoren.

AFSNIT 5

OVERHOLDELSE OG HÅNDHÆVELSE

Forskrift 5.1.5 — Procedurer for klager om bord

1. Hver medlemsstat foreskriver, at skibe, der fører dens flag, skal have procedurer til rimelig, effektiv og hurtig behandling af klager fra de søfarende om bord vedrørende overtrædelse af konventionens bestemmelser (herunder de søfarendes rettigheder).

2. Hver medlemsstat forbyder og straffer enhver form for personforfølgelse af en søfarende på grund af indgivelse af en klage.

3. Bestemmelserne i denne forskrift indskrænker ikke en søfarendes ret til at søge erstatning på enhver legal måde, som den søfarende måtte anse for passende.

Norm A5.1.5 — Procedurer for klager om bord

1. Procedurene om bord kan, uden at det indskrænker eventuelle mere vidtgående nationale love og forskrifter eller kollektive overenskomster, anvendes af den søfarende til indgivelse af klager i relation til ethvert spørgsmål, der påstås at udgøre en overtrædelse af konventionens bestemmelser (herunder de søfarendes rettigheder).

2. Hver medlemsstat sikrer, at dens love og forskrifter indeholder passende procedurer for klager om bord til opfyldelse af kravene i forskrift 5.1.5. Disse procedurer skal have til formål at løse klager på det lavest mulige niveau. Søfarende skal imidlertid i alle tilfælde have ret til at klage direkte til skibsføreren og, hvis de finder det nødvendigt, til de relevante eksterne myndigheder.

3. Procedurene for klager om bord skal give den søfarende ret til at være ledsaget eller repræsenteret under klageproceduren samt omfatte beskyttelsesforanstaltninger mod muligheden for personforfølgelse af den søfarende på grund af indgivelsen af klagen. Udtrykket »personforfølgelse« dækker enhver negativ handling fra en persons side i relation til en søfarendes indgivelse af en klage, der ikke er åbenlyst chikanerende eller ondsindet.

4. Alle søfarende skal i tillæg til deres ansættelsesaftale have udleveret en kopi af de procedurer, der gælder for klager om bord på skibet. Denne skal inkludere kontaktoplysninger på den kompetente myndighed i flagstaten og i den søfarendes bopælsland, hvis disse er forskellige, samt navnet på en eller flere personer på skibet, som i fortrolighed kan give de søfarende upartiske råd om deres klage og på anden måde hjælpe dem med at følge de klageprocedurer, der er til rådighed for dem på skibet.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Efter enhver ændring af bestemmelser i konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006 kan anvendelsen af nærværende aftale efter anmodning fra en af aftalens parter tages op til fornyet vurdering.

Arbejdsmarkedets parter indgår denne aftale på den forudsætning, at den ikke træder i kraft inden den dato, hvor ILO's konvention om søfarendes arbejdsforhold af 2006 træder i kraft, idet sidstnævnte dato er 12 måneder efter den dato, hvor der er registreret ratifikation i mindst 30 medlemsstater med en samlet andel af verdens bruttotonnage for skibe på 33 % hos Det Internationale Arbejdsbureau.

Medlemsstaterne og/eller arbejdsmarkedets parter kan opretholde eller indføre bestemmelser, der er gunstigere for søfarerne end dem, der er fastsat i denne aftale.

Denne aftale indskrænker ikke anvendelsen af mere vidtgående og/eller specifikke allerede gældende EF-retsfor skrifter.

Denne aftale berører ikke lovbestemmelser, praksis eller aftaler, der sikrer de berørte søfarende mere gunstige vilkår. Eksempelvis indskrænker denne aftale ikke anvendelsen af Rådets direktiv 89/391/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, Rådets direktiv 92/29/EØF om minimumsfor skrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe eller Rådets direktiv 1999/63/EF om gennemførelse af aftalen om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende (vil blive ændret i overensstemmelse med bilag A til nærværende aftale).

Gennemførelsen af denne aftale udgør ikke gyldig grund til at sænke det generelle niveau for beskyttelse af søfarerne på det område, der er omfattet af denne aftale.

EUROPEAN TRANSPORT WORKERS' FEDERATION (ETF)

EUROPEAN COMMUNITY SHIPOWNERS' ASSOCIATIONS (ECSA)

FORMANDEN FOR SEKTORDIALOGUDVALGET — SØTRANSPORT

BRUXELLES, DEN 19. MAJ 2008.

BILAG A

ÆNDRINGER AF AFTALEN OM TILRETTELÆGGELSE AF ARBEJDSSTIDEN FOR SØFARENDE, SOM BLEV INDGÅET DEN 30. SEPTEMBER 1998

Under de drøftelser, der førte til indgåelsen af deres aftale om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006, gennemgik arbejdsmarkedets parter også aftalen om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, som blev indgået den 30. september 1998, for at sikre, at aftalen var i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i konventionen, og vedtage de ændringer, der måtte være nødvendige.

Arbejdsmarkedets parter har således vedtaget følgende ændringer af aftalen om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende:

1. Paragraf 1

Som stk. 3 indsættes:

- »3. I tilfælde af tvivl om, hvorvidt en personkategori skal betragtes som søfarende i denne aftale, skal spørgsmålet afgøres af den kompetente myndighed i hver medlemsstat efter høring af de sammenslutninger af skibsredere og søfarende, der beskæftiger sig med dette spørgsmål. Der skal i denne forbindelse tages behørigt hensyn til den resolution, der blev vedtaget på den Internationale Arbejdsorganisations generalkonferences 94. møde (søfartskonferencen) vedrørende oplysninger om erhvervs-mæssige grupper.«

2. Paragraf 2, litra c)

Paragraf 2, litra c), affattes således:

- »c) »søfarende« en person, der, uanset i hvilken stilling, er ansat eller forhyret eller arbejder om bord på et skib, for hvilket denne aftale er gældende«.

3. Paragraf 2, litra d)

Paragraf 2, litra d), affattes således:

- »d) »reder« ejeren af skibet eller en hvilken som helst anden organisation eller person, såsom en operatør, agent eller bareboat-befragter, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra ejeren af skibet, og som ved denne ansvars-overdragelse har accepteret at overtage alle opgaver og pligter, der er pålagt redere i overensstemmelse med denne aftale, uanset om andre organisationer eller personer opfylder visse af opgaverne eller pligterne på rederens vegne«.

4. Paragraf 6

Paragraf 6 affattes således:

- »1. Søfarende under 18 år må ikke arbejde om natten. Ved anvendelsen af denne paragraf defineres »nat« i henhold til national lovgivning og praksis. Natten dækker en periode på mindst ni timer, der begynder senest ved midnat og slutter tidligst kl. 5.
2. Den kompetente myndighed kan dispensere fra kravet om nøje overholdelse af begrænsningerne for natarbejde, hvis:
- a) den effektive uddannelse af de pågældende søfarende i henhold til etablerede programmer og planer ellers ville blive forringet, eller
- b) opgavens specifikke art eller et anerkendt uddannelsesprogram kræver, at de søfarende, der er omfattet af dispensationen, udfører opgaver om natten, og myndigheden efter høring af rederens og de søfarendes relevante organisationer beslutter, at arbejdet ikke vil være skadeligt for deres sundhed og velbefindende.

3. Det er forbudt for søfarende under 18 år at være ansat eller forhyret eller at arbejde, hvis arbejdet kan forventes at bringe deres sundhed eller sikkerhed i fare. Efter høring af redernes og de søfarendes relevante organisationer skal det i henhold til relevante internationale normer i nationale love og forskrifter eller af den kompetente myndighed fastsættes, hvilke typer arbejde der kan bringe sundheden eller sikkerheden i fare.«

5. Paragraf 13

Paragraf 13, stk. 1, første afsnit, erstattes af følgende:

- »1. Søfarende må ikke arbejde på et skib, medmindre de har attest på, at de ud fra et lægeligt synspunkt er egnede til at udføre deres opgaver.
2. Undtagelser er kun tilladt i henhold til det i denne aftale foreskrevne.
3. Den kompetente myndighed kræver, at søfarende, før de påbegynder arbejde på et skib, har en gyldig lægeattest, der bekræfter, at de ud fra et lægeligt synspunkt er egnede til at udføre de opgaver, de skal udføre til søs.
4. For at sikre, at lægeattester virkelig afspejler de søfarendes sundhedstilstand i lyset af de opgaver, de skal udføre, foreskriver den kompetente myndighed efter høring af redernes og de søfarendes relevante organisationer og under behørig hensyntagen til gældende internationale retningslinjer arten af den lægelige undersøgelse og lægeattesten.
5. Denne aftale indskrænker ikke anvendelsen af den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold fra 1978 (STCW-konventionen), som ændret. En lægeattest udstedt i overensstemmelse med kravene i STCW-konventionen accepteres af den kompetente myndighed ved anvendelsen af stk. 1 og 2 i denne paragraf. En lægeattest, der opfylder substansen i disse krav, accepteres ligeledes for søfarende, der ikke er omfattet af STCW-konventionen.
6. Lægeattesten udstedes af en behørigt kvalificeret læge eller, for så vidt angår attester der udelukkende vedrører synet, af en person, der af den kompetente myndighed anerkendes som kvalificeret til at udstede en sådan attest. Læger skal fagligt være helt uafhængige i udøvelsen af deres lægelige vurdering ved udførelsen af lægeundersøgelsens procedurer.
7. Søfarende, der er blevet nægtet lægeattest, eller som har fået pålagt begrænsninger for deres arbejdsevne — specielt med hensyn til tid, arbejdsområde eller fartsområde — skal have mulighed for at få endnu en undersøgelse af en anden uafhængig læge eller af en uafhængig medicinsk opmand.
8. Hver lægeattest skal specielt angive,
  - a) at den pågældende søfarendes hørelse og syn samt farvesyn for søfarende, der skal ansættes i en stilling, hvor egnetheden til det arbejde, der skal udføres, påvirkes af defekt farvesyn, er tilfredsstillende, og
  - b) at den pågældende søfarende ikke lider af en medicinsk tilstand, der kan forventes at blive forværret af arbejde til søs eller gøre den søfarende uegnet til det pågældende arbejde eller bringe andre ombordværendes sundhed i fare.
9. Medmindre der på grund af de specifikke opgaver, som den pågældende søfarende skal udføre, eller i henhold til STCW-konventionen kræves en kortere periode, skal:
  - a) en lægeattest være gyldig i en periode på højst to år, medmindre den søfarende er under 18 år, idet den maksimale gyldighedsperiode i så fald skal være et år
  - b) en attest på farvesyn have en gyldighedsperiode på maksimalt seks år.

10. I påtrængende tilfælde kan den kompetente myndighed tillade, at en søfarende arbejder uden en gyldig lægeattest indtil den næste anløbshavn, hvor den søfarende kan få en lægeattest fra en kvalificeret læge, under forudsætning af at:
- a) gyldighedsperioden for en sådan tilladelse ikke overstiger tre måneder, og
  - b) den pågældende søfarende er i besiddelse af en udløbet lægeattest af nyere dato.
11. Hvis en attests gyldighedsperiode udløber under en rejse, fortsætter attesten med at være i kraft indtil næste anløbshavn, hvor den søfarende kan få en lægeattest fra en kvalificeret læge, under forudsætning af at denne periode ikke overstiger tre måneder.
12. Lægeattester for søfarende, der arbejder på skibe, der normalt foretager internationale rejser, skal som minimum være på engelsk.»

De efterfølgende afsnit i paragraf 13, stk. 1, samt paragraf 13, stk. 2, bliver herefter stk. 13-15.

6. Paragraf 16

Første afsnit affattes således:

»Enhver søfarende har ret til en årlig betalt ferie. Retten til årlig ferie med løn beregnes på grundlag af et minimum på 2,5 kalenderdage pr. måneds ansættelse og pro rata for perioder på under en hel måned.»

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 27. november 2008

om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters vegne af en protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union

(2009/392/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 310, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, andet punktum, og stk. 3, andet afsnit,

under henvisning til tiltrædelsesakten, der er knyttet til tiltrædelsestraktaten, særlig artikel 6, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På grundlag af direktiver, som Kommissionen modtog den 5. maj 2006, blev der ført forhandlinger med Det Schweiziske Forbund om en protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union, som nu er afsluttet.

(2) Denne protokol blev den 27. maj 2008 undertegnet på Det Europæiske Fællesskabs og medlemsstaternes vegne på basis af Rådets afgørelse af 26. maj 2008 med forbehold af dens indgåelse.

(3) Protokollen bør indgås —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollen til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union godkendes hermed på Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters vegne.

Teksten til protokollen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet giver på Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters vegne den i protokollens artikel 6 nævnte meddelelse om godkendelse.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2008.

På Rådets vegne

L. CHATEL

Formand

PROTOKOL

til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

repræsenteret ved Rådet for Den Europæiske Union, og

KONGERIGET BELGIEN,

REPUBLIKKEN BULGARIEN,

DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

REPUBLIKKEN ESTLAND,

IRLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,

REPUBLIKKEN LETLAND,

REPUBLIKKEN LITAUEN,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

REPUBLIKKEN UNGARN,

MALTA,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

REPUBLIKKEN POLEN,

DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

RUMÆNIEN,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

i det følgende benævnt »medlemsstaterne«, også repræsenteret ved Rådet for Den Europæiske Union,

på den ene side, og

DET SCHWEIZISKE FORBUND, i det følgende benævnt »Schweiz«,

på den anden side,

i det følgende benævnt »de kontraherende parter«,

SOM HENVISER TIL aftalen af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer (i det følgende benævnt »aftalen«), som trådte i kraft den 1. juni 2002,

SOM HENVISER TIL protokollen af 26. oktober 2004 til aftalen af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyprens, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »protokollen af 2004«), som trådte i kraft den 1. april 2006,

SOM HENVISER TIL Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union den 1. januar 2007 (i det følgende benævnt »de nye medlemsstater«),

SOM TAGER I BETRAGTNING, at de nye medlemsstater skal være kontraherende parter i aftalen,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Rådet for Den Europæiske Union ved tiltrædelsesakten tillægges beføjelse til på Den Europæiske Unions medlemsstaters vegne at indgå en protokol om de nye medlemsstaters tiltrædelse af aftalen,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

1. De nye medlemsstater bliver herved kontraherende parter i aftalen:

2. Ved denne protokols ikrafttræden bliver aftalens bestemmelser bindende for de nye medlemsstater på samme måde som for de nuværende kontraherende parter i aftalen på de i denne protokol fastlagte vilkår og betingelser.

Artikel 2

I aftalens korpus og i bilag I foretages følgende tilpasninger:

1) Listen over de kontraherende parter i aftalen affattes således:

»DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,
KONGERIGET BELGIEN,
REPUBLIKKEN BULGARIEN,
DEN TJEKKISKE REPUBLIK,
KONGERIGET DANMARK,
FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,
REPUBLIKKEN ESTLAND,
IRLAND,
DEN HELLENSKE REPUBLIK,
KONGERIGET SPANIEN,
DEN FRANSKE REPUBLIK,
DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,
REPUBLIKKEN LETLAND,
REPUBLIKKEN LITAUEN,
STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,
REPUBLIKKEN UNGARN,
MALTA,
KONGERIGET NEDERLANDENE,
REPUBLIKKEN ØSTRIG,
REPUBLIKKEN POLEN,
DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,
RUMÆNIEN,
REPUBLIKKEN SLOVENIEN,
DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,
REPUBLIKKEN FINLAND,
KONGERIGET SVERIGE,
DET FORENEDE KONGERIGE STORBRIANNIEN OG NORDIRLAND,
på den ene side, og
DET SCHWEIZISKE FORBUND,
på den anden side,«

2) Aftalens artikel 10 affattes således:

a) Følgende stykke indsættes efter stk. 1a:

»1b. Schweiz kan indtil to år efter ikrafttrædelsen af protokollen til denne aftale i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter opretholde kvantitative begrænsninger i antallet af arbejdstagere, der er beskæftiget i Schweiz, og antallet af selvstændige, som er statsborgere i Republikken Bulgarien og Rumænien i forbindelse med to kategorier af ophold, nemlig ophold af en varighed på over fire måneder, men under ét år, og ophold af en varighed på mindst ét år. Ophold på under fire måneder underlægges ikke kvantitative begrænsninger.

Inden udløbet af ovennævnte overgangsperiode undersøger det blandede udvalg, hvorledes overgangsperioden for statsborgere i de nye medlemsstater er forløbet på grundlag af en rapport fra Schweiz. Ved afslutningen af undersøgelsen og ikke senere end udgangen af nævnte periode giver Schweiz det blandede udvalg meddelelse om, hvorvidt landet fortsat vil anvende kvantitative begrænsninger for arbejdstagere, der er beskæftiget i Schweiz. Schweiz har ret til at anvende sådanne foranstaltninger indtil fem år efter ovennævnte protokols ikrafttræden. Hvis Schweiz ikke giver førnævnte meddelelse, udløber overgangsperioden ved udgangen af den i første afsnit nævnte toårsperiode.

Ved udløbet af overgangsperioden som defineret i dette afsnit ophæves alle kvantitative begrænsninger, der finder anvendelse på statsborgere i Republikken Bulgarien og Rumænien. Disse medlemsstater har ret til i samme periode at indføre samme kvantitative begrænsninger for schweiziske statsborgere.«

b) Følgende stykke indsættes efter stk. 2a:

»2b. Schweiz og Republikken Bulgarien og Rumænien kan indtil to år efter ikrafttrædelsen af protokollen til denne aftale i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter for arbejdstagere fra en af disse kontraherende parter, der er beskæftiget på deres område, opretholde kontrol med fortrinsbehandlingen af arbejdstagere, der integreres på det lovlige arbejdsmarked, og løn- og arbejdsvilkår for statsborgere fra den pågældende kontraherende part. Samme kontrol kan opretholdes for personer, der leverer ydelser, jf. denne aftales artikel 5, stk. 1, inden for følgende fire sektorer: servicevirksomhed i forbindelse

med agerbrug, bygge- og anlægsvirksomhed, herunder tilknyttede brancher, overvågningsvirksomhed og rengøringsvirksomhed (NACE-kode (*) 01.41, 45.1-4, 74.60 og 74.70). Schweiz giver i de overgangsperioder, der er nævnt i stk. 1b, 2b, 3b og 4c, fortrinsret til arbejdstagere, der er statsborgere i de nye medlemsstater, frem for arbejdstagere, der ikke er statsborgere i EU- eller EFTA-landene, for så vidt angår adgangen til landets arbejdsmarked. Leverandører af tjenesteydelser, som er liberaliseret i kraft af en specifik aftale om levering af tjenesteydelser mellem de kontraherende parter (herunder aftalen om visse aspekter af offentlige indkøb, såfremt denne omfatter levering af tjenesteydelser), underkastes ikke kontrollen med fortrinsretten for arbejdstagere, der er integreret på det lovlige arbejdsmarked. I samme tidsrum kan kravene om kvalifikationer for at få en opholdstilladelse på under fire måneder (***) og for leverandører af tjenesteydelser i ovennævnte fire sektorer, jf. aftalens artikel 5, stk. 1, opretholdes.

Det blandede udvalg undersøger inden to år efter ikrafttrædelsen af protokollen til denne aftale i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter, hvorledes overgangsordningerne i dette stykke fungerer; dette skal ske på grundlag af en rapport udarbejdet af hver af de kontraherende parter, der gennemfører dem. Ved færdiggørelsen af undersøgelsen og senest to år efter ovennævnte protokols ikrafttræden kan den kontraherende part, der har gennemført overgangsordningerne, og som har givet det blandede udvalg meddelelse om, at den har til hensigt fortsat at anvende sådanne overgangsordninger, fortsætte hermed indtil fem år efter ovennævnte protokols ikrafttræden. Hvis Schweiz ikke giver førnævnte meddelelse, udløber overgangsperioden ved udgangen af den i første afsnit nævnte toårsperiode.

Ved udgangen af overgangsperioden som defineret i dette stykke ophæves alle ovennævnte begrænsninger.

(*) NACE: Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 af 9.10.1990 om den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber (EFT L 293 af 24.10.1990, s. 1). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EØF) nr. 1882/2003 af 29.9.2003 (EFT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

(**) Arbejdstagere kan ansøge om kortvarig opholdstilladelse under de kvoter, der er omhandlet i stk. 3b, selv for perioder på under fire måneder.«

c) Følgende stykke indsættes efter stk. 3:

»3b. Ved ikrafttrædelsen af protokollen til denne aftale i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter og frem til udgangen af den i stk. 1b omhandlede periode forbeholder Schweiz hvert år (pro rata temporis) inden for den samlede kvote for tredjelands arbejdstagere, der er beskæftiget i Schweiz, og selvstændige, som er statsborgere i disse nye medlemsstater, et mindsteantal nye opholdstilladelser (*) i henhold til følgende plan:

Frist	Antal opholdstilladelser for en periode på et år eller mere	Antal opholdstilladelser for en periode på mere end fire måneder og mindre end et år
Indtil udgangen af det første år	362	3 620
Indtil udgangen af det andet år	523	4 987
Indtil udgangen af det tredje år	684	6 355
Indtil udgangen af det fjerde år	885	7 722
Indtil udgangen af det femte år	1 046	9 090

(*) Disse opholdstilladelser gives ud over de kvoter, der er omhandlet i aftalens artikel 10, og som er forbeholdt arbejdstagere og selvstændige, der er statsborgere i medlemsstaterne på tidspunktet for aftalens undertegnelse (21. juni 1999) eller i medlemsstater, som blev kontraherende parter i denne aftale ved protokollen af 2004. Opholdstilladelserne gives også ud over de opholdstilladelser, der gives via eksisterende aftaler mellem Schweiz og de nye medlemsstater om udveksling af praktikanter.»;

d) Følgende stykke indsættes efter stk. 4b:

»4c. Ved udgangen af den periode, der er omhandlet i stk. 1b og i dette stykke, og i op til ti år efter ikrafttrædelsen af protokollen til denne aftale i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter finder bestemmelserne i denne aftales artikel 10, stk. 4, anvendelse på statsborgere i disse nye medlemsstater.

I tilfælde af alvorlige forstyrrelser på arbejdsmarkedet eller risiko herfor meddeler Schweiz og de nye medlemsstater, der har gennemført overgangsordninger, dette til det blandede udvalg inden udgangen af den overgangsperiode på fem år, de er omhandlet i stk. 2b, andet afsnit. I så tilfælde kan det pågældende land fortsat anvende de foranstaltninger, der er beskrevet i stk. 1b, 2b og 3b, indtil syv år efter ovennævnte protokols ikrafttræden, på arbejdstagere, der er beskæftiget på dets område. Det årlige antal opholdstilladelser, der er omhandlet i stk. 1b, er i så tilfælde som følger:

Frist	Antal opholdstilladelser for en periode på et år eller mere	Antal opholdstilladelser for en periode på mere end fire måneder og mindre end et år
Indtil udgangen af det sjette år	1 126	10 457
Indtil udgangen af det syvende år	1 207	11 664«

e) Følgende stykke indsættes efter stk. 5a:

»5b. Overgangsbestemmelserne i stk. 1b, 2b, 3b og 4c, særlig bestemmelserne i stk. 2b vedrørende fortrinsretten for arbejdstagere, der er integreret på det lovlige arbejdsmarked, og kontrollen med løn- og arbejdsvilkårene, finder ikke anvendelse på arbejdstagere og selvstændige, som på tidspunktet for ikrafttrædelsen af protokollen til denne aftale i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende stater har tilladelse til at udøve en økonomisk aktivitet på de kontraherende parters område. Sidstnævnte personer har bl.a. ret til geografisk og erhvervmæssig mobilitet.

Indehavere af opholdstilladelser med en gyldighedsperiode på under et år har ret til at få fornyet deres opholdstilladelse; det kan ikke gøres gældende over for dem, at de kvantitative begrænsninger er opbrugt. Indehavere af en opholdstilladelse med en gyldighedsperiode på et år og derover har automatisk ret til at få forlænget deres opholdstilladelse. Følgelig har de pågældende lønmodtagere og selvstændige fra ovennævnte protokols ikrafttræden de rettigheder, der er forbundet med den fri bevægelighed for personer i henhold til de grundlæggende bestemmelser i denne aftale, herunder navnlig artikel 7.«

- 3) I artikel 27, stk. 2, i bilag I til aftalen erstattes henvisningen til »artikel 10, stk. 2, 2a, 4a og 4b,« med en henvisning til »artikel 10, stk. 2, 2a, 2b, 4a, 4b og 4c«.

Artikel 3

Uanset artikel 25 i bilag I til denne aftale gælder de i bilag 1 til denne protokol omhandlede overgangsperioder.

Artikel 4

1. Bilag II til aftalen ændres i overensstemmelse med bilag 2 til denne protokol.
2. Bilag III til aftalen tilpasses ved afgørelse, som træffes af det ved artikel 14 i aftalen nedsatte blandede udvalg.

Artikel 5

1. Bilag 1 og 2 til denne protokol udgør en integrerende del deraf.
2. Denne protokol udgør sammen med protokollen af 2004 en integrerende del af aftalen.

Artikel 6

1. Denne protokol godkendes af Rådet for Den Europæiske Union på medlemsstaternes og Det Europæiske Fællesskabs vegne, og af Schweiz i overensstemmelse med egne procedurer.

2. Når disse procedurer er afsluttet, giver Rådet for Den Europæiske Union og Schweiz hinanden meddelelse herom

Artikel 7

Denne protokol træder i kraft på den første dag i den første måned efter datoen for den sidste meddelelse om ratificering eller godkendelse.

Artikel 8

Denne protokol er gældende i samme tidsrum og i henhold til samme retningslinjer som aftalen.

Artikel 9

1. Denne protokol og de dertil knyttede erklæringer er udfærdiget i to eksemplarer på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.
2. Den bulgarske og rumænske udgave af aftalen og samtlige bilag og protokoller hertil og slutakten hertil, har samme gyldighed. Det blandede udvalg, der er nedsat ved aftalens artikel 14, godkender de autentiske tekster til aftalen på de nye sprog.

Съставено в Брюксел, на двадесет и седми май две хиляди и осма година.

Hecho en Bruselas, el veintisiete de mayo de dos mil ocho.

V Bruselu dne dvacátého sedmého května dva tisíce osm.

Udfærdiget i Bruxelles den syvogtyvende maj to tusind og otte.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten Mai zweitausendacht.

Kahe tuhande kaheksanda aasta maikuu kahekümne seitsmendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εφτά Μαΐου δύο χιλιάδες οκτώ.

Done at Brussels on the twenty-seventh day of May in the year two thousand and eight.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept mai deux mille huit.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette maggio duemilaotto.

Briselē, divtūkstoš astotā gada divdesmit septītajā maijā.

Priimta du tūkstančiai aštuntų metų gegužės dvidešimt septintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-nyolcadik év május havának huszonhetedik napján.

Maġmul fi Brussell, fis-sebġha u għoxrin jum ta' Mejju tas-sena elfejn u tmienja.

Gedaan te Brussel, de zevenentwintigste mei tweeduizend acht.

Sporządzono w Brukseli, dnia dwudziestego siódmego maja roku dwa tysiące ósmego.

Feito em Bruxelas, em vinte e sete de Maio de dois mil e oito.

Întocmit la Bruxelles, douăzeci și șapte mai două mii opt.

V Bruseli dňa dvadsiateho siedmeho mája dvetisícosem.

V Bruslju, dne sedemindvajsetega maja leta dva tisoč osem.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksi-tuhattakahdeksan.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde maj tjugohundraåtta.

За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské státy
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Għall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu państw członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
På medlemsstaternas vägnar

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

—

BILAG 1

Overgangsordning for køb af jord og sekundærbolig

1. Republikken Bulgarien

Republikken Bulgarien kan i fem år fra datoen for denne protokols ikrafttræden opretholde lovfæstede restriktioner, som var gældende på tidspunktet for denne protokols undertegnelse, for erhvervelse af ejerskab til jord til sekundærboliger af schweiziske statsborgere, der ikke er bosiddende i Bulgarien, og juridiske personer, der er stiftet i overensstemmelse med schweizisk ret.

Schweiziske statsborgere, som er lovligt bosiddende i Bulgarien, omfattes ikke af bestemmelserne i det foregående afsnit eller af andre regler eller procedurer end dem, bulgarske statsborgere er omfattet af.

Republikken Bulgarien kan i syv år fra datoen for denne protokols ikrafttræden opretholde lovfæstede restriktioner, som var gældende på tidspunktet for denne protokols undertegnelse, for erhvervelse af landbrugsjord, skove og skovbrugsjord af schweiziske statsborgere og juridiske personer, der er stiftet i overensstemmelse med schweizisk ret. Schweiziske statsborgere må under ingen omstændigheder behandles mindre gunstigt med hensyn til erhvervelse af landbrugsjord, skove og skovbrugsjord, end de blev det på datoen for denne protokols undertegnelse, eller behandles mere restriktivt end tredjelandstatsborgere.

Selvstændige landbrugere, der er schweiziske statsborgere, og som ønsker at etablere sig og tage ophold i Republikken Bulgarien, er ikke omfattet af bestemmelserne i det foregående afsnit eller af andre procedurer end dem, der gælder for bulgarske statsborgere.

Disse overgangsforanstaltninger tages op til generel revision i løbet af det tredje år efter datoen for denne protokols ikrafttræden. Det blandede udvalg kan beslutte at afkorte eller bringe den i første afsnit nævnte overgangsperiode til ophør.

2. Rumænien

Rumænien kan i fem år fra datoen for denne protokols ikrafttræden opretholde lovfæstede restriktioner, som var gældende på tidspunktet for denne protokols undertegnelse, for erhvervelse af ejerskab til jord til sekundærboliger af schweiziske statsborgere, der ikke er bosiddende i Rumænien, og virksomheder, der er oprettet i overensstemmelse med schweizisk ret, men som hverken er etableret eller har en afdeling eller et repræsentationskontor på Rumæniens område.

Schweiziske statsborgere, som er lovligt bosiddende i Rumænien, omfattes ikke af bestemmelserne i det foregående afsnit eller af andre regler eller procedurer end dem, rumænske statsborgere er omfattet af.

Rumænien kan i syv år fra datoen for denne protokols ikrafttræden opretholde lovfæstede restriktioner, som var gældende på tidspunktet for denne protokols undertegnelse, for erhvervelse af landbrugsjord, skove og skovbrugsjord af schweiziske statsborgere og virksomheder, der er oprettet i overensstemmelse med schweizisk ret, men som hverken er etableret eller har en afdeling eller et repræsentationskontor på Rumæniens område. Schweiziske statsborgere må under ingen omstændigheder behandles mindre gunstigt med hensyn til erhvervelse af landbrugsjord, skove og skovbrugsjord, end de blev det på datoen for denne protokols undertegnelse, eller behandles mere restriktivt end tredjelandstatsborgere.

Selvstændige landbrugere, der er schweiziske statsborgere, og som måtte ønske at etablere sig og tage ophold i Rumænien, er ikke omfattet af bestemmelserne i første afsnit eller andre procedurer end dem, der gælder for rumænske statsborgere.

Disse overgangsforanstaltninger tages op til generel revision i løbet af det tredje år efter datoen for denne protokols ikrafttræden. Det blandede udvalg kan beslutte at afkorte eller bringe den i første afsnit nævnte overgangsperiode til ophør.

BILAG 2

I bilag II til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer foretages følgende ændringer:

- 1) Under overskriften »Ved anvendelsen af aftalen foretages der følgende tilpasninger til forordningen« foretages følgende ændringer i punkt 1 i afsnit A i bilag II til aftalen:
  - a) Under i) vedrørende bilag III, del A, tilføjes efter »Slovakiet — Schweiz«:

»Bulgarien — Schweiz

Ingen.

Rumænien — Schweiz

Ingen overenskomst.«
  - b) Under j) vedrørende bilag III, del B, tilføjes efter »Slovakiet — Schweiz«:

»Bulgarien — Schweiz

Ingen.

Rumænien — Schweiz

Ingen overenskomst.«
- 2) Følgende indsættes under overskriften »Afsnit A: akter, som der henvises til« under punkt 1 »Forordning (EØF) nr. 1408/71« efter »304 R 631: forordning (EF) nr. 631/2004 ...«:

»Afsnit 2 (Frie personbevægelser — social sikring) i Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006 om tilpasning af visse forordninger, beslutninger og afgørelser vedrørende frie varebevægelser, frie personbevægelser, selskabsret, konkurrencepolitik, landbrug (herunder veterinær- og plantesundhedslovgivning), transportpolitik, fiskale bestemmelser, statistikker, energi, miljø, samarbejde om retlige og indre anliggender, toldunion, eksterne forbindelser, fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og institutionerne på grund af Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, for så vidt dens bestemmelser vedrører EF-retsakter, som er omhandlet i bilag II til denne aftale.«
- 3) Følgende indsættes under overskriften »Afsnit A: akter, som der henvises til« under punkt 2. »Forordning (EØF) nr. 574/72« efter »304 R 631: forordning (EF) nr. 631/2004 ...«:

»Afsnit 2 (Frie personbevægelser — social sikring) i Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006 om tilpasning af visse forordninger, beslutninger og afgørelser vedrørende frie varebevægelser, frie personbevægelser, selskabsret, konkurrencepolitik, landbrug (herunder veterinær- og plantesundhedslovgivning), transportpolitik, fiskale bestemmelser, statistikker, energi, miljø, samarbejde om retlige og indre anliggender, toldunion, eksterne forbindelser, fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og institutionerne på grund af Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, for så vidt dens bestemmelser vedrører EF-retsakter, som er omhandlet i bilag II til denne aftale.«
- 4) Følgende indsættes under overskriften »Afsnit B: retsakter, som de kontraherende parter skal tage behørigt hensyn til« under punkt »4.18. 383 D 0117: beslutning nr. 117 ...«, »4.27. 388 D 64: beslutning nr. 136 ...«, »4.37. 393 D 825: beslutning nr. 150 ...«, efter »12003 TN 02/02 A: Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, ...«, og under punkt »4.77: beslutning nr. 192 ...«:

»Afsnit 2 (Frie personbevægelser — social sikring) i Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006 om tilpasning af visse forordninger, beslutninger og afgørelser vedrørende frie varebevægelser, frie personbevægelser, selskabsret, konkurrencepolitik, landbrug (herunder veterinær- og plantesundhedslovgivning), transportpolitik, fiskale bestemmelser, statistikker, energi, miljø, samarbejde om retlige og indre anliggender, toldunion, eksterne forbindelser, fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og institutionerne på grund af Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, for så vidt dens bestemmelser vedrører EF-retsakter, som er omhandlet i bilag II til denne aftale.«
- 5) For bulgarske og rumænske arbejdstagere finder den ordning, som er omhandlet i stk. 1 i afsnittet vedrørende arbejdsløshedsforsikring i protokollen til bilag II, anvendelse indtil udgangen af det syvende år efter denne protokols ikrafttræden.

FÆLLESERKLÆRING OM TILPASNING AF BILAG III TIL AFTALEN

De kontraherende parter erklærer, at for at sikre en gnidningsløs gennemførelse af aftalen tilpasses bilag III så snart som muligt med henblik på at indarbejde bl.a. direktiv 2005/36/EF, ændret ved direktiv 2006/100/EF og nye schweiziske akter.

ERKLÆRING FRA SCHWEIZ OM AUTONOME FORANSTALTNINGER FRA OG MED UNDERTEGNESESDATOEN

Schweiz giver midlertidig adgang til sit arbejdsmarked for statsborgere i de nye medlemsstater på basis af schweizisk lovgivning inden ikrafttrædelsen af den overgangsordning, der er omhandlet i denne protokol. Med henblik herpå åbner Schweiz fra og med datoen for denne protokols undertegnelse specifikke kvoter for korttids- såvel som langtidsarbejdstilladelser som defineret i aftalens artikel 10, stk. 1, for statsborgere fra de nye medlemsstater. Der bliver tale om 282 langtidstilladelser og 1 006 korttidstilladelser om året. Desuden gives der adgang for 2 011 arbejdstagere om året med en opholdstilladelse på mindre end 4 måneder.

RÅDETS AFGØRELSE**af 18. maj 2009****om fastlæggelse af den holdning, der på Fællesskabets vegne skal indtages i Det Internationale Kornråd med hensyn til forlængelsen af konventionen om kornhandel af 1995**

(2009/393/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, andet afsnit,

Eneste artikel

Det Europæiske Fællesskabs holdning i Det Internationale Kornråd er at stemme for en forlængelse af konventionen om kornhandel af 1995 med en yderligere periode på op til to år.

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

Kommissionen bemyndiges herved til at give udtryk for denne holdning i Det Internationale Kornråd.

ud fra følgende betragtning:

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2009.

- (1) Konventionen om kornhandel af 1995 blev indgået af Fællesskabet ved Rådets afgørelse 96/88/EF⁽¹⁾ og er regelmæssigt blevet forlænget med yderligere perioder på to år. Den blev senest forlænget ved en beslutning truffet af Det Internationale Kornråd i juni 2007 og gælder indtil den 30. juni 2009. Det er i Fællesskabets interesse at forlænge den yderligere. Kommissionen, der repræsenterer Fællesskabet i konventionen om kornhandel, bør derfor bemyndiges til at stemme for en sådan forlængelse —

På Rådets vegne

J. KOHOUT

Formand

⁽¹⁾ EFT L 21 af 27.1.1996, s. 47.

RÅDETS AFGØRELSE**af 18. maj 2009****om EF's holdning i Det Internationale Sukkerråd for så vidt angår forlængelsen af den internationale sukkeroverenskomst (1992)**

(2009/394/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Den internationale sukkeroverenskomst (1992) blev indgået af Fællesskabet ved Rådets afgørelse 92/580/EØF ⁽¹⁾ og trådte i kraft den 1. januar 1993 for en periode på tre år til den 31. december 1995. Siden da er den med regelmæssige mellemrum blevet forlænget for yderligere perioder på to år ad gangen. Overenskomsten blev senest forlænget ved beslutning truffet af Det Internationale Sukkerråd i maj 2007 og gælder til den 31. december 2009. Det er i EF's interesse, at den forlænges igen. Kommissionen, der repræsenterer EF i Det Internationale Sukkerråd, bør derfor bemyndiges til at stemme for en sådan forlængelse —

Eneste artikel

Det Europæiske Fællesskabs holdning i Det Internationale Sukkerråd er at stemme for, at den internationale sukkeroverenskomst (1992) forlænges for endnu en periode på op til to år.

Kommissionen bemyndiges til at give udtryk for denne holdning i Det Internationale Sukkerråd.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2009.

På Rådets vegne

J. KOHOUT

Formand

(¹) EFT L 379 af 23.12.1992, s. 15.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. maj 2009

om omsætning af biocidholdige produkter, der indeholder temephos, til væsentlige anvendelser i Frankrigs oversøiske departementer

(meddelt under nummer K(2009) 3744)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(2009/395/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1451/2007 af 4. december 2007 om den anden fase af det tiårs arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 16, stk. 2, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »direktivet«) skal Kommissionen påbegynde et tiårs arbejdsprogram for systematisk undersøgelse af alle aktive stoffer, som allerede var på markedet den 14. maj 2000 (i det følgende benævnt »undersøgelsesprogrammet«).

(2) Temephos er identificeret som tilgængeligt på markedet før den 14. maj 2000 som aktivt stof i biocidholdige produkter med andre anvendelsesformål end dem, der er anført i direktiv 98/8/EF, artikel 2, stk. 2, litra c) og d). Der er ikke inden fristens udløb indsendt noget dossier om optagelse af temephos i bilag I, IA eller IB til direktivet.

(3) Ifølge artikel 4, stk. 2, første afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2003 ⁽³⁾ skulle medlemsstaterne tilbagekalde eksisterende godkendelser og registreringer af biocidholdige produkter indeholdende temephos fra den 1. september 2006. Ifølge artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1451/2007 (i det følgende benævnt »forordningen«) må biocidholdige produkter, der indeholder temephos, ikke længere være i omsætning.

(4) Artikel 5 i forordningen fastsætter betingelser for, hvornår medlemsstaterne kan ansøge om undtagelse fra bestemmelsen i forordningens artikel 4, stk. 1, og hvornår en sådan undtagelse kan indrømmes.

(5) Ved Kommissionens beslutning 2007/226/EF ⁽⁴⁾ er der indrømmet en sådan undtagelse for biocidholdige produkter indeholdende temephos, som anvendes til bekæmpelse af smittebærende myg i Frankrigs oversøiske departementer. Undtagelsen er gældende til den 14. maj 2009.

(6) Frankrig har forelagt Kommissionen en ansøgning om forlængelse af undtagelsen indtil den 14. maj 2010, og den er ledsaget af oplysninger, der dokumenterer behovet for fortsat anvendelse af temephos. Kommissionen offentliggjorde den franske ansøgning elektronisk den 13. februar 2009. Under den 60 dage lange offentlige høring er der ikke gjort indvendinger mod, at ansøgningen imødekommes.

(7) Ud fra omfanget af sygdomsudbrud i de franske oversøiske departementer, hvor myg er smittebæreren, bør anvendelse af temephos fortsat være tilladt i situationer, hvor behandling med andre stoffer eller biocidholdige produkter ikke er effektiv. En yderligere forlængelse af afviklingsperioden for dette stof af hensyn til erstatning af det med andre egnede stoffer forekommer derfor nødvendig —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Uanset artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1451/2007 kan Frankrig tillade omsætning af biocidholdige produkter, der indeholder temephos (EF-nr. 222-191-1; CAS-nr. 3383-96-8), til bekæmpelse af smittebærende myg i Frankrigs oversøiske departementer til den 14. maj 2010.

⁽¹⁾ EUT L 325 af 11.12.2007, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 307 af 24.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 97 af 12.4.2007, s. 47.

Artikel 2

1. Når Frankrig i henhold til artikel 1 tillader omsætning af biocidholdige produkter, der indeholder temephos, skal følgende betingelser opfyldes:

- a) fortsat anvendelse kan kun finde sted på den betingelse, at biocidholdige produkter, der indeholder temephos, godkendes til den tilsigtede væsentlige anvendelse
- b) fortsat anvendelse accepteres kun, hvis den ikke indebærer uacceptabel påvirkning af menneskers eller dyrs sundhed eller af miljøet
- c) alle rimelige risikobegrænsende foranstaltninger pålægges, når godkendelsen gives
- d) biocidholdige produkter, som stadig er i omsætning efter den 1. september 2006, får ny mærkning, som svarer til den begrænsede anvendelse

e) godkendelsernes indehavere eller Frankrig søger at finde alternativer til disse anvendelsesformål, hvis det er muligt.

2. Senest den 14. maj 2010 underretter Frankrig Kommissionen om anvendelsen af stk. 1, særlig hvilke foranstaltninger der er truffet i medfør af litra e).

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2009.

På Kommissionens vegne
Stavros DIMAS
Medlem af Kommissionen

HENSTILLINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 7. maj 2009

om regulering af fastnet- og mobiltermineringstakster i EU

(2009/396/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽¹⁾, særlig artikel 19, stk. 1,

som har hørt Kommunikationsudvalget, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Ifølge artikel 8, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF skal de nationale tilsynsmyndigheder (NTM) bidrage til udviklingen af det indre marked ved bl.a. at samarbejde indbyrdes og med Kommissionen på en transparent måde for at sikre udvikling af en ensartet reguleringspraksis. En vurdering af mere end 850 forslag til foranstaltninger, som er blevet meddelt i henhold til artikel 7 i direktiv 2002/21/EF, viser imidlertid, at der fortsat findes uensartetheder i reguleringen af taletelefonitermineringstaksterne.
- (2) Selv om de fleste medlemsstater generelt opererer med en form for omkostningsbaseret prisfastsættelse, er der fortsat forskelle mellem medlemsstaternes priskontrolforanstaltninger. Ud over at valget af metoder til beregning af omkostningerne varierer betydeligt, anvendes metoderne også forskelligt. Dette øger spændet mellem engrostermineringstaksterne i Europa, som kun delvis kan forklares ud fra særlige nationale forhold. Dette

erkendes af De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe (ERG), som blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2002/627/EF ⁽²⁾, i dennes »fælles holdning om symmetrien mellem fastnettermineringstakster og symmetrien mellem mobiltermineringstakster«. Desuden har de nationale tilsynsmyndigheder i en række tilfælde tilladt mindre fastnet- eller mobiloperatører at beregne højere termineringstakster ud fra den begrundelse, at disse operatører er nye på markedet og ikke har kunnet drage fordel af stordriftsfordele og/eller er underlagt andre omkostningsvilkår. Denne mangel på symmetri findes fortsat i og mellem landene, om end den langsomt er ved at forsvinde. ERG har i sin fælles holdning fastslået, at termineringstaksterne normalt bør være symmetriske, og at asymmetriske takster kræver tilstrækkelig begrundelse.

- (3) Betydelige forskelle mellem reguleringen af faste og mobile termineringstakster skaber grundlæggende konkurrencemæssige forvriddninger. Termineringsmarkederne er karakteriseret af en tosidet adgang, hvor begge operatører formodes at høste fordele ved sammenkoblingen, men da begge operatører samtidig konkurrerer om abonnenter, kan termineringstaksterne have vigtige strategiske og konkurrencemæssige konsekvenser. Når termineringstaksterne fastsættes på et niveau, som overstiger et niveau, der svarer til de effektive omkostninger, overføres der betydelige beløb mellem markederne for fastnet- og mobiltelefoni og mellem forbrugerne. På markeder, hvor operatører har asymmetriske markedsandele, kan dette medføre betydelige betalinger fra mindre til større konkurrenter. Endvidere er det absolutte prisniveau for mobiltermineringstaksterne i en række medlemsstater fortsat højt sammenlignet med en række lande uden for Den Europæiske Union og også sammenlignet med fastnettermineringstaksterne generelt, hvilket fortsat afspejler sig i høje om end faldende priser for slutforbrugerne. Høje termineringstakster fører normalt til høje detailpriser for opkald og tilsvarende mindre forbrug, og dette nedsætter forbrugervelfærdet.

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁽²⁾ EFT L 200 af 30.7.2002, s. 38.

- (4) Den hidtidige mangel på harmonisering af anvendelsen af principperne for omkostningsberegning på termineringsmarkederne demonstrerer behovet for en fælles tilgang, som vil skabe større juridisk sikkerhed og bedre incitamenter for potentielle investorer og mindske regelbyrden for operatører, der er aktive i flere medlemsstater. En sammenhængende regulering af termineringsmarkederne er en klar målsætning, som er anerkendt af de nationale tilsynsmyndigheder, og som Kommissionen gentagne gange har givet udtryk for i forbindelse med vurderingen af udkast til foranstaltninger på grundlag af artikel 7 i direktiv 2002/21/EF.
- (5) Rammebestemmelserne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, nærmere bestemt artikel 9, 11 og 13 sammenholdt med betragtning 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet), indeholder krav om indførelse af nødvendige og passende omkostningsregnskabssystemer og indførelse af priskontrolforpligtelser ⁽¹⁾.
- (6) Kommissionens henstilling 2005/698/EF af 19. september 2005 om regnskabsopsplitning og omkostningsregnskabssystemer i henhold til rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation ⁽²⁾ udstikker rammerne for konsekvent anvendelse af de specifikke bestemmelser om omkostningsregnskabssystemer og regnskabsopsplitning med henblik på at forbedre gennemsigtigheden af regnskabssystemer, metoder samt revisions- og indberetningsprocessen til gavn for alle berørte parter.
- (7) Engrostalettelefoniterminering er en tjeneste, som er nødvendig for at kunne terminere opkald til faste steder (i faste net) eller til abonnenter (i mobile netværk). Afregningssystemet i EU er baseret på, at det opkaldende net betaler, hvilket betyder, at termineringsafgiften fastsættes af det opkaldte net og betales af det opkaldende net. Modtageren af opkaldet betaler ikke for denne tjeneste og har generelt ikke noget incitament til at forholde sig til den termineringspris, som dennes netoperatør forlanger. I denne forbindelse er det de høje prisers indvirkning på konkurrencen, som er de regulerende myndigheders største bekymring. Høje termineringspriser betales i sidste instans af slutbrugerne i form af højere opkaldsafgifter. Termineringsmarkedernes tovejskarakter betyder, at krydssubsidiering mellem operatører vil kunne give anledning til yderligere konkurrencemæssige problemer. Disse potentielle konkurrenceproblemer er fælles for både fastnet- og mobiltermineringsmarkederne. På grund af termineringsoperatørernes mulighed for og incitament til at hæve priserne væsentligt over omkostningerne synes omkostningsbaseret prisfastsættelse at være det mest hensigtsmæssige middel til at løse problemet på mellemlang sigt. I betragtning 20 i direktiv 2002/21/EF hedder det, at den metode, der anvendes ved omkostningsinddækningen, bør afhænge af situationen.
- Som følge af termineringsmarkedernes særlige karakter og de hermed forbundne konkurrencemæssige og distributionsmæssige problemer har Kommissionen længe erkendt, at fastsættelse af en ensartet metode baseret på en effektiv omkostningsnorm og anvendelse af symmetriske termineringstakster vil fremme effektivitet og bæredygtig konkurrence og sikre forbrugerne størst mulige fordele i form af priser og udbud af tjenester.
- (8) I henhold til artikel 8, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF skal medlemsstaterne sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder under udførelsen af de i dette direktiv og særdirektiverne omhandlede tilsynsopgaver, særlig sådanne, som har til formål at sikre en reel konkurrence, tager videst muligt hensyn til, at reguleringen helst skal være teknologineutral. Ifølge artikel 8, stk. 2, i direktiv 2002/21/EF skal de nationale tilsynsmyndigheder desuden fremme konkurrencen ved bl.a. at sikre, at alle brugere får maksimalt udbytte for så vidt angår valgmuligheder, pris og kvalitet, og at der hverken hersker konkurrenceforvridning eller -begrænsning. For at gennemføre disse målsætninger og sikre ensartet anvendelse i alle medlemsstater bør de regulerede termineringstakster snarest muligt nedsættes, så de svarer til en effektiv operatørs omkostninger.
- (9) I et konkurrencebaseret miljø skal operatørerne konkurrere på grundlag af de aktuelle omkostninger og ikke kompenseres for omkostninger, som skyldes manglende effektivitet. De historiske omkostningstal bør derfor tilpasses til de aktuelle omkostningstal for at afspejle omkostningerne for en effektiv operatør, som anvender moderne teknologi.
- (10) Operatører, som kompenseres for de faktiske termineringsomkostninger, har ikke noget incitament til at øge effektiviteten. Indførelsen af en »bottom-up«-model er forenelig med princippet om, at en effektiv operatørs net udvikles ud fra en økonomisk/teknisk model for et effektivt net, som opstilles på grundlag af de afholdte omkostninger. En sådan model vil afspejle omfanget af det nødvendige udstyr snarere end det faktisk tilgængelige udstyr, og nedarvede omkostninger indregnes ikke.
- (11) Eftersom en »bottom-up«-model især er baseret på afledte omkostninger, dvs. at netværksomkostningerne beregnes på grundlag af oplysninger fra sælgere af udstyr, kan de regulerende myndigheder ønske at afstemme resultaterne af en »bottom-up«-model med resultaterne af en »top-down«-model for at finde frem til de mest pålidelige resultater og for at undgå store udsving i driftsomkostninger, kapitalomkostninger og omkostningsfordeling mellem en hypotetisk og faktisk operatør. For at kunne identificere og tage hensyn til eventuelle mangler ved »bottom-up«-modellen, såsom mangel på informationsmæssig symmetri, kan de nationale tilsynsmyndigheder sammenligne resultaterne af »bottom-up«-modellen med resultaterne af en tilsvarende »top-down«-model, hvor der anvendes reviderede data.

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 266 af 11.10.2005, s. 64.

- (12) Omkostningsmodellen bør være baseret på effektive teknologier, som vil være tilgængelige inden for den tidsramme, som modellen omfatter, i det omfang disse kan identificeres. I en »bottom-up«-model, som opstilles i dag, bør kernenettet for faste net således i princippet antages at være »Next Generation Networks« (NGN). »Bottom-up«-modellen for mobile net bør være baseret på en kombination af 2G og 3G for nettets access-del svarende til den forventede udvikling, medens kernenet kunne være baseret på NGN.
- (13) På grund af de særlige forhold, som gør sig gældende på markederne for taleterminering, bør omkostningerne ved termineringstjenester beregnes på grundlag af de langsigtede differensomkostninger (LRIC). I en LRIC-model er alle omkostninger variable, og da det antages, at alle aktiver med tiden udskiftes, sikrer taksering baseret på LRIC mulighed for effektiv omkostningsdækning. LRIC-modellen indregner kun omkostninger, som hidrører fra tilvejebringelse af en specifik supplerende tjeneste. Differensomkostningsmetoden, der kun allokerer effektivt afholdte omkostninger, som ikke ville være påløbet, hvis den ekstra tjeneste, som omkostningen medfører, ikke længere produceres (der er således tale om sparede omkostninger), fremmer effektiv produktion og effektivt forbrug og mindsker potentielle konkurrenceforvriddninger. Jo mere termineringstaksterne afviger fra differensomkostningerne, jo større konkurrencemæssig forvriddning vil der være mellem fastnet- og mobilmarkedet og/eller mellem operatører med asymmetriske markedsandele og trafikmønstre. Det er derfor berettiget at anvende en ren LRIC-metode, hvorved den relevante supplerende tjeneste er engrostermineringstjenesten, som kun tager højde for sparede omkostninger. LRIC-metoden vil også gøre det muligt at få dækket alle faste og variable omkostninger (idet de faste omkostninger forventes at blive variable på lang sigt), som kan henføres til udbydelse af engrostermineringstjenester, og dette vil muliggøre effektiv omkostningsdækning.
- (14) Sparede omkostninger kan defineres som forskellen mellem de identificerede langsigtede omkostninger for en operatør med et fuldt udbud af tjenester og de langsigtede omkostninger for en operatør med et fuldt udbud af tjenester bortset fra engrosterminering til tredjemand (dvs. omkostninger for en operatør, som ikke tilbyder terminering til tredjemand). For at sikre en hensigtsmæssig fordeling af omkostningerne er det nødvendigt at sondre mellem omkostninger, der er trafikafhængige, dvs. alle faste og variable omkostninger, som stiger, når trafikken øges, og omkostninger, som ikke er trafikafhængige, dvs. alle omkostninger, der ikke stiger, når trafikken øges. For at kunne beregne de sparede omkostninger, som er relevante ved engrosterminering, bør der ses bort fra ikke-trafikrelaterede omkostninger. Det kan således synes rimeligt først at tilskrive trafikrelaterede omkostninger til andre tjenester (som f.eks. access, SMS, MMS, bredbånd, faste kredsløb) og lade engrostaletelefoniterminering være den sidste tjeneste, som tages i betragtning. Den omkostning, som tilskrives engrosterminering, vil således kun svare til den meromkostning, som påløber ved at tilbyde denne tjeneste. Derfor vil anvendelsen af en LRIC-metode til beregning af omkostningerne ved engrostermineringstjenester på fastnet- og mobilmarkederne ene og alene sikre dækning af sparede omkostninger, hvis en engrostermineringstjeneste ikke længere blev udbudt til tredjemand.
- (15) Det kan noteres, at opkaldsterminering er en tjeneste, som skaber fordele for såvel den opkaldende part som modtageren (hvis modtageren ikke havde fordel heraf, ville han ikke besvare opkaldet), hvoraf man kan konkludere, at begge parter er med til at skabe omkostningen. Ud fra princippet om, at den, der forårsager en omkostning, er den, som skal betale for den, må det være ophavsmanden til omkostningerne, som skal afholde disse. Selv om opkaldstermineringsmarkedet således er tosidet, idet omkostningerne skabes af to parter, er det ikke nødvendigt at få dækning for alle relaterede omkostninger via den regulerede engrostermineringspris. I denne henstilling antages alle sparede omkostninger ved at levere engrosterminering at blive dækket over engrosprisen, dvs. alle de omkostninger, der stiger som følge af øget engrosterminering.
- (16) Ved fastsættelse af termineringstakster bør afvigelser fra et fælles effektivt omkostningsniveau være baseret på objektive omkostningsforskelle, som operatørerne ikke har nogen indflydelse på. For faste net er der ikke konstateret nogen objektive omkostningsforskelle, som operatørerne ikke har indflydelse på. For mobile net kan *ulige frekvenstildeling* betragtes som en udefrakommende faktor, der medfører forskelle i mobiloperatørernes enhedsomkostninger. Der kan opstå eksterne omkostningsforskelle, hvis frekvenstildelingen ikke er sket ved hjælp af markedsbaserede mekanismer, men på grundlag af en fortløbende licenstildeling. Når frekvenstildelingen sker ved hjælp af markedsbaserede mekanismer som f.eks. auktioner, eller hvor der findes et sekundært marked, vil frekvensafhængige omkostningsforskelle blive bestemt mere af interne faktorer og vil formentlig mindskes betydeligt eller forsvinde.
- (17) Nytilkommende på mobilmarkedet kan desuden have højere enhedsomkostninger i en overgangsperiode, indtil de når mindstestørrelsen for effektiv drift. I sådanne situationer kan de nationale tilsynsmyndigheder efter en konstatering af, at der er hindringer for markedsadgang og -ekspansion på detailmarkedet, tillade, at disse operatører får dækket deres højere differensomkostninger

i forhold til omkostningerne for en normal operatør i en overgangsperiode på op til fire år, efter at de er trådt ind på markedet. Ud fra ERG's fælles holdning er det rimeligt at regne med en tidsramme på fire år til udfasning af manglende symmetri. Dette er baseret på forventningen om, at det på mobilmarkedet tager tre-fire år at opnå en markedsandel på mellem 15 % og 20 %, hvilket er tæt på mindstestørrelsen for effektiv drift. Dette er modsat situationen for nye operatører i faste net, der har mulighed for at opnå lave enhedsomkostninger ved at fokusere deres net i særlige geografiske områder med tæt trafik og/eller leje relevant kapacitet af eksisterende netoperatører.

- (18) En afskrivningsmetode, som afspejler et aktivs økonomiske værdi, er at foretrække. Hvis det imidlertid ikke er muligt at opstille en brugbar afskrivningsmodel, kan andre metoder anvendes, herunder lineær afskrivning, annuitetsafskrivning og »tiltede« annuiteter. Valget mellem de forskellige metoder afhænger af, hvor tæt de emulerer en økonomisk vurdering af afskrivningen. Hvis det ikke er muligt at opstille en brugbar afskrivningsmodel, er det nødvendigt at analysere afskrivningsprofilen for hver enkelt større aktiv i »bottom-up«-modellen separat og vælge den model, som genererer en afskrivningsprofil, der svarer til profilen for økonomisk afskrivning.
- (19) Hvad angår den mest effektive netstørrelse gælder der forskellige overvejelser for fastnet- og mobilmarkedet. Mindstestørrelsen for et effektivt net kan være forskellig for fastnet og mobilnet, da dette afhænger af de forskellige regelsæt og de kommercielle vilkår for hver nettype.
- (20) Ved reguleringen af engrostermineringstakster bør de nationale tilsynsmyndigheder hverken forbyde eller hindre operatører i at finde alternative ordninger for udveksling af termineringstrafik i fremtiden, så længe disse ordninger er forenelige med et konkurrencedygtigt marked.
- (21) En overgangsperiode indtil 31. december 2012 bør være tilstrækkelig lang til, at de nationale tilsynsmyndigheder kan få opstillet omkostningsmodellen, og for at operatørerne kan få tilpasset deres forretningsplaner i overensstemmelse hermed, samtidig med at man imødekommer det presserende behov for at sikre, at forbrugerne får størst mulig fordel i form af effektive og omkostningsbaserede termineringstakster.
- (22) For nationale tilsynsmyndigheder med begrænsede ressourcer kan det undtagelsesvis være nødvendigt med en yderligere overgangsperiode for at opstille den anbefalede omkostningsmodel. Hvis en national tilsynsmyndighed under disse omstændigheder kan påvise, at en anden metode (f.eks. benchmarking) end en »bottom-up«-LRIC-model baseret på aktuelle omkostninger giver et resultat, som er foreneligt med denne henstilling, og giver effektive resultater, som er forenelige med et konkurrencedygtigt marked, kan tilsynsmyndigheden

fastsætte midlertidige priser baseret på en alternativ metode indtil den 1. juli 2014. Hvor det objektivt set vil være uforholdsmæssigt for nationale tilsynsmyndigheder med begrænsede ressourcer at anvende den anbefalede omkostningsmodel efter denne dato, kan disse nationale tilsynsmyndigheder fortsætte med at anvende en alternativ model frem til datoen for revision af denne henstilling, medmindre det organ, der er oprettet med henblik på samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen, herunder dets tilknyttede arbejdsgrupper, yder tilstrækkelig praktisk støtte og vejledning til at opveje de begrænsede ressourcer og navnlig omkostningerne ved at indføre den anbefalede metode. De takster, der fremkommer som resultat af alternative metoder bør ikke overstige gennemsnittet af de termineringstakster, der fastsættes af nationale tilsynsmyndigheder, som anvender den anbefalede metode til beregning af omkostningerne.

- (23) Denne henstilling har været gjort til genstand for en offentlig høring,

HENSTILLER:

- 1) Ved fastsættelse af forpligtelser vedrørende priskontrol og omkostningsregnskabssystemer i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2002/21/EF over for operatører, der af deres nationale tilsynsmyndighed er udpeget som havende en stærk markedsposition på markederne for engrostalettelefoniterminering på individuelle offentlige telefonnet (i det følgende benævnt fastnet- og mobiltermineringsmarkedene) efter en markedsanalyse, der er udført i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF, skal de nationale tilsynsmyndigheder fastsætte termineringstakster baseret på de omkostninger, som afholdes af en effektiv operatør. Dette indebærer, at termineringstaksterne også skal være symmetriske. Ved fastsættelsen heraf følger de nationale tilsynsmyndigheder anvisningerne nedenfor.
- 2) Det anbefales, at vurderingen af de effektive omkostninger baseres på de aktuelle omkostninger og anvendelse af en »bottom-up«-model, hvor de langsigtede differensomkostninger (LRIC) anvendes som metode til beregning af omkostningerne.
- 3) De nationale tilsynsmyndigheder kan sammenligne resultaterne af »bottom-up«-modellen med resultaterne af en »top-down«-model, som anvender reviderede data med henblik på at kontrollere og forbedre resultaternes pålidelighed, og foretage deraf følgende tilpasninger.
- 4) Omkostningsmodellen bør være baseret på effektive teknologier, som vil være tilgængelige inden for den tidsramme, som modellen omfatter. Kernen af såvel faste som mobile net kan derfor i princippet være baseret på Next Generation Network (NGN). Access-delen af de mobile net bør desuden være baseret på en kombination af 2G- og 3G-telefoni.

- 5) De forskellige omkostningskategorier bør defineres som følger:
- a) differensomkostninger er omkostninger, som kan undgås, hvis en specifik ekstra tjeneste ikke længere leveres (sparede omkostninger)
  - b) trafikafhængige omkostninger er alle de omkostninger, som stiger i takt med øget trafik.
- 6) I LRIC-modellen bør den relevante ekstra tjeneste defineres som den engrostalettelefonering, som stilles til rådighed for tredjemand. Dette betyder, at de nationale tilsynsmyndigheder ved vurderingen af differensomkostningerne skal beregne forskellen mellem de langsigtede omkostninger for en operatør med et fuldt udbud af tjenester og de langsigtede omkostninger for en operatør, som ikke tilbyder engrosterminering til tredjemand. Det er nødvendigt at sondre mellem omkostninger, der er trafikafhængige, og omkostninger, som ikke er trafikafhængige, idet sidstnævnte ikke skal tages i betragtning ved beregningen af engrostermineringstaksterne. Den anbefalede metode ved beregning af den relevante differensomkostning er først at tilskrive trafikafhængige omkostninger til andre tjenester end engrosterminering og til sidst at tilskrive residuale trafikafhængige omkostninger til engrosterminering. Dette betyder, at kun omkostninger, som ville være sparet, hvis engrosterminering ikke længere blev tilbudt tredjemand, bør tilskrives de regulerede taletelefontjenester. Principperne bag beregningen af engrostermineringstjenester i henholdsvis faste og mobile termineringsnet er forklaret nærmere i bilaget.
- 7) Hvis det er muligt, anbefales det at anvende økonomisk afskrivning som afskrivningsmetode for aktiver.
- 8) Ved vurderingen af, hvilken netstørrelse der kan betragtes som effektiv i en operatørmodel, skal de nationale tilsynsmyndigheder tage hensyn til principperne for definering af en passende effektiv størrelse for faste og mobile net i overensstemmelse med bilaget.
- 9) Fastsættelse af et effektivt niveau for omkostningerne, som afviger fra principperne i det foregående, skal være begrundet i objektive omkostningsforskelle, som de pågældende operatører ikke har nogen indflydelse på. Sådanne objektive omkostningsforskelle kan opstå på mobiltermineringsmarkederne som følge af ulige frekvenstildeling. For så vidt som yderligere frekvenser, der er erhvervet for at kunne tilbyde engrostalettelefonering, er omfattet af modellen, bør de nationale tilsynsmyndigheder kontrollere eventuelle objektive omkostningsforskelle regelmæssigt, bl.a. under hensyntagen til, om yderligere frekvenser i fremtiden kan forventes at blive tilgængelige gennem markedet, hvilket vil kunne udjævne eventuelle omkostningsforskelle, der er skabt som følge af eksisterende tildelinger, eller om denne relative omkostningsbyrde vil forsvinde med tiden, efterhånden som sene indtrædere på markedet øger deres frekvensantal.
- 10) Hvis det kan påvises, at en nytillkommende på mobilmarkedet, som ikke har mindstestørrelsen for effektiv drift, opererer med højere differensomkostninger pr. enhed, kan de nationale tilsynsmyndigheder efter en konstatering af, at der er hindringer for markedsadgang og -ekspansion på detailmarkedet, tillade, at disse højere omkostninger i en overgangsperiode dækkes via regulerede termineringstakster. En sådan periode bør ikke overstige fire år efter indtrædelsen på markedet.
- 11) Denne henstilling berører ikke tidligere regler fastlagt af de nationale tilsynsmyndigheder på de heri berørte områder. Uanset dette bør de nationale tilsynsmyndigheder sikre, at termineringstaksterne fastsættes på et omkostningseffektivt og symmetrisk niveau senest den 31. december 2012 med forbehold af eventuelle objektive omkostningsforskelle, der er konstateret som anført i nummer 9) og 10).
- 12) I ekstraordinære tilfælde, hvor en national tilsynsmyndighed, især på grund af begrænsede ressourcer, ikke er i stand til at færdiggøre den anbefalede model i tide, og hvis denne er i stand til at påvise, at en anden metode end en »bottom-up«-LRIC-model baseret på aktuelle omkostninger vil give et resultat, som er foreneligt med denne henstilling og giver effektive resultater, som er forenelige med et konkurrencedygtigt marked, kan tilsynsmyndigheden fastsætte midlertidige priser baseret på en alternativ metode indtil 1. juli 2014. Hvor det objektivt set vil være uforholdsmæssigt for nationale tilsynsmyndigheder med begrænsede ressourcer at anvende den anbefalede omkostningsmodel efter denne dato, kan disse nationale tilsynsmyndigheder fortsætte med at anvende en alternativ model frem til datoen for revision af denne henstilling, medmindre det organ, der er oprettet med henblik på samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen, herunder dets tilknyttede arbejdsgrupper, yder tilstrækkelig praktisk støtte og vejledning til at opveje de begrænsede ressourcer og navnlig omkostningerne ved at indføre den anbefalede metode. De takster, der fremkommer som resultat af alternative metoder bør ikke overstige gennemsnittet af de termineringstakster, der fastsættes af nationale tilsynsmyndigheder, som anvender den anbefalede metode til beregning af omkostningerne.

- 13) Denne henstilling tages op til revision senest fire år efter anvendelsesdatoen.
- 14) Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2009.

På Kommissionens vegne
Viviane REDING
Medlem af Kommissionen

BILAG

Principper for beregning af engrostermineringstakster i faste net

De relevante differensomkostninger (dvs. sparede omkostninger) i forbindelse med engrosterminering udgøres af forskellen mellem de langsigtede omkostninger for en operatør med et fuldt udbud af tjenester og de langsigtede omkostninger for en operatør, som ikke tilbyder engrosterminering til tredjemand.

Det er nødvendigt at sondre mellem trafikafhængige og ikke-trafikafhængige omkostninger for at sikre en hensigtsmæssig fordeling af disse omkostninger. Ikke-trafikafhængige omkostninger bør ikke medtages ved beregningen af engrostermineringstakster. Af de trafikafhængige omkostninger skal kun omkostninger, som ville være sparet, såfremt der ikke blev udbudt engrostermineringstjenester, tilskrives den relevante yderligere terminering. De sparede omkostninger kan beregnes ved først at tilskrive trafikafhængige omkostninger til andre tjenester end engrosterminering (access, datatjenester, IPTV osv.) og kun tilskrive residuale trafikafhængige omkostninger til engrosterminering.

Skillepunktet mellem trafikafhængige og ikke-trafikafhængige omkostninger ligger typisk i det første krydspunkt. I et PSTN-net anses dette normalt for at være tilgangssiden af linjekortet i den (fremskudte) koncentrator. I bredbånds-NGN svarer dette til linjekortet i DSLAM/MSAN-udstyret⁽¹⁾. Når DSLAM/MSAN er placeret i et gadeskab, bør det overvejes, om kredsløbet mellem gadeskabet og centralen/hovedfordeleren er delt og bør anses for en del af den trafikafhængige omkostningskategori, hvilket i så fald betyder, at skillepunktet mellem trafikafhængige og ikke-trafikafhængige omkostninger ligger i gadeskabet. Hvis der afsættes dedikeret og teknologiafhængig kapacitet til taletermineringstjenesten, vil skillepunktet fortsat ligge i den (fremskudte) koncentrator.

På baggrund af det foregående er eksempler på omkostninger, som skal medregnes i den yderligere terminering, den yderligere netkapacitet, som er nødvendig for at håndtere yderligere engrostrafik, (dvs. yderligere netinfrastruktur, som skyldes behovet for at øge kapaciteten og håndtere yderligere engrostrafik), hvortil kommer yderligere engrosomkostninger, som er direkte relateret til leveringen af engrosterminering til tredjemand.

Ved overvejelserne om, hvilken operatørstørrelse der kan betragtes som effektiv i omkostningsmodellen, bør de nationale tilsynsmyndigheder tage hensyn til, at operatørerne i faste net har mulighed for at opbygge deres net i særlige geografiske områder og at fokusere på ruter med tæt trafik og/eller leje relevant kapacitet af eksisterende netoperatører. Ved fastlæggelse af, hvilken netstørrelse der kan betragtes som effektiv i en operatørmodel, bør de nationale tilsynsmyndigheder derfor tage hensyn til behovet for at fremme effektiv adgang til markedet og samtidig erkende, at mindre operatører under visse omstændigheder kan producere til lave enhedsomkostninger i små geografiske områder. Endvidere må det antages, at mindre operatører, som ikke kan opnå samme stordriftsfordele som de største operatører over større geografiske områder, vil købe engrospakker i stedet for selv at tilbyde termineringstjenester.

Principper for beregning af engrostermineringstakster i mobile net

De relevante differensomkostninger (dvs. sparede omkostninger) i forbindelse med engrostermineringstjenesten er forskellen mellem de langsigtede omkostninger for en operatør med et fuldt udbud af tjenester og de langsigtede omkostninger for en operatør, som ikke tilbyder engrosterminering til tredjemand.

Det er nødvendigt at sondre mellem trafikafhængige og ikke-trafikafhængige omkostninger for at sikre en hensigtsmæssig fordeling af disse omkostninger. Ikke-trafikafhængige omkostninger bør ikke medtages ved beregningen af engrostermineringstakster. Af de trafikafhængige omkostninger skal kun omkostninger, som ville være sparet, såfremt der ikke blev udbudt engrostermineringstjenester, tilskrives den relevante yderligere terminering. De sparede omkostninger kan beregnes ved først at tilskrive trafikafhængige omkostninger til andre tjenester end engrosterminering (access, SMS, MMS osv.) og kun tilskrive residuale trafikafhængige omkostninger til engrosterminering.

Prisen for en mobiltelefon og et SIM-kort er ikke trafikafhængig og bør derfor ikke medregnes i en omkostningsmodel for engrostaletelofoniterminering.

Netdækning kan bedst beskrives som muligheden for at foretage et opkald hvor som helst og når som helst, og kapaciteten svarer til de yderligere netomkostninger, som er nødvendige for at håndtere øget trafik. Behovet for at skulle sikre en sådan dækning for abonnenterne medfører ikke-trafikafhængige omkostninger, som ikke bør tilskrives øget engrosterminering. Investeringer på et modent mobilmarked skyldes mere kapacitetsudvidelser og udviklingen af nye tjenester, og dette bør afspejles i omkostningsmodellen. Differensomkostningen ved engrostermineringstjenester bør derfor ikke indregne dækningsomkostninger, men bør omfatte yderligere kapacitetsomkostninger, som skyldes leveringen af engrostermineringstjenester.

⁽¹⁾ Digital Subscriber Line Access Multiplexer/Multi-Service Access Node.

De omkostninger i forbindelse med frekvensanvendelsen (licenser og udnyttelse af frekvensspektre), som påløber ved levering af detailydelser til abonnenterne, er i starten afhængige af abonnentantallet og er således ikke trafikafhængige og bør ikke medregnes som en del af den yderligere engrosterminering. Når det er muligt, bør omkostninger ved at erhverve yderligere frekvensressourcer for at øge kapaciteten (ud over det minimum, som er nødvendigt for at levere detailtjenester til abonnenterne) og håndtere yderligere trafik som følge af leveringen af engrostermineringstjenester, medtages på basis af de langsigtede offeromkostninger.

På baggrund af det foregående er eksempler på omkostninger, som skal medregnes i den yderligere terminering, den yderligere netkapacitet, som er nødvendig for at håndtere yderligere engrostrafik (dvs. yderligere netinfrastruktur, som skyldes behovet for at øge kapaciteten og håndtere yderligere engrostrafik). Sådanne netværksrelaterede omkostninger vil kunne omfatte yderligere mobile koblingscentre (MSC) eller basisinfrastruktur, som er direkte krævet for at befordre termineringstrafik for tredjemand. Når nogle netværkselementer deles for at kunne levere opkaldsoprindelses- termineringstjenester, som f.eks. cellepladser (cell sites) eller basistransceiverstationer (BTS), vil disse netværkselementer desuden være inkluderet i termineringsomkostningsmodellen i det omfang, de er nødvendige, på grund af den yderligere kapacitet, som er nødvendig for, at tredjemand kan befordre termineringstrafik. Der vil desuden blive taget hensyn til yderligere frekvensomkostninger og kommercielle engrosomkostninger, som er direkte relateret til leveringen af engrosterminering til tredjemand. Dette betyder, at dækningsomkostninger, nødvendige generalomkostninger og kommercielle detailomkostninger ikke indregnes.

For at vurdere, hvilken mindsteoperatørstørrelse der kan betragtes som effektiv i omkostningsmodellen, og under hensyntagen til udviklingen i markedsandele i en række EU-medlemsstater, anbefales det, at markedsandelen fastsættes til 20 %. Det kan forventes, at mobiloperatører, som træder ind på markedet, vil forsøge at maksimere effektiviteten og indtægterne og således blive i stand til at opnå en markedsandel på 20 %. Hvis en national tilsynsmyndighed kan dokumentere, at markedsforholdene i en medlemsstat vil indebære en anden mindstestørrelse for effektiv drift, vil den kunne anvende en anden fremgangsmåde.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 43/2009 af 16. januar 2009 om fastsættelse for 2009 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger

(Den Europæiske Unions Tidende L 22 af 26. januar 2009)

1) Side 32-35, bilag I:

Indgangen »*Germo alalunga* ALB Hvid tun« slettes.

2) Side 32-35, bilag I:

a) i stedet for: »*Lampanyctus achirus*«

læses: »*Nannobrachium achirus*«

b) i stedet for: »*Radjiformes*«

læses: »*Rajiformes*«.

3) Side 32-35, bilag I, og side 118, anden tabel:

i stedet for: »*Tetrapturus alba*«

læses: »*Tetrapturus albidus*«.

4) Side 32-35, bilag I:

i stedet for: »Spanish ling SLI *Molva macrophthalmu*«

læses: »Spanish ling SLI *Molva macrophthalma*«.

5) Side 41, bilag IA, anden tabel — Art: Sild, Område: Bifangster i område III a:

i stedet for: »(HER/03A-BC.)«

læses: »(HER/03A-BC)«.

6) Side 41, bilag IA, tredje tabel — Art: Sild, Område: Bifangster i IV, VII d og EF-farvande i II a:

i stedet for: »(HER/2A47DX.)«

læses: »(HER/2A47DX)«.

7) Side 42, bilag IA, første tabel — Art: Sild, Område: VII d og IVc:

i stedet for: »(HER/4CXB7D.)«

læses: »(HER/4CXB7D)«.

8) Side 43, bilag IA, tredje tabel — Art: Sild, Område: VIIa:

i stedet for: »(HER/07A/MM.)«

læses: »(HER/07A/MM)«.

- 9) Side 65, bilag IA, første tabel — Art: Blåhvilling, Område: VIIIc, IX og X samt EF-farvande i CECAF 34.1.1:
i stedet for:

»Art:	Blåhvilling <i>Micromesistius poutassou</i>	Område:	VIII c, IX og X samt EF-farvande i CECAF 34.1.1 (WHB/8C3411)
Spanien	12 124		
Portugal	3 031		
EF	15 155 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	590 000		

Analytisk TAC.
 Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.
 Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.
 Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.

⁽¹⁾ Heraf må højst 68 % fanges i den norske økonomiske zone eller i fiskerizonen omkring Jan Mayen (WHB/*NZJM2).

⁽²⁾ Heraf må højst 27 % fanges i færøske farvande (WHB/*05B-F).«

læses:

»Art:	Blåhvilling <i>Micromesistius poutassou</i>	Område:	VIII c, IX og X samt EF-farvande i CECAF 34.1.1 (WHB/8C3411)
Spanien	12 124		
Portugal	3 031		
EF	15 155 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	590 000		

Analytisk TAC.
 Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.
 Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.
 Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.

⁽¹⁾ Heraf må højst 68 % fanges i den norske økonomiske zone eller i fiskerizonen omkring Jan Mayen (WHB/*NZJM2).

⁽²⁾ Heraf må højst 27 % fanges i færøske farvande (WHB/*05B-F).«

- 10) Side 67, bilag IA, anden tabel — Art: Lange, Område: EF-farvande i IV:
i stedet for:

»Art:	Lange <i>Molva molva</i>	Område:	EF-farvande i IV (LIN/04.)
Belgien	18		
Danmark	286		
Tyskland	177		
Frankrig	159		
Nederlandene	6		
Sverige	12		
Det Forenede Kongerige	2 196		
EF	2 856		

Analytisk TAC.
 Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.
 Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.
 Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.«

læses:

»Art:	Lange <i>Molva molva</i>	Område:	EF-farvande i IV (LIN/04.)
Belgien	18		
Danmark	286		
Tyskland	177		
Frankrig	159		
Nederlandene	6		
Sverige	12		
Det Forenede Kongerige	2 196		
EF	2 854		

Analytisk TAC.
 Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.
 Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.
 Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.«

11) Side 67, bilag IA, tredje tabel — Art: Lange, Område: EF og internationale farvande i V:

i stedet for:

»Art:	Lange <i>Molva molva</i>	Område:	EF-farvande og internationale farvande i V (LIN/05.)
Belgien	9	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Analytisk TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.« </div>	
Danmark	6		
Tyskland	6		
Frankrig	6		
Det Forenede Kongerige	6		
EF	34		

læses:

»Art:	Lange <i>Molva molva</i>	Område:	EF-farvande og internationale farvande i V (LIN/05.)
Belgien	9	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Analytisk TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.« </div>	
Danmark	6		
Tyskland	6		
Frankrig	6		
Det Forenede Kongerige	6		
EF	33		

12) Side 68, bilag IA, første tabel — Art: Lange, Område: EF-farvande og internationale farvande i VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV:

i stedet for:

»Art:	Lange <i>Molva molva</i>	Område:	EF-farvande og internationale farvande i VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV (LIN/6X14.)
Belgien	40	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Analytisk TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. </div>	
Danmark	7		
Tyskland	147		
Spanien	2 969		
Frankrig	3 166		
Irland	793		
Portugal	7		
Det Forenede Kongerige	3 645		
EF	10 776		
Norge	5 638 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Færøerne	250 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		
TAC	16 664		

(...)[«]

læses:

»Art:	Lange <i>Molva molva</i>	Område:	EF-farvande og internationale farvande i VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV (LIN/6X14.)
Belgien	40	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Analytisk TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. </div>	
Danmark	7		
Tyskland	147		
Spanien	2 969		
Frankrig	3 166		
Irland	793		
Portugal	7		
Det Forenede Kongerige	3 645		
EF	10 774		
Norge	5 638 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Færøerne	250 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		
TAC	16 662		

(…)

- 13) Side 81, bilag IA, første tabel — Art: Rokker, Område: EF-farvande i VIa-b og VIIa-c, e-k:
i stedet for:

»Art:	Rokker <i>Rajidae</i>	Område:	EF-farvande i VIa-b og VIIa-c, e-k (SRX/67AKXD)
Belgien	1 422 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> Præventiv TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. </div>	
Estland	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Frankrig	6 383 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Tyskland	19 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Irland	2 055 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Litauen	33		
Nederlandene	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Portugal	35 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Spanien	1 718 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Det Forenede Kongerige	4 070 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EF	15 748 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	15 748 ⁽²⁾		

(…)

læses:

»Art:	Rokker <i>Rajidae</i>	Område:	EF-farvande i VIa-b og VIIa-c, e-k (SRX/67AKXD)
Belgien	1 422 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Præventiv TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.	
Estland	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Frankrig	6 383 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Tyskland	19 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Irland	2 055 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Litauen	33		
Nederlandene	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Portugal	35 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Spanien	1 718 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Det Forenede Kongerige	4 070 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EF	15 749 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	15 749 ⁽²⁾		

(...)

14) Side 81, Bilag IA, anden tabel — Art: Rokker, Område: EF-farvande i VIId:

i stedet for:

»Art:	Rokker <i>Rajidae</i>	Område:	EF-farvande i VIId (SRX/07D)
Belgien	94 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Præventiv TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.	
Frankrig	789 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Nederlandene	5 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Det Forenede Kongerige	157 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EF	1 044 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	1 044 ⁽²⁾		

(...)

læses:

»Art:	Rokker <i>Rajidae</i>	Område:	EF-farvande i VIId (SRX/07D)
Belgien	94 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Præventiv TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.	
Frankrig	789 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Nederlandene	5 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Det Forenede Kongerige	157 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EF	1 045 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	1 045 ⁽²⁾		

(...)

15) Side 82, bilag IA, første tabel — Art: Rokker, Område: EF-farvande i VIII og IX:

i stedet for:

»Art:	Rokker <i>Rajidae</i>	Område:	EF-farvande i VIII og IX (SRX/8910-C)
Belgien	13 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Præventiv TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.	
Frankrig	2 435 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Portugal	1 974 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Spanien	1 986 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Det Forenede Kongerige	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EF	6 423 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	6 423 ⁽²⁾		

⁽¹⁾ Fangster af pletrokke (*Leucoraja naevus*) (RJN/8910-C) og sømrokke (*Raja clavata*) (RJC/8910-C) skal rapporteres særskilt.

(…)

læses:

»Art:	Rokker <i>Rajidae</i>	Område:	EF-farvande i VIII og IX (SRX/89-C.)
Belgien	13 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Præventiv TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.	
Frankrig	2 435 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Portugal	1 974 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Spanien	1 986 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Det Forenede Kongerige	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EF	6 422 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	6 422 ⁽²⁾		

⁽¹⁾ Fangster af pletrokke (*Leucoraja naevus*) (RJN/89-C.) og sømrokke (*Raja clavata*) (RJC/89-C.) skal rapporteres særskilt.

(…)

16) Side 86, bilag IA, første tabel — Art: Makrel, Område: VIIIc, IX og X; EF-farvande i CECAF 34.1.1:

i stedet for:

»Art:	Almindelig makrel <i>Scomber scombrus</i>	Område:	VIII c, IX og X samt EF-farvande i CECAF 34.1.1 (MAC/8C3411)
Spanien	29 529 ⁽¹⁾	Analytisk TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.	
Frankrig	196 ⁽¹⁾		
Portugal	6 104 ⁽¹⁾		
EF	35 829 ⁽¹⁾		
TAC	35 829		

⁽¹⁾ De mængder, der udveksles med andre medlemsstater, kan fiskes i ICES-område VIII a, VIII b og VIII d (MAC/*8ABD). De mængder, der stilles til rådighed af Spanien, Portugal eller Frankrig i udvekslingsøjemed, og som skal fiskes i VIII a, VIII b og VIII d, må dog ikke overstige 25 % af donormedlemsstatens kvoter.

(…)

læses:

»Art:	Almindelig makrel <i>Scomber scombrus</i>	Område:	VIII c, IX og X samt EF-farvande i CECAF 34.1.1 (MAC/8C3411)
Spanien	29 529 ⁽¹⁾	Analytisk TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.	
Frankrig	196 ⁽¹⁾		
Portugal	6 104 ⁽¹⁾		
EF	35 829 ⁽¹⁾		
TAC	35 829		

⁽¹⁾ De mængder, der udveksles med andre medlemsstater, kan fiskes i ICES-område VIII a, VIII b og VIII d (MAC/*8ABD). De mængder, der stilles til rådighed af Spanien, Portugal eller Frankrig i udvekslingsøjemed, og som skal fiskes i VIII a, VIII b og VIII d, må dog ikke overstige 25 % af donormedlemsstatens kvoter.

(...)*

17) Side 91, bilag IA, anden tabel — Art: Brisling, Område: VII d og VII e:

i stedet for:

»Art:	Brisling <i>Sprattus sprattus</i>	Område:	VII d og VII e (SPR/7DE.)
Belgien	31	Præventiv TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.«	
Danmark	1 997		
Tyskland	31		
Frankrig	430		
Nederlandene	430		
Det Forenede Kongerige	3 226		
EF	6 144		
TAC	6 144		

læses:

»Art:	Brisling <i>Sprattus sprattus</i>	Område:	VII d og VII e (SPR/7DE.)
Belgien	31	Præventiv TAC. Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke. Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.«	
Danmark	1 997		
Tyskland	31		
Frankrig	430		
Nederlandene	430		
Det Forenede Kongerige	3 226		
EF	6 145		
TAC	6 145		

18) Side 101, bilag IB, første tabel — Art: Torsk, Område: I og IIb:

i stedet for:

»Art:	Torsk <i>Gadus morhua</i>	Område:	I og II b (COD/1/2B.)
Tyskland	3 476		
Spanien	8 984		
Frankrig	1 483		
Polen	1 628		
Portugal	1 897		
Det Forenede Kongerige	2 226		
Alle medlemsstater	100 ⁽¹⁾		
EF	19 793 ⁽²⁾		
TAC	525 000		

Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke.
 Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke.
 Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.

(…)

læses:

»Art:	Torsk <i>Gadus morhua</i>	Område:	I og II b (COD/1/2B.)
Tyskland	3 476		
Spanien	8 984		
Frankrig	1 483		
Polen	1 628		
Portugal	1 897		
Det Forenede Kongerige	2 226		
Alle medlemsstater	100 ⁽¹⁾		
EF	19 794 ⁽²⁾		
TAC	525 000		

Artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke.
 Artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes ikke.
 Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 anvendes.

(…)

19) Side 120, bilag IE, femte tabel — Art: Antarktisk lyskrebs, Område: FAO 58.4.2 Antarktisk

i stedet for:

»(...)

Afsnit 58.4.2 vest	1 448 000
Afsnit 58.4.2 øst for 55° Ø	1 080 000

⁽¹⁾ Denne TAC gælder for perioden 1. december 2008 - 30. november 2009.»

læses:

»(...)

Afsnit 58.4.2 vest (KRI/*F-42W)	1 448 000
Afsnit 58.4.2 øst for 55° Ø (KRI/*F-42E)	1 080 000

⁽¹⁾ Denne TAC gælder for perioden 1. december 2008 - 30. november 2009.»

- 20) Side 125, bilag IIA, generelle bestemmelser, punkt 4. Regulerede redskaber
- 21) Side 129 og 130, tillæg 1 til bilag IIA, skemaer
- 22) Side 131, tillæg 2 til bilag IIA, tabel III — Dataformat:
- a) i stedet for: »GN1«,
- læses: »GN«;
- b) i stedet for: »GT1«,
- læses: »GT«;
- c) i stedet for: »LL1«,
- læses: »LL«;
- 23) Side 163, bilag III, del D, Det østlige Stillehav, punkt 21.1:
- i stedet for: »21.1. Alt fiskeri med notfartøjer efter gulfinnet tun (*Thunnus albacares*), storøjet tun (*Thunnus obesus*) og bugstribet bonit (*Katsuwonus pelamis*) er forbudt enten i perioden 1. august-28. september 2009 eller i perioden 10. november 2009 til 31. december 2010 i det område, der afgrænses af følgende: (...)«
- læses: »21.1. Alt fiskeri med notfartøjer efter gulfinnet tun (*Thunnus albacares*), storøjet tun (*Thunnus obesus*) og bugstribet bonit (*Katsuwonus pelamis*) er forbudt enten i perioden 1. august-28. september 2009 eller i perioden 10. november 2009 til 8. januar 2010 i det område, der afgrænses af følgende: (...)«.
-

HENSTILLINGER

Kommissionen

2009/396/EF:

- ★ **Kommissionens henstilling af 7. maj 2009 om regulering af fastnet- og mobiltermineringstakster i EU** 67

Berigtigelser

- ★ **Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 43/2009 af 16. januar 2009 om fastsættelse for 2009 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger (EUT L 22 af 26.1.2009)** 75

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnenter

Publikationer, der er produceret af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>